

देह-

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

व्या०

॥ अथ श्रीसदेहविषौषधीनामकल्पसूत्रव्याख्या प्रारभ्यते ॥

१

उपावी प्रसिद्ध करनार—पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाळा)

ध्यात्वा श्रोश्रुतदेवीं । पर्युषणाकल्पदुर्गपदविवृत्तिः ॥ स्वपरानुग्रहहेतोः । किञ्चिदियं लिख्यते
 भयका ॥ १ ॥ हृदयानि सहृदयानां । पर्युषणाकल्पगोचरा सुचिरं ॥ रंजयतु पंजिकेयं । संदेहवि-
 षौषधिनामा ॥ २ ॥ पर्युषणाकल्पस्य चादौ केषुचिदादर्शेषु मंगलार्थं पंचनमस्कारो दृश्यते, स च
 सुबोध एव, अत्र चाध्ययने त्रयं वाच्यं, जिनानां चरितानि, स्थविरावली पर्युषणासामाचारी च. त
 त्रापि वर्तमानतीर्थाधिपतित्वेनासन्नोपकारस्त्वात् प्रथमं श्रीवर्द्धमानस्वामिनश्चरितमाहुः श्रीजद्रवाहुपा-
 दाः, ' तेणं कालेणं इत्यादि ' ते श्रुति प्राकृतशैलीवशात्तस्मिन् काले वर्तमानावसर्पिण्याश्चतुर्थास्क-
 लक्षणे, एवं तस्मिन् समये तद्विशेषे यत्रासौ भगवान् देवानंदायाः कुक्षौ दशमदेवलोकगतपुष्पो-
 त्तरविमानादवतीर्णः, एणं शब्दो वाक्यालंकारे, अथवा सप्तम्यर्थे आर्पत्वात्, तृतीयैवेयं हेतौ वा त

संदेह- तस्तेन कालेन तेन च समयेन हेतुचूतेनेति व्याख्येयं, अथ तद्वद्बस्य पूर्वपरामर्शित्वादत्र तदा किं
 व्या० परामृश्यते, इति चेत् कालसमयौ भगवता ऋषभस्वामिनाऽन्यैश्च तीर्थकरैः श्रीवर्द्धमानस्य षष्ठां
 २ च्यवनादीनां कव्याणकानां हेतुत्वेन कथितौ, तावेवेति ब्रूमः, श्रमणस्तपस्वी भगवान् समग्रैश्वर्ययु-
 क्तः महावीरः कर्मशत्रुजयादन्वर्थनामा चरमजिनः, पंचहस्तोत्तरेति, हस्तादुत्तरस्यां दिशि वर्तमान-
 त्वात्, हस्त उत्तरो यासां वा ता हस्तोत्तरा उत्तरफाट्गुण्यः, बहुवचनं बहुकव्याणकापेक्षं, पंचसु
 च्यवनगर्जापहारजन्मदीक्षाज्ञानकव्याणकेषु हस्तोत्तरा यस्य स तथा, च्यवनादीनि पंचोत्तरफाट्गु-
 नीषु जानानि, निर्वाणस्य स्वातौ संवृतत्वादिति भावः, होञ्चति अत्रवत्, पंचहस्तोत्तरत्वमेव तद्य-
 थेत्यादिना ज्ञावयति—

साहरिण्ति संक्रामितः, मुंडेति अव्यभावमुंडितः, आगाराद् गृहवासान्निष्क्रम्येतिशेषः, अन-
 गारितां साधुतां प्रव्रजितः प्रकर्षण गतः, अणंते इत्यादि, अनंतमनंतार्थविषयत्वात्, अनुत्तरं सर्वो-
 त्तमत्वात्, निर्व्याघातं कटकुट्यादिभिरप्रतिहतत्वात्, निरावरणं दायिकत्वात्, कृत्स्नं सकलार्थग्राहक-

❁ तपगङ्गाद्यनुसारेण पंचकव्याणकान्येव वदन्ति.

देह- त्वात्, प्रतिपूर्णं सकलस्वांशसमन्वितत्वात् पार्ष्णमासीचंद्रमंडलवत्. केवलवरणाणदंसणेति, केवल-
 व्या० मसहायमत एव वरं ज्ञानं च दर्शनं चेति ज्ञानदर्शनं, ततः प्राक्पदान्यां कर्मधारयः, तत्र ज्ञानं
 ३ विशेषावबोधरूपं, दर्शनं सामान्यावबोधरूपमिति. गिह्याणंति, ग्रीष्मस्य, आप्ते ग्रीष्मशब्दः स्त्रीलिङ्गो
 बहुवचनांतश्च, छठीपक्षेणंति दिनरात्रिन्यामहोरात्रस्योन्नयपक्षात् षष्ठ्या अहोरात्रस्य रात्रौ, कचि-
 त्तु छठीदिवसेणंति व्यक्त एव पाठः. तत्र च दिवसशब्देन तिथिरुच्यते. महाविजयेत्यादि, महान्
 विजयो यत्र तथाविधं च तत् पुष्पोत्तरं पुष्पोत्तरसंज्ञं च, तदेव प्रवरेषु श्रेष्ठेषु पुंडरीकं विमानानां
 मध्ये उत्तमत्वात्. ' वीससागरोवमठियाज ' इत्यनंतरं कचित् ' आनृक्कणं जवक्कणं, ठिइक्-
 कणंति ' दृश्यते. तत्रायुर्देवायुष्कं, जवो देवगतिः, स्थितिगहारो वैक्रियशरीरेऽवस्थानं वा, तेषां
 क्षयेण, अस्यां वाचनायामुत्तरत्र आहारवक्कंतीए इत्यादौ व्युत्क्रांतिशब्दो वक्ष्यमाणयुक्तयोत्पादार्थो
 व्याख्येयः, अन्यथा पौनरुक्त्यं स्यात्. ' अणंतरं चयं चइत्तत्ति ' अव्यवहितं चयं चयवनं चित्त्वा
 कृत्वेत्यर्थः, अथवाऽनंतरं देवजवसंबंधिनं चयं शरीरं त्यक्त्वा विमुच्य ' इहेवत्ति ' देशतः प्रत्यासन्ने,
 न पुनरसंख्येयत्वाज्जंबूद्वीपानामन्यत्वेति ज्ञावः. ' दोहियत्ति ' मुनिसुव्रतनेम्योः ' पंचहत्तरीए वा-

संदेह-

व्या०

४

सेहिं ' इत्यादौ तृतीया सप्तम्यर्थे, यावत् ' वीष्कंतेहिंति ' पूर्वरात्रावरत्तकालसमयमिति, पूर्वरात्र-
 आसावपररात्रश्च पूर्वरात्राऽपररात्रः, स एव काललक्षणः समयो, न तु सामाचारादिलक्षणः, पूर्वरा-
 त्राऽपररात्रकालसमयस्तत्र मध्यरात्रे इत्यर्थः.

इह चार्षत्वादेकरेफलोपे पुवरत्तावरत्तेत्युक्तं, अपरात्रशब्दो वायं, अर्द्धे गते सर्वं गतमितिन्या-
 यादपगता रात्रिरपरात्रः, कचिच्च ' अर्द्धरात्रावरत्तेति ' पाठः तत्र चार्द्धरात्रलक्षणो योऽपररात्रस्तत्रेति
 ज्ञेयं. पंचदत्तरीए वासेहिंति, तत्र द्वाप्ततिवर्षाणि जगवन् आयुस्तन्निर्वाणानंतरं च वर्षवयं साष्ट-
 श्राष्टौ मासाश्चतुर्थांशकः, जोगमुवागएणंति, अर्थाच्चंद्रेणेति, आहारवक्कंतीएत्ति, आहारापक्रांतेन
 देवाहारपरित्यागेन, शरीरापक्रांत्या वैक्रियशरीरित्यागेन अथवा आहारव्युत्क्रांत्याऽपूर्वाहारोत्पादेन, म-
 नुष्योचिताहारग्रहणेनेत्यर्थः, एवमन्यदपि पदद्वयं, ' कुड्डिसि ' कुड्दौ ' गज्जत्ताए ' गर्भतया व्यु-
 त्क्रांत उत्पन्नः, ' चइस्सामिति ' यद्यपि देवानां षण्मासावशेषायुषां, माव्यम्लानिः कट्पवृद्धप्रकंपः
 । श्रीद्धिनाशो वाससां चोपरागः ॥ दैन्यं तंडा कामरागांगमंगौ । दृष्टेर्ब्रूतिर्वेपथुश्चाज्जतिश्च ॥ १ ॥
 इति ज्ञावा जायंते, तथापि तीर्थकरसुराः पुण्योत्कर्षाद्विज्ञानकांत्यादियुक्ता भवंतीति च्यवनजविष्य-

संदेह-

व्या०

५

त्कालं भगवान् जानाति, च्यवमानस्तु न जानाति, च्यवनस्यैकसामयिकत्वेन सूज्ञत्वात्. छात्रस्थि-
 कज्ञानोपयोगस्य च जघन्यतोऽप्यांतर्मुहुर्तिकत्वात् च्यवनकालं जगवान् जानाति च्युतस्तु जानाति
 च्युतोऽस्मीति, पूर्वभवायातज्ञानत्रयसद्भावात्. जं स्यणिति, यस्यां रजन्यां सुत्तजागरत्ति, सुप्तजागरा-
 नातिजाग्रती, अत एवाह—जुंहीरमाणी जुंहीरमाणी वारंवारमीषन्निष्ठां गच्छंतीत्यर्थः. इमेयारुक्ते-
 त्ति, इमान् महास्वप्नानितिसंबंधः, एतदेव वर्णितस्वरूपं रूपं येषां स्वप्नानां. न कविकृतं न्यूनमधिकं
 वा ते तथा तान्, जुराले इत्यादि, जुदरान् प्रधानान् कव्याणान् कव्याणानां शुभसमृद्धिविशेषाणां
 कारणत्वात्. कव्यं वा नीरोगत्वमणंति गमयंति इति कव्याणाः तानिति, शिवानुपद्रवोपशमहेतुत्वा-
 त्, धन्यान् धनावहत्वात्. मंगल्यान् मंगले दुरितोपशमे साधुत्वात्. सश्रीकान् सशोभानिति, 'ग-
 यवसहगाथा' गजवृषजमिहाः प्रतीताः, अग्निषेक इति त्रियः संबंधी, दाम पुष्पमाला, शशिदिन-
 करौ प्रतीतौ, ध्वजः पताका, कुंजो घटः, पद्मोपलक्षितं सरः पद्मसरः, सागरः समुद्रः, विमानं देवा-
 नां भवनं प्रासादः, रत्नोच्चयो रत्नभूतं स्थालं, शिखि निर्धूमो वह्निः, यो देवल्लोकादवतरति तन्मा-
 ता विमानं पश्यति, यस्तु नरकादुद्धृत्योत्पद्यते तन्माता जवनमिति चतुर्दशैवैते स्वप्नाः, विमानज-

मंदेह- वनयोरेकतरदर्शनादिति. ' हृष्टतुष्टेत्यादि ' हृष्टतुष्टाऽत्यर्थं तुष्टाऽथवा हृष्टा विस्मिता, तुष्टा तोषवती,
 व्या० ' चित्तमाणंदियत्ति ' चित्तेनानंदिता, आनंदितं वा चित्तं यस्याः सा चित्तानंदिता, मकारः प्राकृत-
 ६ त्वात्, अथवा हृष्टं विस्मितं तुष्टं तोषवच्चित्तं यत्र तत्तथा, तद्यथा ज्ञवत्येवमानंदिता. आणंदियाणं-
 दियत्ति ' पाठे तु आ ईषन्मुखसौम्यतादिज्ञावैर्नंदिता समृद्धिमुपगता, ततश्च नंदिता समृद्धतरता-
 मुपागता, प्रीतिर्मनसि यस्याः सा प्रीतिमनाः, परमं सौमनस्यं जातमस्याः सा परमसौमनस्यिता, ह-
 र्पवशेन विसर्पद्विस्तारयायि हृदयं यस्याः सा तथा, सर्वाणि प्राय एकार्थिकान्येतानि प्रमोदप्रकर्ष-
 तिपादनार्थत्वात् स्तुतिरूपत्वाच्च न दुष्टानि, यदाह—वक्त्रा हर्षभयादिभि—राक्षसमनास्तथा स्तुव-
 त्त्रिदन् ॥ यत्पदमसकृद् ब्रूयात् । तत्पुनरुक्तं न दोषाय ॥ १ ॥ इति, धाराभिर्जलधरवारिधाराभिः
 हतं हतं वा यत्कदंबं तत्कदंबपुष्पं, तदिव समुल्लसितानि रोमाणि कूपेषु रोमरंध्रेषु यस्याः सा तथा.
 ' सुमिणोगाहं करेत्ति. ' स्वप्नानां स्मरणं करोति. विशिष्टफलदाभारोग्यराज्यादिकं विभावय-
 तीत्यन्ये, ' अतुस्थिमित्यादि ' अत्वरितं मानसौत्सुक्याभावेन, अचपलं कायतः, असंभ्रान्तनयाऽच-
 लतया, ' अवलंबयाएत्ति ' कचित् पाठः, तत्राऽविलंबिनयाऽविडिन्नया, ' रायहंससरिसोएत्ति ' रा-

अदेह-
व्या०

७

जहंसगतिसदृश्या गत्या ' जएणं विजएणं ' इत्यादि क्वचित् पठ्यते, तत्र जयः परैरनभिभूयमानता प्रतापवृद्धिश्च. विजयः परेषामसहमानानामजिज्वः, अथवा जयः स्वदेशे, विजयः परदेशे. ' आसन्ना आस्वस्था गतिजनितश्रमाऽज्ञावात्, ' वीसन्ना ' विश्वस्ता संक्षोभाऽज्ञावादनुसुका, ' सुहासणवरगया ' सुखेन सुखं वा शुभं वा आसनवरं गता या सा तथा. कस्योत्थादि, करतलान्यां परिगृहीत आत्तः करतलपरिगृहीतः, तं शिरस्यावर्त्तनं प्रादक्षिण्येन परिव्रमणं यस्य स शिरस्यावर्त्तनं, शिरसा प्राप्तं इत्यन्ये, दशनखमंजलिं मुकुलितकमलाकारं मस्तके कृत्वा एवमवादीत्, देवानुपियत्ति, हे देवानां प्रिय सुजग, अथवा देवानप्यनुरूपं प्रीणातीति देवानुप्रियः, तस्य संबोधनं हे देवानुप्रिय, ' किं मणे ' इत्यादि, मन्ये इति वितर्कार्थं निपातः, को मन्ये कव्याणकफलवृत्तिविशेषो भविष्यतीति. सोचति. श्रुत्वा श्रोत्रेणाकर्णं निशम्य हृदयेनावधार्य, ' सुमिणुग्गहं करेत्ति ' स्वप्नावग्रहमर्थावग्रहतः, तत ईहां तदर्थपर्यालोचनलक्षणा मनुप्रविशति, ' अप्पणोत्ति ' आत्मसंबन्धिना स्वाज्ञाविकेन सहजेन मतिपूर्वेणाजिनिबोधिक्प्रज्ञवेन बुद्धिविज्ञानेन मतिविशेषभूतौत्पात्तिकया दिबुद्धिरूपपरिच्छेदेन, अथवा बुद्धिः सांप्रतदर्शिनी, विज्ञानं पूर्वापरार्थविभावकमतीतानागतवस्तुविष-

संदेह-
व्या०

८

यं इत्यर्थः, तयोः समाहारेण बुद्धिविज्ञानेन, अर्थावग्रहं स्वप्नफलनिश्चयं करोति, ततोऽवादीत.

आरुग्णेत्यादि, आरोग्यं नीरोगता, तुष्टिः संतोषः, दीर्घायुश्चिरजीवित्वं, अर्थलान्न इत्यादिषु जविष्यतीति शेषो दृश्यः. एवं खद्युत्ति, एवरूपादुक्तफलसाधनसमर्थात् स्वप्नाहारकं प्रजनिष्यसीति संबंधः, सोपसर्गत्वात् सकर्मको जनिः, 'बहुपद्मिपुत्राणं' अतिपूर्णेष्ु षष्ठ्याः सप्तम्यर्थत्वात्, अर्द्धमष्टमं येषु तान्यर्धाष्टमानि, तेषु रात्रिंदिवेष्वहोरात्रेषु व्यतिक्रान्तेषु 'अहीणेत्यादि' अहीनान्यन्यूनानि, लक्षणातः प्रतिपूर्णानि स्वरूपतः पंचापीन्द्रियाणि यस्मिंस्तथाविधं शरीरं यस्य स तथा; 'तं लक्षणवज्जगुणोववेयमिति' लक्षणानि स्वस्तिकचक्रादीनि, व्यंजनानि मण्डितलकादीनि, तेषां यो गुणः प्रशस्तता, तेनोपपेतो युक्तो यः स तथा तं. उप अप इति इतिशब्दत्रयस्य स्थाने श-कंधादिदर्शनादुपपेत इति स्यात्, अथवा सहजं लक्षणं पश्चाद्भवं व्यंजनं, गुणाः सौभाग्यादयः.

'माणुष्माणपमाणपडिपुत्रसुजायसवंगसुंदरमिति' तत्र मानं जलद्रोणप्रमाणता, कथं? जलस्यातिभृते कुंडे प्रमातव्यपुरुषे निवेशिते यद्भलं निस्सरति. तद्यदि द्रोणमानं स्यात्तदा स पुरुषो मानप्राप्त उच्यते, तथा उन्मानमर्द्धनारप्रमाणता, कथं? तुलारोपितः पुरुषो यद्यर्द्धभारं तुलति त-

देह-
व्या-
७

दा स जन्मानप्राप्त इत्युच्यते, प्रमाणं तु स्वांगुलेनाष्टोत्तरशतांगुलोच्चयता, यदाह—‘ जलदोण-
मच्छारं । सुमुहाइं समूसिजं जो न चजं ॥ माणुम्माणपमाणं । तिविहं खड्डु लक्कणं नेयं ’ ॥
॥ १ ॥ ‘ सुमुहाइति ’ सुमुखानि द्वादशांगुलप्रमाणानि, नवभिर्गुणितानि अष्टोत्तरशतमंगुलानि
भवति, शेषपुरुषलक्षणं एतत्; तीर्थकरास्तु विंशत्यंगुलशतमाना भवन्ति, तेषां हि मस्तके द्वादशां-
गुलमुष्णीषं भवतीति; ततश्च मानोन्मानप्रमाणैः प्रतिपूर्णान्यन्यूनानि सुजातानि सुनिष्पन्नानि स-
र्वाणि अंगानि शिरःप्रभृतीनि युस्मिंस्तत्तथाविधं सुंदरमंगं शरीरं यस्य स तथा तं, शशिवत् सौम्य
आकारो यस्य स तथा तं, कांतं कमनीयमत एव प्रियं दृष्टृणां दर्शनरूपं यस्य स तथा तं, अत-
एव सुरूपं शोभनरूपमिति. ‘ सेवियाणं दारण ’ इत्यादि, एं वाक्यालंकारार्थः, सोऽपि च दारक
जन्मुक्तबालभावः संजाताष्टवर्षः, ‘ विष्णाय परिणयमित्तत्ति ’ विज्ञातं विज्ञानं परिणतमात्रं यस्य स
तथा, क्वचि ‘ द्विष्णयपरिणयमित्तत्ति ’ पाठस्तत्र विज्ञ एव विज्ञकः स चासौ परिणतमात्रश्च, बुद्ध्या-
दिपरिणामवानेव विज्ञकपरिणतमात्रः, इह मात्रशब्दो बुद्ध्यादिपरिणामस्याऽभिनवत्वख्यापनपरः,
यौवनमनुप्राप्तः, ‘ रिजवेयजजवेयसामवेयश्चथवणवेयत्ति ’ इह षष्ठीबहुवचनलोपदर्शनात् ऋग्वेद-

अं देह-

व्या०

१०

यजुर्वेदसामवेदाथर्वणवेदानामिति दृश्यं. ' इतिहासपंचमाणंति ' इतिहासपुराणमुच्यते, निर्घटुष-
 ष्ठानां निर्घटुर्नामकोशः सांगोपांगानां, अंगानि शिक्षादीनि, उपांगानि तदुक्तप्रपंचनपराः प्रबंधाः,
 सरहस्यानामैदंपर्ययुक्तानामित्यर्थः, ' चउणं वेयाणंति ' व्यक्तं, सारकः अध्यापनद्वारेण प्रवर्तकः,
 स्मारको वाऽन्येषां विस्मृतस्य सूत्रादेः स्मरणात्, पारगः पर्यंतगामी, क्वचि ' हारए धारएत्ति ' दृ-
 श्यते, तत्र वारकोऽशुद्धपाठनिषेधकः, धारकोऽधीतान् धारयितुं क्षमः, ' समंगवीति ' षडंगवित् शि-
 क्षादिविचारकः, ज्ञानार्थे तु पौनरुक्त्यं स्यात्, षष्टितंत्रविशारदः षष्टिरर्थास्तंबिता अवेति षष्टितंत्रं का-
 पिलीयशास्त्रं, तत्र पंडितः, अर्थाश्च षष्टिरिहं लेशतः—अविद्यास्मितारागद्वेषाज्जिनिवेशास्त्वमे—?
 मोह २ महामोह ३ तामिस्रां ४ धतामिस्र ५ संज्ञाः, पंच विपर्ययचेदाः, पंचानां बुद्धींद्रियाणां, पं-
 चानां च कर्मेन्द्रियाणां मनसश्च यथासंख्यं बाधिर्यकुंठतांधवजडत्वाजिघ्रतामूकत्वकौण्यपंगुत्वक्लैब्यो-
 र्गरोधनुदावर्त्तोन्मादा इत्येकादशेन्द्रियघाताः, नवविधस्तुष्टिविपर्ययोऽष्टविधसिद्धिविपर्ययश्चेति, सप्तद-
 शबुद्धिविधा इत्यष्टाविंशतिविधाऽशक्तिः कारणवैकट्यरूपा, तथा तुष्टयश्चतस्रः आध्यात्मिक्यः, प्रकृ-
 त्युपादानकलाज्ञाग्याख्याः, अंगः सलिल उघः वृष्टिः शब्दवाच्याः, बाह्याः पुनरर्जन १ रक्षण २

ॐ देह-
 व्या०
 ११

द्वाय ३ जोग ४ हिंसा ५ दोषदर्शनहेतुजन्मानो विषयोपरमरूपाः पंच, ताश्च पार १ सुपार २ पार-
 पार ३ अनुत्तमांजः ४ उत्तमांजसंज्ञा इति नव तुष्टयः, अष्टौ च सिद्धयः, तत्वाध्यात्मिकाधिभौति-
 काधिदैविकलक्षणदुःखत्रयविघातात्मिकास्त्रिभिः सिद्धयो मुख्यास्ताश्च प्रमोदमुदितमोदमाननामजि-
 र्गीयंते, तदुपायवृत्ताश्च पंचगौण्यस्तत्वाध्यात्मिकविद्याध्ययनं १ शब्दतोऽर्थज्ञानं २ न्यायेन तत्परीक्ष-
 णान्मननं ३ गुर्वादिसुहृत्प्राप्तिः ४ विवेकख्यातिशुद्धिलक्षणं दानं ५ चेति, एताश्च गौणसिद्धयस्ता-
 र १ सुतार २ तारतार ३ रम्यक ४ सदामुदितसंज्ञाः ५ अत्र च सिद्धिरूपादेया, विपर्ययाशक्तितुष्ट-
 यस्तु हेया इति, सर्वमीलने पंचाशद् बुद्धिसर्गजेदा दश च चूलिकार्थाः, अर्चित्वादय इति षष्टिः,
 पदार्थास्तथा च राजवार्तिकं—प्रधानास्तित्वमेकत्व—मर्थवत्त्वमथान्यता ॥ पारार्थ्यं च तथा नैक्यं ।
 वियोगो योग एव च ॥ १ ॥ शेषवृत्तिरकर्तृत्वं । चूलिकार्था दश स्मृताः ॥ विपर्ययः पंचविध—
 स्तथोक्ता नव तुष्टयः ॥ २ ॥ करणानामसामर्थ्य—मष्टाविंशतिधा मतं ॥ इति षष्टिः पदार्थानां—म-
 ष्टिभिः सह सिद्धिभिः ॥ ३ ॥ इति.

एतद्विशेषव्याख्यानं तत्त्वकौमुद्यादिभ्योऽवसेयं, इह पुनरकृतत्वान्नोच्यते, इति प्रकृतमेव प्रस्तु-

संदेह- व्या० १२ मः, ' संखाणत्ति ' संख्याने संकलितव्यवकलितादिगणितस्कंधे सुपरिनिष्ठित इति योगः, क्वचित् ' संखाणे ' इत्यनंतरं ' सिक्काणे ' इति दृश्यते, तत्र शिक्षामणति प्रतिपादयति, शिक्षणमाचारो- पदेशशास्त्रं, तत्र षमंगवेदकत्वमेव व्यनक्ति, ' सिक्ककप्पेत्ति ' शिक्षा चाक्षरस्वरूपनिरूपकं शास्त्रं, कट्पश्च तथाविधयज्ञादिसमाचारप्रतिपादकं शास्त्रमेवेति, शिक्षाकट्पं, तत्र व्याकरणे शब्दशास्त्रलक्षणशास्त्रे, उंदसि पद्यवचनलक्षणनिरूपके, निरुक्ते पदभंजनेन शब्दनिरुक्तिप्रतिपादके, ' जोइसा मयणेत्ति ' अयवयवदंडकधातुः, सर्वे गत्यर्था ज्ञानार्था इति ज्योतिषां प्रहादीनामयने ज्ञाने ज्यो- तिःशास्त्रे इत्यर्थः, अन्येषु च बहुषु ' बंभणएसुत्ति ' ब्राह्मणकेषु वेदव्याख्यानरूपेषु ब्राह्मणसंबंधि- षु ब्राह्मणहितेषु शास्त्रेष्वगमेषु वा ' सुपरिठिएयावित्ति ' सुनिष्णातश्चापि न विष्यति, ' क्वचित् ' बंजणएसु ' इत्यनंतरं ' पखियायएसु नएसु ' इत्यपि दृश्यते, तत्र पखिजकदर्शनप्रसिद्धेषु नये- ष्वाचारेषु न्यायशास्त्रेषु वेति, ज्ञेयं, ' तं उरालाणमित्यादि ' तमिति यस्मादेवं तस्माद्भूदारादिवि- शेषणाः स्वप्ना ' स्तुमेत्ति ' त्वया दृष्टा इति निगमनं, ' इति कट्टुत्ति ' इति भणित्वा नृयो भू- योऽनुबृंहत्यनुमोदयति, ' एवमेयमित्यादि ' एवमेतदिति, प्रतिवचने प्रत्ययाविष्करणमेतदेव स्फुट-

संदेह-

व्या०

१३

यति, 'तहमेयंति,' तथैतद्यथा भवंतः प्रतिपादयंति, अनेनान्वयतः तद्वचनसत्यतोक्ता, 'अवि-
तहमेयंति' अनेन व्यतिरेकाज्ञावतः, 'असंदिहमेयं' इत्यनेन संदेहाभावतः शंकाया अविष-
य इत्यर्थः. अत एव 'इच्छियमेयंति' इष्टं ईप्सितं वास्माकमेतत्, 'पडिच्छियमेयंति' प्रतीष्टं प्रती-
प्सितं वा युष्मन्मुखात्पतदागृहीतमन्युपगतमित्यर्थः, 'इच्छियपमिच्छियमेयंति' इष्टप्रतीष्टमीप्सितप्रती-
प्सितं वा, धर्मद्वययोगात्. अत्यन्तादरख्यापनाय चैवं निर्देशः.

'सच्चेणं एसं अठेत्ति' सद्ग्यो हितः सत्यः, प्राणिहितोऽयमर्थ इति, 'इतिकट्टुत्ति' इ-
ति भणित्वा 'सद्धिंति' सार्द्धं, मानुष्यकान् मनुष्योचितान् 'भोगन्नोगाहिति' नोगार्हा भोगा-
न्नोगभोगास्तान्, प्राकृतत्वान्नपुंसकत्वं, 'तेणं कालेणमित्यादि' शक्रस्यासनविशेषस्याधिष्ठाता श-
क्रः, देवानां मध्ये इंदनात् परमैश्वर्ययुक्तत्वाद्देवेंद्रः, देवेषु राजा कांत्यादिजिर्गुणैरधिकं विसज्जमान-
त्वात्, वज्रं कुलिशं पाणावस्येति वज्रपाणिः, असुरादिपुराणां दारणात्पुरंदरः, शतं क्रतूनां कार्तिक-
श्रेष्ठिभवापेक्षयाऽग्निग्रहविशेषाणां श्रमणोपासकपंचमप्रतिमारूपाणां वा यस्यासौ शतक्रतुः, सहस्रा-
दाः, इंद्रस्य किल पंचमंत्रिशतानि, तदीयानां चाङ्गणामिन्द्रप्रयोजनव्यापृततयेंद्रसंबंधित्वेन विवक्ष-

संदेह-
व्या०
१४

णात्, मघा महामेघा देवविशेषा वा वशे संत्यस्य स मघवान्, पाका बलवंतोऽयस्तान्, पाको वा दानवविशेषस्तं शास्ति यः स पाकशासनः, दक्षिणार्धलोकस्याधिपतिर्मेरोर्दक्षिणतः सर्वस्यापि तदा- यत्तत्वात्, द्वाविंशतो विमानशतसहस्राणां विमानलक्षाणामधिपतिः, ऐरावणो गजरूपः सुरविशेषः स वाहनं यस्य सः, सुराणामिंद्रः आह्लाददायकः सुरेन्द्रः, अथवा शोभना रा दीप्तिर्येषां ते सुरा दी- प्तिशालिनस्तेष्विन्द्रः श्रेष्ठः, अरजांसि निर्मलानि यानि अंबरवस्त्राणि स्वहृतया आकाशकटपवसनानि तानि धरति सोऽरजांबरवस्त्रधरः, आलगतौ यथास्थानं विनिवेशितौ मालामुकुटौ येन स तथा, अथवालगतमालां मुकुटं यस्य सः, नवाभ्यामिव प्रत्यग्राभ्यामिव हेमः सत्कान्यां चारुभ्यां मनोहराभ्यां चित्राभ्यामाश्चर्यकृद्भ्यां चंचलाभ्यां इतस्ततश्चलनपरान्यां कुंडलाभ्यां विलिख्यमनौ गंगौ कपोलौ यस्य स तथा, 'महद्विह' महती ऋद्धिः समस्तवृत्रादिराजचिन्हरूपा यस्य सः, 'महज्जुई' 'महती द्युतिरात्तरणादिसंबन्धिनी द्युतिर्वा उचितेष्टवस्तुघटनालक्षणा यस्य स महाद्युतिर्महाद्युतिर्वा, महाबलः महायशा महानुज्ञावो महासौख्य इति व्यक्तं, आसुरा दीप्तिमती बौद्धि वपुर्यस्य सः, प्रलंबा वनमाला नृपणविशेषः पादांतलंबिनी पंचवर्णपुष्पमाला वा यस्य सः, 'सेणंति'

संदेह- स इंद्रः, एमिति वाक्यालंकारे, तत्र देवलोके विमानावासा विमाना एव, 'सयसाहस्रीणंति'
 व्या० आर्षत्वात्स्त्रीत्वे लक्षाणां, समानया इंद्रतुल्यया ऋद्ध्या चरंतीति सामानिका इंद्रसमानायुष्कादिना-
 १५ वाः, त्रयस्त्रिंशता त्रयस्त्रिंशानां महत्तरकट्वपानां पूज्यस्थानीयाम्नायस्त्रिंशा मंत्रिकट्वपा वा, चत्वारो
 लोकपालाः सोमयमवरुणकुबेरा दिक्पालने नियुक्ताः, अग्रमहीष्यः प्रधानपत्न्यः पद्माशिवाशची-
 प्रमुखाः ॥

तथा चार्ष—'पञ्चमाशवासईअंजू । अमला अंबरा नवमिया रोहिणीति, ' तिस्रः परिषदो
 बाह्यमन्यंतरा जघन्यमध्यभोक्तृष्टपरिवारविशेषभूताः, सप्तानीकानि हस्यश्वपदातिरथवृषजनर्त्तकगायक-
 जनरूपाणि सैन्यानि, सप्तानीकाधिपतयो हस्यनीकादिसैन्यस्वामिनः, चतस्रश्चतुरशी त्रयश्चतुर्दशं ना-
 वात्, आत्मरक्षा देवसहस्राणि, अंगरक्षकदेवानां षट्त्रिंशत्सहस्राधिकं लक्षत्रयमित्यर्थः, 'आहेववं-
 ति' आधिपतिकर्म रक्षेत्यर्थः, सा च रक्षा सामान्येनाप्यारक्षकेण च क्रियते, तत आह—'पोरे-
 वच्चं' पुरस्य पतिः पुरपतिः, तस्य कर्म पौरपत्यं, पौरवर्त्यं वा, सर्वेषामग्रेसरत्वं इति भावः, तच्चाग्रे-
 सरत्वं नायकत्वं अंतरेणापि भवेत्, स्वनायकनियुक्तनथाविधगृहचिंतकमान्यपुरुषस्येव, ततो नायक-

संदेह- त्वप्रतिपत्त्यर्थमाह—‘ सामित्तं ’ नायकत्वमित्यर्थः, तदपि च नायकत्वं कदाचित्पोषकत्वमंतरेणापि
 व्या० नवेत्, यथा हरिणयूथाधिपतेर्हरिणस्य, तत आह—नर्तृत्वं पोषकत्वं, रुभृश्च धारणपोषणयोरिति व-
 चनात्, अत एव महत्तरकत्वं गुरुतरत्वं, तदपि च महत्तरकत्वं कस्यचिदाज्ञाविकलस्यापि नवति,
 १६ यथा कस्यचिद्वणिजः स्वदासदासीवर्गप्रति, तत आह—‘ आणाईसरसेणावच्चं ’ आज्ञया ईश्वर
 आज्ञेश्वरः, सेनायाः पतिः सेनापतिः, तस्य कर्म आज्ञेश्वरसेनापत्यं, स्वसैन्यं प्रत्यदभुतमाज्ञाप्राधान्य-
 मिति ज्ञावः, ‘ कारेमाणेति ’ अन्यैर्नियुक्तैः कारयन्, ‘ पात्रेमाणेति ’ स्वयमेव पालयन्, ‘ मह-
 याहमेत्यादि ’ महता रवेणेति योगः, ‘ आहयति ’ आस्थानकप्रतिबद्धं, अहतं वाज्यवज्जिन्नं यन्ना-
 ट्यं नाट्यं तत्र यद्गीतं गेयं यानि च वादितानि तंत्रीतलतालबुट्टितानि, तत्र तंत्री वीणा, तलना-
 लाश्च हस्तास्फोटखाः, तला वा हस्तास्तालाः कंसिकाः, ‘ तुडियति ’ शेषतूर्याणि, यश्च घनमृदं-
 गो मेघध्वनिर्मर्दलो यच्च पटुपटुहवादितमिति कर्मधारयगर्जो द्रंष्टः, ततश्च तेषां यो स्वस्तेन क-
 चित पुनः—

‘ महायाहयनदृगीयवाइयआहयसंखमंखियखरमुहियपोयापिरिपिरियापणवपडहजंजाहोरंजाजे-

ॐ देह

व्या०

१९

रिज्ज्वरिदुंदुहितविततघणजुसिरतंतीतलतालतुडियघणमुयंगपमुप्पवाइयरवेणंति ' दृश्यते, तत्र अ-
 हतान्यव्याहतानि नाट्यगीतवादितानि, तथा आहतेभ्यो मुखहस्तदंतादिजिराकुञ्चमानेभ्यः शंखा-
 दिभ्यो यो स्वस्तेन महता विपुलेन, तत्र शंखाः प्रतीताः, शंखिका ह्रस्वशंखः, खरमुखिका काहला,
 पोया महती काहला, पिरिपिरिया कोलिकपुटकावनद्धमुखो वाद्यविशेषः, पण्यो भ्रमपटहो लघुपट-
 हो वा, तदन्यस्तु पटह इति, भंभत्ति ढक्का, होरंभत्ति रुढिगम्या, जेरी महाढक्का, ऊद्धरी वलयाका-
 रो वाद्यविशेषः, दुंडुजिर्देववाद्यविशेषः, अथोक्तानुक्तसंग्रहगाथाद्वारेणाह—ततेत्यादि, ततानि वी-
 णादिकानि, तज्जानितशब्दा अपि तताः, एवमन्यदपि पदत्रयं, नवरमयंविशेषः ततादीनां, ततंवी-
 णादिकं ज्ञेयं । विततं पटहादिकं ॥ घनं तु कांस्यतालादि । वंशादि शुषिरं स्मृतं ॥ १ ॥ तथा तं-
 त्रीत्यादि प्राग्वत् . पटुना दक्षपुरुषेण प्रवाद्यत इति पटुप्रवादितः, स चासौ घनमृदंगश्च, प्राकृतत्वा-
 द्विशेषणस्य परनिपातस्तत एतेषां स्वस्तेनेति व्याख्येयं.

‘ दिवाइंति ’ देवजनोचितान् ‘ जोगभोगाइंति ’ अतिशयवज्जोगान्, आर्षत्वान्नपुंसकता वि-
 हरत्यास्ते, ‘ इमं चणंति ’ केवलः परिपूर्णः स चासौ कल्पश्च कार्यकरणसमर्थ इति केवलकल्पः,

संदेह-
व्या०
१७

केवल एव वा केवलकल्पः समग्रः, अथवा परिपूर्णतासाधर्म्यात् केवलकल्पः केवलज्ञानसदृशस्तं
 'आभोएमाणेति' आभोगयन् पश्यन् 'हृत्तुष्टचित्तमाणंदिएति' प्राग्वत्, ततश्च 'नंदिएति'
 नंदितः समृद्धतरतामुपागतः 'परमाणंदिएति' अतीवसमृद्धिजावं गतः, धाराहतं यत्कदंबस्य नी-
 पस्य सुराजि कुसुमं तदिव 'चंचुमालश्यति' पुलकितोऽत एवो 'सवियत्ति' उच्चिन्नरोमकूपश्च
 यः स तथा, विकसितानि भगवत्पृथ्वीतलावतरणाज्जनितानंदातिशयाद्भुत्त्वानि वरकमलानि तद्व-
 दाननं च नयने च यस्य स तथा, प्रचलितानि जगद्वर्तमानात्पत्तिदर्शनजनितसंभ्रमातिरेकात् कंपि-
 तानि, 'पलंबियत्ति' पाठे तु प्रकर्षेण लंबितानि, तत एव हेतोर्वस्त्वस्तानि वराणि प्रधानानि च
 कटकानि कंकणानि, तुटिकाश्च बाहुरक्षकाः, केयूराणि चांगदानि बाहुमूलविनूषणानि, मुकुटं च
 किरीटं, कुंडले च कर्णाभरणे यस्य स तथा, हारविराजद्दृष्टा इति व्यक्तं, ततः पदद्वयस्य कर्मधार-
 यः, प्रालंबो लुंबनकं मुक्तामयं प्रलंबमानं लंबमानं 'घोलत्तं' दोलायमानं यद्भूषणं आचरणं त-
 द्धारयति यः स तथा, संभ्रमं सादरं तुरियं सौसुक्यं, चपलं वेगवत् क्रियाविशेषणान्यन्यानि,
 'पच्चोरुहइ' प्रत्यवरोहति अवतरतोत्यर्थः.

देह

व्या०

१९

‘ वेरुल्लिएत्यादि ’ वैरुय्येण मध्यवर्तिना वरिष्ठे प्रधाने शिष्टांजने स्तनविशेषौ ययोस्ते तथा नि-
 पुणेन कुशलेन शिल्पिना ‘ लुवयत्ति ’ परिकर्मिते, अत एव ‘ मिसिमिसित्ति ’ चिकित्साय-
 माने, मणिनिश्रंङ्कांतादिभिः स्तनैश्च कर्केतनादिभिर्मर्मिते भूषिते ये ते तथा, ततः पदचतुष्टयस्य
 कर्मधारयः, पादुके अवमुंचति, ‘ एगसाडियंति ’ एकः खंडशाटकमयमुत्तरासंगं वैकट्टकं करोति,
 ‘ अंजलित्ति ’ अंजलिना अंजलिकरणतो मुकुलितौ मुकुलाकृतीकृतौ अग्रहस्तौ येन स तथा, अं-
 चेष्टत्ति ’ आकुंचयति, ‘ साहट्टुत्ति ’ संहृत्य निवेश्य ‘ तिख्खुत्तोत्ति ’ त्रिःकृत्वा त्रीन् वारानित्य-
 र्थः, त्रेः सुचप्राप्तावपि आर्षत्वात् कृत्वं, ‘ निवेसष्टत्ति ’ न्यस्यतीत्यर्थः, ‘ ईसिं पच्छुन्नमष्टत्ति ’ ईष-
 न्मनाक्प्रत्युन्नमति, अवनतत्वं विमुंचतीत्यर्थः, ‘ कम्पगत्ति ’ कटकानि कंकणानि त्रुटिका बाहुरङ्गका-
 स्ताभिः स्तंजिते भुजे ‘ साहरष्टत्ति ’ ऊर्ध्वं नयति, स्तंजिकोपमे करोतीत्यर्थः, द्वयोर्हस्तयोरन्योऽ-
 न्यांतरितांगुलिकयोः संकटरूपतया यदेकत्रमीलनं सौजलिस्तं करतलान्यां परिगृहीतो निष्पादितः
 करतलपरिगृहीतस्तं, आवर्त्तनमावर्त्तः, शिरस्यावर्त्तो यस्यासौ शिरस्यावर्त्तः, कंठे कालादिवदबुक्स-
 मासः, तमतएव मस्तके कृत्वाथवा शिरसा प्राप्तमस्पृष्टं, ‘ एवं वयासित्ति ’ एवमवादीत्—

संदेह-

व्या०

२०

‘ नमोत्थुणमित्यादि ’ नमोऽस्तु सर्वत्र संबध्यते, एमिति वाक्यालंकारे ‘ अरहंताणं ’ सर्वत्र प्राकृतत्वे चतुर्थ्याः षष्ठी, ततो देवादिन्योऽतिशयपूजावंदनाद्यर्हद्भ्यो नमः, बहुवचनमद्वैतोच्चेदादर्हद्बहुत्वख्यापनार्थं, नमस्कर्तुः फलातिशयज्ञापनार्थं च, तथा कर्मारिहननादरिहंताणं, कर्मबीजाऽभावे ज्ञेयप्ररोहादरिहंताणं, इति पाठवयं, भगवद्भ्यः, यतः—जगोऽर्कज्ञानमाहात्म्य-यशोवैराग्यमुक्तिषु ॥ रूपवीर्यप्रयत्नेना—श्रीधर्मैश्वर्ययोनिषु ॥ १ ॥ इत्यर्कयोनिवर्जं द्वादशार्थजगद्युक्तेभ्यः, आदिकरेभ्यः, श्रुतधर्मापेक्षया नित्यत्वेऽपि शब्दापेक्षया स्वस्वतीर्थेष्वादौ करणात्, तीर्थकरेभ्यः, तीर्थसंघः आद्यगणधरो वा तत्स्थापनात्, स्वयं संबुद्धेभ्यः स्वयमेव परोपदेशं विना सम्यक् तत्वावबोधात्, कुत एतदित्याह—यतः पुरुषोत्तमेभ्यः जगवंतो हि संसारमप्यावसंतः सदा परार्थव्यसनिन उपसर्जनीयतस्वार्था उचितक्रियावंतोऽदीनभावाः कृतज्ञा देवगुरुबहुमानिनो गज्जीराशया इति जवंति, पुरुषाणामुत्तमास्तेभ्यः, उत्तमत्वमेवोपमावयेणाह—पुरुषसिंहेभ्यः, कर्मशत्रुषु क्रूरत्वात् परीषहेषु सावज्ञत्वाद्युपसर्गेभ्यो निर्जयत्वाच्च पुरुषाः मिहा इव पुरुषसिंहास्तेभ्यः, पुरुषवरपुंडरीकेभ्यः, कर्मपंके जाता दिव्यभोगजलैर्वर्द्धिता जगवंत उभयं त्यक्त्वा जगद्वृत्तीनिवासास्तिर्यगरामरसेव्याश्च पुंडरीक-

संदेह-

व्या०

२१

वद्वर्त्तते इति, पुंडरीकाणि धवलकमलानि, वराणि च तानि पुंडरीकाणि च वरपुंडरीकाणि, पुरुषेषु वरपुंडरीकाणीव पुरुषवरपुंडरीकाणि तेन्यः, धवलता चामीषां सर्वाऽशुभमलोमसरहितत्वात्, एवं पुरुषवरगंधहस्तिभ्यः, इतिमारिद्रुर्निक्षपरचक्रादिहृद्गजानां भगवद्दिहारपवनगंधादेव भंगात्, न चामी पुरुषाणामेवोत्तमाः किंतु सकललोकस्यापीत्यत आह—लोकोत्तमेभ्यः लोकस्य भव्यसंघातस्योत्तमाश्चतुस्त्रिंशदतिशयोपेततयेति तेन्यः लोकोत्तमत्वमेवाह—लोकनाथेभ्यः लोकस्य जव्यलोकस्य नाथा योगक्षेमकारित्वात्, तत्राऽप्राप्तस्य सम्यग्दर्शनादेर्लेभनाद्धव्यस्य तस्यैव तत्तदुपपन्नावापादपालनाच्च लोकनाथास्तेन्यः, लोकनाथत्वं च तात्त्विकं लोकहितत्वे सति संभवतीत्याह—लोकहितेन्यः लोकस्यैकेंद्रियादिप्राणिगणस्य पंचास्तिकायात्मकस्य वात्यंतिकतद्भाप्रकर्षप्ररूपणेन हितोपदेशात् सम्यक्प्ररूपणतो वा हिता अनुकूलवृत्तयो लोकहितास्तेन्यः.

यदेतन्नाथत्वं हितत्वं च तद्भव्यानां यथावस्थितवस्तुस्तोमप्रदीपनेन नान्यथेत्याह—लोकप्रदीपेन्यः, लोकस्य देशनायोग्यविशिष्टतिर्यगरामरूपस्य प्रदीपा इव प्रदीपाः, देशनांशुभिर्मिथ्यात्वतिमिरनिराकरणेन प्रकृष्टपदार्थप्रकाशकारित्वात्. इदं विशेषणं दृष्ट्वैलोकमाश्रित्योक्तं, अथ दृश्यलोक-

संदेह-

व्या०

२२

माश्रित्याह—लोकप्रद्योतकरेण्यः लोकस्य लोकालोक रूपस्य समस्तवस्त्वात्मकस्य केवलालोकपूर्व-
 कप्रवचनप्रज्ञामंडलप्रवर्त्तनेन प्रद्योतं प्रकाशं कुर्वतीत्येवंशीलाः, अथवा लोकस्योत्कृष्टमतेर्गणधरादि-
 ज्ञव्यसत्त्वलोकस्य प्रद्योतं विशिष्टज्ञानशक्तिं तत्क्षणद्वादशांगविरचनानुमेयं कुर्वतीति लोकप्रद्योतक-
 रास्तेन्यः, अज्ञयदयेन्यः सप्तज्ञयहरणादभयं दयंते ददतीत्यज्ञयदयाः, अथवा प्राणांतिकोपसर्गका-
 र्ष्वपि ज्ञयं न दयंते इत्यज्ञयदयाः, यद्वाऽज्ञया सर्वप्राणिज्ञयपरिहासवती दया कृपा येषां तेऽज्ञय-
 दयाः, न केवलममी प्राणिनामनर्थपरिहारमात्रं कुर्वत्यपित्वर्थप्राप्तिमपीति दर्शयन्नाह—चक्षुर्दयेन्यः
 चक्षुर्वि चक्षुः श्रुतज्ञानं शुभाऽशुभार्थविज्ञागोपदर्शकत्वात्, तद्दयंते इति चक्षुर्दयास्तेन्यः, यथा हि
 लोके कान्तारगतानां चौरैर्विबुधप्रधनानां बद्धचक्षुषां चक्षुर्दत्वा वाञ्छितमार्गदर्शनेनोपकारी ज्ञवत्येवमेते-
 ऽपि संसारारण्यवर्त्तिनां रागादिचौरविबुधप्रधर्मधनानां कुवासनाब्जादितसद्ज्ञानलोचनानां तदपनयनेन
 श्रुतचक्षुर्दत्वा निर्वाणमार्गं यत्नत उपकारिण इति दर्शयन्नाह—मार्गदयेन्यः मार्गं सभ्यगदर्शनादि-
 कं मोक्षपथं दयंते इति मार्गदयास्तेभ्यः, यथा हि चक्षुरुद्घाटनं मार्गदर्शनं च कृत्वा चौरादिविबुध-
 धनान्निरुपद्रवं स्थानं प्रापयन् परमोपकारी भवत्येवमेतेऽपीति दर्शयन्नाह—शरणदयेन्यः शरणं त्रा-

संदेह-
व्या०
२३

एषं नानाविधोपद्रवदुतानां रक्षास्थानं तच्च परमार्थतो निर्वाणं तद्व्यंते दर्शनाद्यासेवनं, तत्प्राप्तेस्तस्य च तेषां दायकत्वात्तरणदयास्तेभ्यः, यथा हि लोके चक्षुर्मार्गशरणदानाद् दुःस्थानां जीवितं ददात्येवमेतेऽपीति दर्शयन्नाह—जीवदयेभ्यः जीवनं जीवो ज्ञावप्राणधारणममरणधर्मत्वमित्यर्थः, तं दयंत इति जीवदयाः, जीवेषु वा दया येषां ते जीवदयास्तेभ्यः, कचिद् ' बोहिदयाणं ' इत्यपि दृश्यते, तत्र बोधिर्जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिस्तत्त्वार्थरुचिरूपा तां दयंते ते बोधिदयास्तेभ्यः.

अथौपनिषदिकास्तु व्याचक्षतेऽन्यं विशिष्टमात्मनः स्वास्थ्यं, निःश्रेयसधर्मवृत्तिकानिबन्धनवृत्ता परमा धृतिस्तद्दतीत्यभयदाः, स्वार्थेकः, तथा चक्षुस्त्रिचक्षुर्विशिष्ट आत्मधर्मस्तत्वावबोधहेतुः श्रद्धारूपः, श्रद्धाहीनस्याऽचक्षुष्मत इव रूपतत्त्वदर्शनाऽयोगात्, तद्दतीति चक्षुर्दाः, तथा मार्गो विशिष्टगुणस्थानावाप्तिप्रगुणः स्वरसवाही क्षयोपशमविशेषस्तं ददतीति मार्गदाः, तथा शरणं संसारकांतारगतानामतिप्रबलरागादिपीडितानां समाश्रयसन्स्थानकट्वं तत्त्वचिंतारूपमध्यवसानं तद्दतीति शरणदास्तेभ्यः इति. अनंतरोक्तविशेषणकदंबकं च जगवतां धर्मात्मकतया संपन्नमिति तां विशेषणपंचकेनाह—धर्मदयेभ्यः धर्मं दुर्गतिपतज्जंतुधरणस्वप्नावं देशसर्वचारित्रं दयंते इति धर्मदयास्तेभ्यः, ध-

संदेह-
 व्या०
 २४

र्मदयत्वं चामीषां कथमित्याह—धर्मदेशकेज्यः धर्मं श्रुतचारित्ररूपं देशयंतीति धर्मदेशका यथा न-
 व्यमबंध्यदेशनातस्तेभ्यः, धर्मदेशकत्वं चामीषां स्वामित्वे सति, न पुनर्यथा नटस्येति दर्शयन्नाह—
 धर्मनायकेज्यः धर्मस्य द्वायिकज्ञानदर्शनचारित्रात्मकस्य नायकाः स्वामिनः, तद्वशीकारात्तत्फलप्रक-
 र्षपरिभोगाच्च तेज्यः, धर्मसारथिभ्यः धर्मरथस्य सारथय इव सारथयः, यथा सारथी रथं रथिकमश्वांश्च
 सम्यक् प्रवर्त्तयति रक्षति च, एवं भगवंतोऽपि चारित्रधर्मागानां संयमात्मप्रवचनाख्यानां रक्षणोपदे-
 शाद्धर्मसारथयो ज्वन्ति, तेभ्यः, धर्मवरचातुरंतचक्रवर्त्तिन्यः, त्रयः समुद्राश्चतुर्थो हिमवान् एते चत्वा-
 रः पृथिव्या अंताः पर्यंतास्तेषु भवाः स्वामितयेति चातुरंताः, ते च ते चक्रवर्त्तिनश्च चातुरंतचक्रव-
 र्त्तिनः, धर्मेषु वरः श्रेष्ठो धर्मवरः, तत्र विषये चातुरंतचक्रवर्त्तिन इव धर्मवरचातुरंतचक्रवर्त्तिनः, यथा
 हि पृथिव्यां शेषराजातिशायिनश्चातुरंतचक्रवर्त्तिनो भवन्त्येवं भगवंतोऽपि धर्मवरविषये शेषप्रणेतृषु
 मध्ये सातिशयत्वात्तथोच्यंते, तेज्यः, अथवा कुतीर्थिधर्मापेक्षया धर्मवरेण, कीदृशेन नरकादिवतु-
 र्गत्यंतकरणाच्चतुरंतेन मिथ्यात्वादिरिपुभेदकत्वाच्चक्रेणैव वर्त्तितुं शीलं येषां ते, तथेति व्याख्ये-
 यं, तेज्यः ॥

देह-

व्या०

२५

‘ दीवोत्ताणं ’ इत्यादीनि जिन्नसंबंधानि पदानि, चतुर्थ्यर्थपृष्ठ्यंततया योज्यानि, तव दीप इ-
 व दीपः समस्तवस्तुप्रकाशकत्वात्, द्वीपो वा संसारसागरांतर्गतांगिवर्गस्य नानाविधदुःखकल्लोलान्नि-
 घातदुःस्थितस्याश्वासहेतुत्वात्, तथा त्राणमनर्थप्रतिहननं, तद्धेतुत्वात् त्राणं, तथा शरणमर्थसंपादनं
 तद्धेतुत्वाद्भरणं, ‘ तथागच्छति ’ गम्यते दुःस्थितैः सुस्थितार्थमाश्रीयत इति गतिः, ‘ पश्यति ’ प्रति-
 ष्टंत्यस्यामिति प्रतिष्ठा आधारः, संसारगर्ते प्रपततः प्राणिपूगस्येति, तथाऽप्रतिहतवरज्ञानदर्शनधरेभ्यः,
 अप्रतिहते कटकुट्यादिजिन्नस्खलिते अविस्वादके वा, अत एव दायिकत्वाद्वरे श्रेष्ठे ज्ञानदर्शने के-
 वलाख्ये विशेषसामान्यावबोधात्मके धारयंतीत्यप्रतिहतवरज्ञानदर्शनधरास्तेभ्यः, कथमेषामप्रतिहतव-
 रज्ञानदर्शनधरत्वं संपन्नं, आवरणाऽभावादिति ब्रूमः, एतदेवाह—व्यावृत्तछद्मन्यः, घातिकर्माणि सं-
 सारो वा छद्म, तद्व्यावृत्तं द्वीपं येन्यस्ते व्यावृत्तछद्मानस्तेभ्यः, छद्माऽज्ञावश्च रागादिजयाज्जातोऽमीषा-
 मित्यत आह—जिनेभ्यो, रागादिजेतृभ्यः, रागादिजयश्चामीषां तज्ज्ञयोपायज्ञानपूर्वक एव भवतीत्य-
 त आह—ज्ञायकेभ्यः जानंति छद्मस्थिकज्ञानचतुष्टयेनेति ज्ञायकास्तेभ्यः, तारकेभ्यः तारयंत्यन्या-
 नपि उपदेशवर्तिन इति तारकास्तेभ्यः. बुद्धेभ्यः अज्ञाननिद्राप्रसुप्ते जगति परोपदेशं विनापि स्व-

१६

संवेदितज्ञानेन जीवादितत्त्वं बुद्धवंतो बुद्धास्तेभ्यः, बोधकेभ्यः जीवादितत्वमन्यानपि बोधयंतीति बोधकास्तेभ्यः, मुक्तेभ्यः बाह्यान्तरग्रंथिबंधनात् कर्मबंधनाद्वा मुक्ताः कृतकृत्यास्तेभ्यः, मोचकेभ्यः, परानपि तस्मान्मोचयितारो मोचकास्तेभ्यः, एतावन्ति विशेषणानि ज्ञावस्थामाश्रित्योक्तानि, अथ सिद्धावस्थामाश्रित्योच्यंते—

सर्वज्ञेभ्यः सर्वदर्शिन्यः, तत्र जीवस्वाभाव्याद्विशेषप्रधानमुपसर्जनीकृतसामान्यमर्थग्रहणं ज्ञानं, सामान्यप्रधानमुपसर्जनीकृतविशेषमर्थग्रहणं च दर्शनं, ततश्च सर्वस्य वस्तुस्तोमस्य विशेषरूपतया ज्ञायकत्वात् सर्वज्ञास्तेभ्यः, सामान्यरूपतया पुनः संपश्यंतीति सर्वदर्शिनः, न तु मुक्तावस्थायां वैशेषिकपुरुषबहुल्यादिगुणोद्भेदेन संपन्नजन्त्वाः, अत्र च—‘ सवान् लघ्नीन् सागारावन्तगो वज्रत्तस्स जववज्जंति, नो अणागारो वज्जगो वज्रत्तस्से ’ त्यागमाहुत्पत्तिक्रमेणैव केवलानां प्रथमसमये ज्ञानं ततो द्वितीयसमये दर्शनमिति प्रथमं सर्वज्ञेभ्यः इति विशेषणं, ततः सर्वदर्शिन्य इति, छद्मस्थानां तु प्रथमं दर्शनं ततो ज्ञानमिति क्रमः, तथा—

‘ शिवमयत्वमित्यादि ’ शिवं सर्वोपड्वरहितत्वात्, अचलं स्वाभाविकप्रायोगिकचलनक्रिया-

देह- व्यपोहात्, अरुजं मनःशरीर्योरज्ञावेनाधिव्याध्यसंभवात्, अनंतमनंतार्थविषयज्ञानस्वरूपत्वात्,
 व्या० अक्षयमनाशंसाद्यपर्यवसितत्वात्, अक्षतं वा परिपूर्णत्वात्, अव्याबाधं परेषामपीमाकारित्वात्, अपु-
 नरावृत्ति पुनर्भवावताराऽज्ञावात्, सिद्ध्यंति निष्ठितार्था भवंति यस्यां प्राणिनः सा सिद्धिर्लोकांतक्षेत्र-
 २३ लक्षणा सा चासौ गम्यमानत्वात् गतिश्च सिद्धिगतिः, सैव नामधेयं नाम यस्य तत्सिद्धिगतिनाम-
 धेयं, तिष्ठत्यस्मिन्निति स्थानं व्यवहारतः सिद्धिक्षेत्रं, निश्चयतो यथावस्थितं स्वस्वरूपं, स्थानस्थानि-
 नोरज्ञेदोपचारात्तु सिद्धिगतिनामधेयं तत्संप्राप्ताः सम्यग्शेषकर्मविच्युत्या प्राप्तास्तेभ्यः, जीवस्वरूपवि-
 शेषणान्यपि लोकाग्रे उपचारादेवावसेयानि, आद्यंतकृतो नमस्कारो मध्येऽपीति पर्यंते पुनर्नम-
 स्कारमाह—

‘ नमो जिणाणं जियज्जयाणंति ’ नमो जिनेभ्यो रागद्वेषादिज्ञावरिपुजेतृभ्यः, जितजयेभ्यो
 जवप्रपंचनिवृत्तेः क्षपितभयेभ्यः, न चात्र पौनरुक्त्यं दोषाय, ‘ सञ्ज्ञायञ्ज्ञाणतवज्जसहेसु । उवएसथु-
 झपयाणेषु ॥ संतगुणकित्तणेषु य । न हुंति पुणरुत्तदोसान् ॥ १ ॥ ’ इति वचनात्, इत्येवं सा-
 मान्येन सर्वज्ञावार्हतां गुणोत्कीर्तनं विधाय पुनरपि अधिकृतं वीरजिनं स्तौति, ‘ नमोत्थुणं समण-

स्सेत्यादि ' श्रमणस्य महातपसो जगवतः समग्रैश्वर्यादियुक्तस्य महावीरस्य दिव्याद्युपसर्गोऽप्यविच-
लितसत्त्वतया महांतमपि पर्वतं मेरुमीरयतिस्मेति वा देवैर्महावीरेति प्रतिष्ठितनाम्नः, आदिकरस्य प्र-
थमतया श्रुतधर्मकरणशीलस्य चरमतीर्थकरस्य पूर्वतीर्थकरनिर्दिष्टस्य, यावत्करणात् ' सयंसंबुद्धस्से-
त्यादि ' ' सिद्धिगङ्गनामधेयं ठाणं ' इत्येतदंतं दृश्यं. ' संपाविज्जुकामस्सेति ' यद्यपि जगवतः सि-
द्धिगतौ कामो नास्ति, ' मोक्षे जवे च सर्वत्र । निःस्पृहो मुनिसत्तमः ॥ ' इति वचनात्, तथापि
तदनुरूपचेष्टनात् संप्राप्तुकाम इव संप्राप्तुकामस्तत्र संप्राप्त इत्यर्थः तस्य.

' तज्जगयंति ' ब्राह्मणकुंभग्रामे देवानंदाकुक्षौ स्थितं ' इहगएत्ति ' अवैवसौधर्मकट्टपे स्थितो-
ऽहं जगवंतं वंदे, कस्मादेवमित्यत आह— ' पासेइमेत्ति ' पश्यति मां जगवान् तज्जगत्त इहगतं
ज्ञानेनेति शेषः, ' इति कट्टु ' इति कृत्वा इति हेतोः ' वंदेइत्ति ' पूर्वोक्तस्तुत्या स्तौति, नम-
स्यति शिरोनमनेन प्रणमति, ' पासेज्जत्ति पाठे ' पश्यतु मां भगवतांस्तत्रगत इहगतं, ' इति क-
ट्टु ' इति भणित्वेति योज्यं, ' पुरज्जाभिमुहे ' पूर्वाभिमुखः सन्निषण्ण उपविष्टः. ' अयमेयारूवे इ-
त्यादि ' अयमेतद्रूपः संकल्पः समुदपद्यत, कथं नूत इत्याह—मनोगतः मनसि गतो व्यवस्थितो

संदेह-
व्या०
२ए
नाद्यापि वचसा प्रकाशितस्वरूप इति ज्ञावः, पुनः कथं भूत इत्याह—आध्यात्मिक आत्मन्यधि
अध्यात्मं, तत्र ज्ञव आध्यात्मिकः, आत्मविषय इति ज्ञावः, संकल्पश्च द्वेधा ज्ञवति, कश्चिद् ध्या-
नात्मकोऽपरश्चित्तात्मकस्तथायं चिंतात्मकः, इति प्रतिपादनार्थमाह—चिंतितश्चित्ता संजातास्मिन्निति
चिंतितश्चित्तात्मक इति भावः, सोऽपि क्वचिदज्जिज्ञाषात्मको ज्ञवति, कश्चिदन्यथा, तत्रायमज्जिज्ञाषा-
त्मकस्तथा चाह—प्रार्थनं प्रार्थो ' निजंतादत् ' प्रार्थः संजातोऽस्मिन्निति प्रार्थितोऽज्जिज्ञाषात्मक इ-
ति ज्ञावः ॥

‘ अंतकुलेसुवेत्यादि ’ अंत्यकुलेषु जघन्यकुलेषु अंत्यवर्णत्वात् क्षुद्रकुलेषु वा, प्रांतकुलेषु अ-
धमाधमकुलेषु, तुल्यकुलेषु अल्पकुटुंबेष्वल्पार्द्धिकेषु वा, दक्षिणकुलेषु सर्वथा निर्धनकुलेषु, कृपणकु-
लेषु किराटादिनिर्धनकुलेषु, जिह्वाचरकुलेषु तात्यावरादिकुलेषु ब्राह्मणकुलेषु धिग्जातिकुलेषु ‘ आ-
याशंसु वा ’ आयातिधातुरागमे जन्मनि प्रयुज्यते, तत आयासिषुर्जज्ञिरे, आयांति जायंते, आ-
याशंसंति जनिष्यंते, ‘ उगगकुलेसु वा ’ इत्यादि, उग्रा आदिदेवेनारक्षकत्वे नियोजिताः, ये व-
र्णकुलेषु तद्वंशजेषु जोगाय तेनैव गुरुत्वेन व्यवहृतास्तद्वंशजेषु, राजन्या ये तेनैव वयस्यतया व्य-

संदेह-

व्या०

३०

वस्थापितास्तकुलेषु, इदवाकव आद्यवंश्याः क्षत्रियास्तेनैव शेषप्रकृतितया स्थापिता राजकुलीनास्ते-
 षां कुलेषु, हरिवंशकुलेषु हरिवर्षक्षेत्रानीतयुगलसमुद्भवपुरुषसंततिषु, अन्यतरेष्विति ज्ञातजन्मद्वकि-
 लेढकिकौरव्यादिकुलेषु, तत्र ज्ञाताः श्रीकृष्णस्वजनवंशजाः इदवाकुवंश्या एव, नागा वा नागवंश-
 जाः, भट्टाः शौर्यवंतो योद्धाः, मल्लकिनो लेढकिनश्च राजविशेषास्तेन्यो विशिष्टतराः कौरव्याः कुरु-
 वंशजाः, 'विसुधजाश्चकुलवंसेसु' जातिर्मातृकः पदः, कुलं पितृसमुद्भं, विशुद्धे जातिकुले येषु
 तथाविधा ये वंशाः पुरुषान्वयास्तेषु 'अङ्गिपुणेत्यादि' अस्ति पुनरयमपि ज्ञातो भवितव्यताख्यः
 पदार्थो जातु समुत्पद्यते, 'नामगोत्तस्सवेत्ति' नामकर्मणो गोत्रकर्मणो वा, अथवा नाम्ना संज्ञया
 गोत्रं नीचैर्गोत्राख्यं तस्य 'अस्कीणस्सत्ति' स्थितेरुक्त्यात् 'अवेयस्सत्ति' अवेदितस्य तद्रसस्या-
 ज्जनुभूतत्वात् 'अणिज्झिणस्सत्ति' अनिर्जोर्णस्य तत्प्रदेशानां जीवप्रदेशेन्योऽपरिशादनात्, 'जो-
 णीजम्मणत्ति' योन्या जन्मार्थं निष्क्रमणेन, 'जीयमेयंति' जीतमाचरितं कल्प इत्येकार्थाः,
 'तीयपच्चुप्पन्नत्ति' अतीतवर्त्तमानानागतान्यां, 'तीयत्ति' वातीतादौ इत्यनेन अकारलोपे ती-
 तमिति सिद्धं, 'कोडालसगोत्तस्सत्ति' कोडालैः समानं गोत्रं यस्येति समासः, एवं 'जालंधरस्स

संदेह-

व्या०

३१

गोत्ताए ' इत्यादि, ' नायाणं खत्तियाणंति ' ज्ञाता इद्वाकुवंशविशेषः, ' तिसलाए खत्तियाणीए गप्पेत्ति ' गर्भः पुत्रिकालक्षणः ' साहरावित्ताए ' संक्रमयितुं ' हरिणैगमेसिति ' हरेरिंद्रस्य नैग-
मेषी आदेशप्रतीक इति व्युत्पत्त्याऽन्वर्थनामानं हरिणैगमेषिं नाम पदात्यनीकाधिपतिं देवं सदा-
वे इत्ति, आकाशयति, हरेरिंद्रस्य संबंधी नैगमेषिनामा देव इति केचित्, एवंखट्विति वाक्योप-
क्रमे, ' ममेयमाणत्तियंति ' ममेमामाज्ञप्तिं आज्ञां द्विप्रमेव प्रत्यर्पय, मदाज्ञां चरितार्थीकृत्यागत्य
निवेदयेत्यर्थः.

' आणा इत्यादि ' आज्ञाया आदेशस्य वचनं विनयेन प्रतिश्रुणोति, कर्तुमन्युपगच्छति, अ-
थवा आज्ञयेति तदाज्ञां प्रमाणीकृत्य विनयेनांजलिकरणादिना वचनमिंद्रादेशमिति, ' उत्तरपुर-
त्तिमंति ' ईशानकोणं ' अवक्कमइत्ति ' अपक्रामति व्रजति ' वेज्जविय समुग्घाएणंति ' उत्तरै-
क्रियकरणाय प्रयत्नविशेषेण ' सामोहणइत्ति ' समुच्छंति प्रदेशान् निक्षिपति, ' समोहण ' इति
पाठे समुद्धन्यते समुद्धातवान् भवति, तत्स्वरूपमेवाह—' संखिज्जाइत्ति, ' दंड इव दंड ऊर्ध्वा-
ध आयतः शरीरबाहव्यो जीवप्रदेशकर्मपुद्गलसमूहस्तं विसृजति, निष्कासयति, वितनोति. तत्र च

संदेह-

व्या०

३२

विविधपुङ्गवानादत्ते इति दर्शयन्नाह—‘ तं जहा ’ रयणाणमित्यादि, स्नानां कर्केतनादीनां, इह च यद्यपि स्नादिपुङ्गवा औदारिकाः, वैक्रियसमुद्घाते च वैक्रिया एव ग्राह्या भवन्ति, तथापीह तेषां स्नादिपुङ्गवानामिव सारताप्रतिपादनाय स्नानामित्याद्युक्तं, तच्च स्नानामिवेत्यादि व्याख्येयं, अन्ये त्वाहुर्औदारिका अपि ते गृहीताः संतो वैक्रियतया परिणमन्ति, तेन च दंडेन स्नादीनां यथा बादरानसारान् दंडनिसर्गगृहीतान् सामस्येनादत्ते इत्यर्थः, ‘ दोच्चं पित्ति ’ द्वितीयमपि वारं समुद्घातं करोति, चिकीर्षति रूपनिर्माणार्थं उत्तरवैक्रियरूपं भवधारणीयवैक्रियरूपादन्यद्येन देवा मानुषं लोकमायांति, ‘ ताए उक्किहाए ’ इत्यादि, तथा देवजनसिद्धया ततोत्कृष्टया प्रशस्तविहायोगतिनामकर्मणा यः स्वगत्युत्कर्षस्तद्वती तथा त्वस्तिया मानसौत्सुक्यात्, चपलया कायतः, चंडया संज्ञारवत्, जयिन्या शेषकर्मजेतृत्वात्, उध्धुतया शेषशरीरावयवकंपनात्, शीघ्रया वेगवत्त्वात्, अन्येत्वाहुः—

उत्कृष्टया प्रशस्तविहायोगतिनामोदयात् प्रशस्तया, शीघ्रसंचरणात्त्वस्तिया, त्वरा संज्ञाताऽस्यामिति त्वस्तिता तथा, शीघ्रतरमेव तथा प्रदेशांतराक्रमणमिति, चपलेव विद्युदिव चपला तथा, क्रोधा-

देह- विष्टस्येव श्रमाऽसंवेदनाच्चमेव चंत्ता तथा, जवनया परमोत्कृष्टवेगपरिमाणोपेतया, उद्धृतया वातो-
 व्या० ध्वतस्य दिगंतव्यापिनो रजस इव या गतिः सा उद्धृता, तथा, अन्येत्वाहुः—उद्धृतया तद्वर्पा-
 ३३ तिशयेन शीघ्रया, निरंतरं शीघ्रत्वगुणयोगात् । क्वचिच्च ' भेयाए ' इत्यपि दृश्यते, तत्र भेकयाऽ-
 पायपरिहारनिपुण्या, दिव्यया देवल्लोकोचितया देवगत्या ' वीर्ध्वयमाणे १ ' अतिव्रजन् २ ' म-
 भ्रं मभ्रेणंति ' मध्यज्ञागेन, आल्लोके दर्शनमात्रे प्रणामं नमस्कारं करोति, ' नुसोयणिं दयइ '
 ददाति, ' अवावाहंति ' भगवतो विशेषणं तत्पीडापरिहारात् ' अवावाहेणंति ' सुखेन संहर्तुरपि
 पीमाऽज्ञावात्, अथवा ' अवावाहं अवावाहेणंति ' सुखं सुखेनेत्यर्थः, तथा च भगवतीसूत्रं—

‘ हरीणं जंते णेगमेसी सकदूए इब्बीगम्भं साहरमाणे किं गण्णानु गण्णं साहरेइ, गण्णानु
 जोणिं साहरइ, जोणीनु गम्भं साहरइ, जोणीनु जोणिं साहरइ गोयमा नो गण्णानु गण्णं साह-
 रइ, नो गण्णानु जोणिं साहरइ, परामुसिय (१) अवावाहं अवावाहेणं जोणीनु गम्भं साहरइ,
 नो जोणीनु जोणिं साहरइ, पहूणं जंते हरिणेगमेसी सकदूए इब्बीगम्भं नहसिरंसि वा रोमकूत्रं-
 सि वा साहरत्तिए वा निहरत्तिए वा, हंता पहू नो चेवणं तस्स गम्भस्स किंचि अवावाहं वा विवा-

संदेह-
व्या०
३४

हं वा/उष्णश्चा, ष्विच्छेदं पुण कारेज्जाए सुहुमं च एं साहरिज्जा वा निहरिज्जा वा इति, ' अत्र च गर्जाङ्गर्जाशयाङ्गर्भं गर्भाशयांतरं संहरति, प्रवेशयति गर्भं सजीवपुद्गलपिंडमित्येको भंगः, तथा गर्जाद्योनिं गर्भनिर्गमद्वारं संहरति योन्योदरांतरं प्रवेशयतीति द्वितीयः, योनितो योनिद्वारेण निष्कास्य गर्जं संहरति गर्जाशयं प्रवेशयति इति तृतीयः, योनितो योनिं संहरति नयति, योन्योदरान्निष्कास्य योनिद्वारेणैवोदरांतरं प्रवेशयतीति चतुर्थः, पूर्वोक्तसूत्रे तु शेषनिषेधेन तृतीयोऽनुज्ञातस्तत्र परामृश्य परामृश्य तथाविधकरणव्यापारेण संस्पृश्य संस्पृश्य, ' पट्टणमित्यादि ' तत्सामर्थ्यदर्शनसूत्रे, ' नहसिरंसित्ति ' नखाग्रे, ' साहरित्तएत्ति ' प्रवेशयितुं ' नीहरित्तएत्ति ' विभक्तिपरिणामेन नखशिरसो रोमकूपाद्वा निष्कासयितुं, अवावाहमीषद्वाधां, विवाहं, विशिष्टवाधां ' छविच्छेयंति ' गर्भस्य छविच्छेदमकृत्वा नखाग्रादौ प्रवेशयितुमशक्यत्वात्, ' ए सुहुमं चइत्ति, ' इत्येवं लघ्विति कृतप्रसंगेन ' जामेव दिसं पाउज्जूएत्ति ' यस्य दिशो अवधेः प्रादुर्भूतः प्रकट्यद्भूदागत इत्यर्थः, ' विग्गहेहिंत्ति ' वीखाजिः, ' उप्पयमाणेत्ति ' उत्पतन्नुर्ध्वं गच्छन् ' वासाणंति ' वर्षाकालमासानां श्रावणादीनां मध्ये तृतीय आश्विनो मासः पंचमः पक्षः आश्विनस्य बहुलः कृष्णस्तस्याश्विनबहु-

देह- लस्य त्रयोदशीतिथिस्तस्याः पक्षः पश्चार्धरात्रिरिति ज्ञातः.

व्या०

३५

‘ अंतरत्ति ’ अंतराले रात्रौ, ‘ हियाणुकंपणं ’ तु हितः शक्रस्य, स्वस्य चानुकंपको, जग-
वतः अनुकंपा चाव जक्तिः, ‘ आयस्यणुकंपाए । गढो अणुकंपिणं महाभागोत्ति ’ वचनात्ततश्च
जक्त इत्यर्थः. ‘ साहरिज्जिस्सामित्ति ’ इत्यादि च्यवनवद् ज्ञेयं, संहरणस्याप्येकसामयिकत्वात् य-
द्यपि चांतर्मुहूर्त्तकालोऽप्यत्र संज्ञायते, तथापि ढाझस्थिकोपयोगादपि संहरणकालः सूक्ष्मतर इत्या-
म्नायिकाः, केचित्तु ‘ साहरिज्जिमाणे जाणइत्ति ’ पठन्ति, न चायं पाठः सार्वत्रिकः, ‘ तंसि तारिस-
गंसित्ति ’ तस्मिंस्तादृशके वक्तुमशक्यस्वरूपे, पुण्यवतां योग्य इत्यर्थः, ‘ वासघरंसित्ति ’ वासजव-
नेऽन्यंतरतो जित्तिज्ञागे सचित्रकर्मणि चित्रयुक्ते ‘ बाहिरणं ’ बाह्यतो ‘ दूमियघहमहेत्ति ’ दूमियं
धवलितं, घृष्टं कोमलपाषाणादिना, अत एव मृष्टं मसृणं यत्तत्तथा, तस्मिन् विचित्रमाश्चर्यकृत् उ-
द्धोचस्य वितानस्य ‘ विचित्तं ’ विविधचित्रयुक्तं तलमधोभागे यस्मिंस्तत्तथा, ‘ विचित्तउद्धोयविल्लि-
यतलेत्ति ’ पाठे तु विचित्रो विविधचित्रयुक्त उद्धोक उपरिभागो यत्र, विल्लियं दीप्यमानं तलं अ-
धोभागो यत्र, ततो विशेषेण कर्मधारयः, ‘ मणिरयणपणासियंधयारे ’ इति स्पष्टं, तथा बहु अ-

संदेह-

व्या०

३६

त्यर्थं समो न निम्नोन्नतः पंचवर्णमणिकुट्टिमकलितः सुविज्ञक्तः कृतस्वस्तिको भूमिभागो यत्र तत्तथा, तत्र पंचवर्णेन सरसेन सुरजिणा मुक्तेन क्षिप्तेन पुष्पपुंजलक्षणेनोपचारेण पूजया कलितेन, कालागुरु च कृष्णागुरु प्रवरकुंडुरुकं च चीमाभिधानो गंधद्रव्यविशेषः, तुरुकं च सिद्धकं, धूपश्च दशांगादिगंधद्रव्यसंयोगज इति दृष्टे, तेषां संबंधी यो मधमघायमानोऽतिशयवान् गंध उद्धृत उद्धृतस्तेनाजिरामे रम्ये, तथा सुष्ठु गंधवराणां प्रधानवासानां गंधो यस्मिन्नस्ति तत्सुगंधवरगंधिकं, तत्र क्वचित् ' सुगंधवरगंधगंधिणत्ति ' पाठस्तत्र सुगंधाः सुरभयो ये वरगंधाः प्रधानचूर्णास्तेषां गंधो यत्रास्ति तत्सुगंधवरगंधगंधिकं तत्र, तथा गंधवर्तिर्गंधद्रव्यगुटिका तद्धृतसौरन्यातिशयाद्गंधद्रव्यगुटिकाकव्ये इत्यर्थः.

तथा तस्मिंस्तादृशके शमनीये तटपे ' साखिंगणेत्यादि ' सहाखिंगनवृत्त्या, शरीरप्रमाणगंमोपधानेन यत्तत्साखिंगनवर्तिकं तस्मिन्, उभयत उभौ शिरोतपादांतावाश्रित्य ' विबोयणेति ' उपधानके गंधुके यत्र तत्तथा, तत्र, अत एवोभयत उन्नते मध्येन तं च तद्गंधोरं च महत्वोन्नतगंधीरे, अथवा मध्येन च मध्यजागेन तु गंधीरेऽवनते; क्वचित् ' पञ्चगविबोयणेति ' दृश्यते,

देह-
व्या०
३७

तत्र वस्तुपरिकर्मितगंमोपधान इत्यर्थः. गंगापुलिनवाबुकाया योऽवदालोऽवदलनं पादादिन्यासेऽधो-
गमनमित्यर्थः, तेन 'सालिसश्चि' सदृशकेऽतिनिम्नत्वात्, दृश्यते च हंसतूव्यादिष्वयं न्यायः,
'वियत्ति' परिकर्मितं यत् दौममतसीमयं दुकूलं वस्त्रं, तस्य युगलापेक्षया यः पट्टः एकशाटकः स
प्रतिबद्ध आढादनं यस्य तत्तथा, तत्र क्वचित् 'पडिबन्नेति' पाठस्तत्र तेन पट्टेन प्रतिबन्ने आढा-
दिते, तथा सुष्ठु विरचितं शुचि वा विरचितं रजस्त्राणमाढादनविशेष उपरिभागावस्थायां यस्मिन्-
तथा तत्र, तथा रक्तांशुकसंवृत्ते मशकगृहाजिधानवस्त्रावृत्ते सुस्म्येऽतिरमणीये, तथा आजनिकं चर्म-
मयो वस्त्रविशेषः, स च स्वप्नावादतिकोमलो जवति, रूतं कर्पासपद्म, बूरो वनस्पतिविशेषः, नव-
नीतं भद्राणं, एजिस्तुव्यः स्पर्शो यस्य तत्तथा तत्र सुगंधान्यां वरकुसुमचूर्णाभ्यां सत्पुष्पजातिवास-
योगान्यां यः शयनस्य शय्याया उपचारः पूजा, तेन कलिते, 'पुवस्तावस्तकालसमयंसि' मध्य-
रात्रे, शेषं प्राग्वत्.

अथ स्वप्नव्याख्या—'तएणं सा' इत्यादि, ततः सा विशाला क्षत्रियाणी तत्प्रथमतया शनं
स्वप्ने पश्यति, अत्र च प्रथममभिदर्शनं सामान्यवृत्तिमाश्रित्योक्तं, अन्यथा प्रथमजिनजननी वृषज-

संदेह-
व्या०
३७

मिव श्रीवीरमाता प्रथमं सिंहमद्राक्षीदिति वृद्धाः, चतुर्दंतं चतुर्दंतमुशलं, क्वचित् 'तज्जं चतुर्दंतं' इति पाठस्तत्र ततश्चेति योज्यमाने 'तण्णं' इति पौनरुक्त्यं स्यात्, तस्मात्ततौजसो महाबलाश्च त्वारो दंता यस्य स ततौजश्चतुर्दंतस्त्विति व्याख्येयं, 'जसियंति' जज्झितं, निर्विघ्नकिकपाठे तु 'गल्लियं' इत्यादिविशेषणेन सह कर्मधारयः, 'गल्लियत्ति' निर्जलः, हारनिकरः पुंजीकृतहारः, दकरजांसि शीकराः, रजतमहाशैलो वैताढ्यः तद्वत्पांशुस्तरं पांशुरांगं वा, समागता मधुकरा यत्र तथाविधं यत्सुगंधं दानं मदस्तेन वासितं सुरजितं कपोलमूलं यस्य स तथा, तं, क्वचित् 'महुयरत्ति' पदं न दृश्यते, तत्र समागतं सततं वहमानं यद्दानमिति व्याख्येयं, देवराजकुंजरमैरावणं वरप्रमाणं पालकाप्योक्तोत्कृष्टमानदेहं, 'सर्वलक्षणकयंबियंति' सर्वलक्षणकदंबं जातमस्य स सर्वलक्षणकदंबितस्तं, वरश्चासावुरुर्विशालश्च वरोरुस्तं ॥ १ ॥

ततः पुनर्वृषजं पश्यति, कीदृशं धवलकमलपत्रप्राकारादतिरेकाधिका रूपप्रज्ञा यस्य तं, प्रज्ञा-समुदयोपहारैः प्रभासमुदयो दीप्तिजालं तस्योपहारा विस्तरणानि, तैः सर्वतः सर्वा दिशो दीपयंतं, अतिश्रीजर उत्कृष्टशोभासंभारस्तेन यत्प्रेरणमिव प्रेरणं, तेनैव विसर्पदुहसदेव कांतं दीप्तं शो-

देह-

व्या०

३९

जमानं चारु ककुदं स्कंधो यस्य तं, किल ककुदं स्वभावादेवोद्धसदस्ति, तत्रोत्प्रेक्षते, नेदं स्वयमे-
 वोद्धसत्यपितु सहजशोभासंज्ञारेणैव प्रेर्यते उद्धासयति, तनुशुचिसुकुमाररोम्णां स्निग्धा अविर्यस्य
 तं, स्थिरमत एव सुबद्धं मांसलमत एवोपचितं, लष्टं प्रधानं सुविभक्तं यथावत्संनिविष्टावयवं सुंदरमं-
 गं यस्य तं, घने निचिते वृत्ते वर्तुले वलिते लष्टादप्युत्कृष्टेऽतिश्रेष्ठे क्षते यावत्, 'तुष्पगे' प्रक्षि-
 ताग्रे तीक्ष्णे शृंगे यस्य तं, 'कचित्तुष्पपुष्पगतिस्कसिंगमिति' पाठस्तत्र च तुष्पे प्रक्षिते पुष्पाग्रे
 पुष्पाकारं गोरोचनासद्भावसूचकं बिंदुरूपं पुष्पं तदस्त्युपरिज्ञागे ययोः शृंगयोरिति ज्ञेयं, दांतं न
 छर्दांतं, शिवमुपद्रवनिवारणं समानास्तुव्यप्रमाणा अत एव शोजमानाः शुद्धा निर्दोषाः श्वेता वा
 दंता यस्य तं, अमितगुणानां मंगलानां मुखमिव मुखं द्वारं, 'अमियगुणमंगलसहमिति' पाठे
 तु अमितगुणमत एव मंगलसहं कव्याणकरणसमर्थं ॥ २ ॥

ततः पुनर्नजस्तलादवपतंतं अवतरंतं ततो निजवदनमतिपतंतं प्रविशंतं सिंहं पश्यति, हारनि-
 करेत्यादि पूर्ववत्, रमणीयमत एव प्रेक्षणीयं दृष्टुं अर्हं, स्थिरौ दृढौ लष्टौ श्रेष्ठौ 'लषी कांताविति
 धातोः प्रयोगे लषितौ वा कांतौ प्रकोष्ठौ कलाचिके यस्य स तथा, वृत्ताः वर्तुलाः पीवराः स्थूलाः

संदेह-
व्या०
४०

सुश्लिष्टा विशिष्टास्तीक्ष्णा या दंष्ट्रास्ताज्जिर्विमंभितमलंकृतं मुखं यस्य स तथा, ततो विशेषणकर्मधारयः, ' विमंभियं ' विवृतमित्यन्ये, परिकर्मिताविव परिकर्मितौ जात्यकमलकोमलौ प्रमाणेन मात्रया शोभमानौ ' माश्यसोभंतत्ति ' पाठे तु ' माश्यत्ति ' मानोपेतौ मायान्वितौ वा क्रूरत्वात्, शोभमानौ लक्ष्यौ लक्ष्यौ यस्य स तथा तं, रक्तोत्पलपत्रवन्मृदु सुकुमालं तादृ, च निर्लालिता निष्कासिताग्रजिह्वा यस्य स तथा तं, तादृस्थाने ' तलत्ति ' क्वचिद् दृश्यते, तत्र च रक्तोत्पलपत्रवन्मृदुतलं यस्या एवं विधा निर्लालिताग्रा लपलपायमाना जिह्वा यस्येति व्याख्येयं, मूषागतं यत्प्रवरकनकं तदपि तापितमत एवावर्त्तमानं तद्वद्वृत्ते विमलतडित्सदृशे नयने यस्य स तथा तं, आर्षवाद्दिशेषणविशेष्ययोः पूर्वपरनिपातो नियमः, विशालौ पीवरौ वरौ ऊरू यस्य स तथा, परिपूर्णोऽन्यूनो विमलस्कंधो यस्य स तथा, ततो विशेषणकर्मधारयः, मृदूनि सुकुमाराणि विशदानि धवलानि सूक्ष्माणि तनूनि लक्ष्णैः प्रशस्तानि प्रशस्तलक्षणानि विस्तीर्णानि दीर्घाणि यानि केशराणि स्कंधरोमाणि तेषामाद्योपेनोद्धततया शोभितं उच्चैर्मुदग्रं सुनिर्मितं कुंमलीकृतं सुजातं संपूर्णमास्फोटितमास्फोटितं लांगूलं पुण्ड्रं येन स तथा, सोमं सौम्यं वा मनसाऽक्रूरं सोमाकारं हृद्याकृतिं लीलायंतं

संदेह-

व्या०

४१

मंथरगतिं, वदनस्य मुखकुहरस्य श्रिये शोचार्थं पल्लवं श्व रक्तवमृडुत्वान्यां वदनश्रीपल्लवं एवंविधा प्राप्ता प्रसारिता चर्वी जिह्वा यस्य स तथा तं, नच ' निह्वालियग्गजीह ' मित्यनेन पौनरुक्त्यं, विशेषणांतरोपादानात्, कचित् ' वयणसिरिपलंबपत्तचारुजीहमिति ' दृश्यते, तत्र चेहं गमनिका, वदनस्य श्रीः शोचा यया सा तथाविधा प्रलंबा लंबमाना पतचर्वी पतवत्तलिना जिह्वा यस्य स तथा तं ॥ ३ ॥

ततः पुनः पूर्णचंद्रवदना त्रिशला हिमवतैलशिखरे पद्महृदांतः कमलवासिनीं दिग्गजेन्द्रोत्पी-
वरकराजिषिच्यमानां जगवतीं श्रीदेवीं पश्यति, कीदृशीमुच्चमागतं प्राप्तं, अथवा उच्च उन्नतोऽगः प-
र्वतो हिमावांस्तत्र जातमुच्चागजं यत्स्थानं कमलं तत्र लष्टं यथा जवत्येवं संस्थितां, तथा प्रशस्तरू-
पां सुप्रतिष्ठौ समतलनिवेशौ कनकमयकूर्मस्योन्नतत्वात्सदृशमुपमानं ययोस्तथाविधौ चरणौ यस्याः
सा तथा तां, अत्युन्नतं पीनमंगुष्ठाद्यंगं, तत्र रजिता मृगरमणादन्यत्वाप्यनुषंगलोपवादिमताश्रयणात्
रंजिता श्व लाद्वारसेन, मांसला उन्नता मध्योन्नतास्तनवस्तलिनास्ताम्रा अरुणाः स्निग्धा अरूद्धा
नखा यस्याः सा तथा तां, अथवा अत्युन्नतानपि निजरूपदर्पोधुरानपि प्रीणयंतीत्युन्नतप्रीणा इति न-

संदेह-
व्या०
४२

स्नानामेव विशेषणं कार्यं, कमलस्य पलाशानि पत्राणि तद्वत्सुकुमारं करचरणं यस्याः सा चासौ कोमला वरांगुलिश्च सा तथा तां, कुरुविंदावर्त्तं नृषणविशेषः, आवर्त्तविशेषो वा तद्वद्वृत्तौ वृत्तानुपूर्वे जंवे यस्याः सा तथा तां, निगूढजानुमिति, गजवरकरसदृशपीवरोरुमिति, चामीकरचितमेखलायुक्तकांतविस्तीर्णश्रोणिचक्रमिति, च स्पष्टं, जात्यांजनव्रमरजलदप्रकर इव वर्णेन जात्यांजनव्रमरजलदप्रकरस्तथा नृता कज्जी सरला, समाऽविषमा, संहिता निरंतरा, तनुका सूक्ष्मा, आदेया सुनगा लट्जा सुविलासा, सुकुमारेभ्योऽपि शिरीषपुष्पादिभ्योऽपि मृद्वी सुकुमारमृद्वी, रमणीया मनोज्ञा रोमराजी यस्याः सा तथा तां, नाभिमंडलेन सुंदरं विशालं प्रशस्तं सुलक्षणत्वाद्भवनं यस्याः सा तथा तां.

करतलेन मुष्टिना माश्रयति मेयं मानं वा प्रशस्तत्रिवलिकं शोभनवलित्रययुक्तं मध्यं यस्याः सा तथा तां, नानामणिकनकरत्नविमलमहातपनीयाजरणभूषणविराजितांगोपांगां, तत्र मणयश्चंद्रकांताद्याः, रत्नानि वैमूर्यादीनि कनकं पीतवर्णं, तपनीयं तदेव रक्तं, तच्च जात्यत्वाद्धिमलमहबब्दाभ्यां विशेषितं, तेषां यान्याजरणानि अंगपरिधेयानि, यानि च नृषणान्युपांगपरिधेयानि, तैर्विराजितानि यथासंख्यमंगोपांगानि, अंगानि शिरोहृदयादीनि, उपांगानि अंगुल्यादीनि यस्याः सा त-

संदेह-

व्या०

४३

था तां, हारेण विराजकुंदमालया परिणद्धं ' जलजलितत्ति ' जाज्वल्यमानं, ' जलजलजलित-
त्ति ' पाठे तु जलवद्देदीप्यमानं वा स्तनयुगलमेव विमलौ कलशौ यस्याः सा तथा तां, आदृतैः
सादरैः प्रत्ययितैरासैर्विज्ञानिकैर्विद्वषितेन विरचितमंमलेन सुजगैर्दृष्टिहारिभिर्जालकैर्गुणविशेषैरुज्ज्व-
लितमुक्ताकलापेनोपलक्षितां, अथवा आ मर्यादया स्थानौचित्येन चिता न्यस्ताः पत्रिका मरकत-
पत्राणि ताभिर्विद्वषितेनेति योज्यं, क्वचित् ' आतियपत्तियट्टि ' दृश्यते, तत्र त्रिकं पृष्ठवंशस्याध-
स्तात् समीपोपलक्षितोऽग्रभागोऽपि त्रिकं, तत्र आतिकात् त्रिकं यावत् प्राप्तिस्वकाशो यस्य तदात्रि-
कप्राप्तिकं, एवंविधं भूषितं विद्वषा येन मुक्ताकलापेन तदवधिप्रलंबमानत्वादिति घटना, नरःस्थया
दीनारमालया विरचितेन विराजितेन वा कंठमणिसूत्रेण कंठस्थरत्नमयसूत्रेण चोपलक्षितां.

आर्षत्वादंसोपसक्तमिति विशेषणमपि परं, ततोसयोः स्कंधयोरुपसक्तं लग्नं यत्कुंमलयुगलं त-
स्योद्धसंती प्रोढलंती शोभमाना सती प्रशस्ता प्रज्ञा यत्र, तथा भूतेनाननकौटुंबिकेन, यथा किल
राजा कौटुंबिकैः शोभते, एवमाननमपि शोभासमुदयेनेति, मुखनरेन्द्रस्य कौटुंबिकप्रायेण शोभागु-
णसमुदयेन चोपलक्षितां, तत्र शोभा दीप्तिः, स एव गुणः तस्य समुदयः प्राग्भारस्तेन, कमलाम-

संदेह-

व्या०

४४

लविशालरमणीयलोचनामिति व्यक्तं, प्राग्वत् परनिपाते प्रज्ज्वलंतौ दीप्तिमंतौ यौ करौ ताभ्यां गृ-
हीताभ्यां कमलाभ्यां मुक्तं दारत्तोर्यं मकरंदरसो यस्याः सा तथा तां, लीलया न पुनः स्वेदापनो-
दार्थं, स्वेदस्यैवाऽऽज्ञावात्, वातार्थं वातावक्षेपार्थं कृतो यः पद्मकस्तालवृत्तं तेनोपलक्षितां, केचिच्च लि-
लावादकृतपद्मकेणेति, लीला शोभा तदर्थं परैः सह स्पर्धया वा वादो लीलावादस्तत्र कृतो विहितः
पद्मः प्रतिज्ञापरिग्रहो येन स तथा, कप्रत्ययेनेति, शोभागुणसमुदयस्य विशेषणतया वा वक्ष्यते,
तच्च दुरांतरितत्वात्ततः प्रीतये इति, सुविशदः स्पष्टो न पुनर्जटाजूटवदविवृत्तः, कृष्णः श्यामो घनो-
ऽविरलः सूक्ष्मस्तलिनो लंबमानः केशहस्तः केशपाशो यस्याः सा तथा तां ॥ ४ ॥

दामस्वप्नः सुगम एव, न वरं सरसकुसुमं यन्मंदारदाम, तेन रमणीयद्वृतं रम्यसंजातं सर्वर्तु-
कं यत्सुरजिकुसुममाढ्यं तेन धवलं च तद्विलसत्कान्तबहुवर्णज्जकिचित्रं चेति कर्मधारयः, अनेन ध-
वलवर्णस्याधिक्यं लक्षितं, षट्पदी मधुकरी ब्रमरा वर्णादिविशिष्टा ब्रमरजातिविशेषास्तेषां गणः स
गुमगुमायमानो मधुरं ध्वनन्निर्लीयमानः स्थानांतरादागत्य तत्र लीयमानो गुंजन शब्दविशेषं कुर्वन्
देशज्ञागेषु तस्मिंस्तस्मिन् देशे यस्य दाम्नः, गमकत्वादेवमपि समासः, ततः पाश्चात्यविशेषणं कर्म-

देह- धारयेण सह षट्पदादिविशेषणस्य पुनः कर्मधारयः ॥ ५ ॥

व्या०

४५

ततः पुनः शशिनं च पश्यति, गोक्षीरफेनदकरजोरजतकलशपांशुरं शुभं हृदयनयनकांतं प्रति-
पूर्णमिति स्पष्टं, तिमिरनिकरेण घनगंजीरस्य वनकुंजादेर्वितिमिरकरं, तिमिराणामभावो वितिमिरं
तत्करणशीलं वितिमिरकरं, प्रमाणपक्षयोर्वर्षादिपरिमाणनिबंधनयोः शुक्लकृष्णपक्षयोरंतर्मध्ये राजंती
लेखा यस्य स तथा तं, अथवा चांद्रमासापेक्षयोरेतयोः पौर्णमास्यां रागदा हर्षदायिन्यो लेखाः कला
यस्य तं संपूर्णकलमित्यर्थः, कुमुदवनविबोधकमिति व्यक्तं, निशायाः शोभकं शोभयितारं निशा-
शोभकं, सुपरिमृष्टेन दर्पणतलेनोपमा यस्य स तथा तं, हंसस्येव पटुर्धवलो वर्णो यस्य स तथा
तं, तमोरिषुमिति स्पष्टं, ' तमरिडु ' मिति पाठे तु तमसोधकारस्य न ऋतुर्न प्रस्तावो यस्मिन् सति
तथा तं, अकारप्रश्लेषात्तमरिडुमिति सिद्धं, मदनस्य कामदेवस्य शरापूरमिति शरापूरं, शरैरापूर्यते
शरापूरस्तूणीस्तं, उदिते हि चंद्रमसि लक्ष्मीकरोति कुसुमशरः कामिनः स्वशराणां, समुद्रस्य दकं
पानीयं पूरयति, चंद्रकलया तल्लसनात् समुद्रदकपूरस्तं, दुर्मनस्कं दयितवर्जितं जनं विरहिणीलो-
कं पादैः किरणैः शोषयंतं, तापातिरेककरणात्, पादकैरिति प्रशंसायां कन्, पुनरिति योजितमेव,

संदेह-

व्या०

४६

सौम्यचारुरूपमिति व्यक्तं, पेञ्च पश्यति, सा त्रिशला, गगनमंडलस्य विशालं सौम्यं चंकम्यमाणं जंगमं तिलकमिव विभूषाहेतुत्वात् ' गगणगमणिति ' पाठे तु गम्यते तेनास्मिन्निति वा गमनं मार्गः गगनस्य गमनं, शेषं पूर्ववत्, रोहिण्या नक्षत्रविशेषस्य मनश्चित्तं तस्य हितदोऽनुकूलदायी वद्वज्रः प्रियस्तं, एकनरानुरागमात्रेणापि किं वद्वज्रः स्यादित्येकपादिकप्रेमनिरासार्थं हितद इति विशेषणं, सर्वनक्षत्राधिपत्येऽपि यदत्र रोहिणीवद्वज्र इति विशेषणं, तद्वोकरुब्ध्या, पूर्णोऽविकलश्रंद्र आह्लादोऽस्मादिति चंद्रः, अथवा पूर्णश्रंद्रो दीप्तिर्यस्य, मेघाद्यनावरणात्स तथा तं, अत एव समुल्लसंतं प्रतिक्षणं देदीप्यमानं ॥ ६ ॥

ततः सूर्यं पश्यति, अतमःपटलं परिस्फुटं, तमःपटलस्याऽन्नावोऽतमःपटलं, तेन परिस्फुटं सर्वदिक्षु प्रकटं, अथवा तमःपटलं परिस्फोटयतीति तमःपटलपरिस्फोटः, ' स्वराणां स्वरा ' इति तत्र तं चेव शब्दस्याऽवधारणार्थस्य व्यवहितसंबन्धात्तेजसैव प्रज्ज्वलद्भूषं, प्रकृत्या हि सूर्यमंडलवर्त्तिबादरपृथिवीकायिकाः शीतला एव, अथवा चेवत्ति समुच्चयार्थः, रक्ताशोकश्च प्रकाशत् किंशुकश्च पुष्पितपलाशस्तथा शुकमुखं च गुंजार्धश्च तेषां रागेण सदृशं, आरक्तत्वात्, कमलवनमलंकरोति विकाश-

देह

व्या०

६१

सुमरासिहिङ्गद्युयनियरातिरेयरेहंतसरिसे ' इति पाठस्तत्र च बंधुजीवकं पुष्पविशेषः, पारापतस्य च रणौ नयने च, परभृतस्य कोकिलस्य सुरक्तस्य जात्यत्वान्मधुरकंठस्य लोचने नेत्रे, परभृतस्य वा सुरक्ते सुशब्देन कोपाविष्टत्वलक्षणात् कोपारक्ते लोचने, ' जासुयणकुसुमरासिति ' जपापुष्पप्रकरः, हिङ्गुलकनिकरः, सुवर्त्तितकुरुविंदगुलिका, एतेन्योऽतिरेकेणाधिक्येन राजमानः सन् सदृशस्तस्मिन्, अरुणत्वमात्रेण सदृशः, विशिष्टदीप्त्या त्वतिरिक्त इति भावः, कमलाकराः पद्मोत्पत्तिस्थानचूता हृदादयस्तेषु यानि खंडानि नलिनवनानि तेषां बोधको विकाशको यः स तथा, तव उज्जिते उज्जते सूरौ स्वौ, किं चूते सदृशरश्मौ तथा दिनकरे दिनकरणशीले तेजसा ज्वलति सति, तस्य च ' करपहारापरध्वंसमिति ' कराः किरणास्तेषां तैर्वा प्रहारोऽभिघातस्तेनोपरध्वे विनाशितैर्धकारे ' पहरिति घञ् ' वृद्धेर्वैति प्राकृतलक्षणेन इहः, बालातपी कुंकुममिव, तेन खचित इव पिंजरित इव जीवल्लोके मध्यजगति शयनीयादन्युत्तिष्ठति.

' अट्टणसायेत्यादि ' अट्टनशाला व्यायामशाला, अनेकानि यानि व्यायामाय व्यायामनिमित्तं योग्यादीनि तानि तथा, तत्र योग्या च गुणनिका वद्वगनं चोद्धतनं, व्यामर्दनं च परस्परेण

संदेह-

व्या०

६२

बाह्याद्यंगमोटनं, मलयुद्धं च प्रतीतं, करणानि चांग्रंगविशेषा मल्लशास्त्रप्रसिद्धानि, तैः श्रान्तः सामान्येन परिश्रान्तो गप्रत्यंगापेक्षया सर्वतः शतकृत्वा यत्पक्वमपरापरौषधीरसेन सह शतेन वा कार्षापणानां यत्पक्वं तद्वतपाकमेवमितरदपि सुगंधिवरतैलादिजिभ्यंगैरिति योगः, आदिशब्दाद् घृतकर्पूरपानीयादिग्रहः, किंभूतैः प्रीणनीयैः रसरूधिरादिधातुसमताकारिज्जिर्दीपनीयैरग्निजननैः मदनीयैर्मदनविवर्धनैर्बृहणीयैर्मांसोपचयकारिज्जिः, दर्पणीयैर्बलकरैः, सर्वैडियाणि सर्वगात्राणि च प्रह्लादयन्तीति सर्वैडियगात्रप्रह्लादनीयैः कर्त्तर्यनीयस्तैरन्यंगैः स्नेहनैरन्यंगः क्रियते स्म यस्य सोऽन्यंगितः सन् ततस्तैलचर्मणि तैलाभ्यक्तस्य संवाधनाकरणाय यच्चर्मतूलिकोपरि कडवं ततैलचर्म तत्र संवाहिते समाप्नोति योगः, कैरित्याह—

पुरुषैः कथं नृतैः प्रतिपूर्णानां पाणिपादानां सुकुमालकोमलान्यतिकोमलानि तलान्यधोऽङ्गागापेक्षया येषां ते तथा तैः, तथाभ्यंगनपरिमर्दनोज्ज्वलनानां प्रतीतार्थानां करणैर्ये गुणविशेषास्तेषु निर्माताः सदस्यस्ता ये तथा तैः, ठेकैस्वसरङ्गैर्द्विसप्ततिकलापंडितैरिति च वृद्धाः, दद्वैः कार्याणामविलंबितकारिभिः, प्रष्टैर्वाग्मिभिरिति वृद्धव्याख्या, अथवा प्रष्टैरग्रगामिभिः कुशलैः साधुभिः संवाध-

देह-
व्या०
६३

नाकर्मणि, मेधाविज्जिस्पूर्वविज्ञानग्रहणशक्तिनिष्ठैः, ' निजणेहिं निजणसिण्णोवगण्हिति ' च क-
चिद् दृश्यते, तत्र निपुणैरुपायकुशलैः, निपुणानि सूक्ष्माणि यानि शिष्टानि अंगमर्हनादीनि ता-
न्युपगतान्यधिगतानि यैस्ते तथा तैः, जितपरिश्रमैः, व्याख्यांतरे तु ङेकैः प्रयोगज्ञैः दद्वैः शीघ्रका-
रिभिः, ' पत्तणेहिंति ' प्राप्तार्थैरधिकृतकर्मणि, निष्ठां गतैः कुशलैरालोचितकारिभिः, मेधाविभिः स-
कृतश्रुतदृष्टकर्मज्ञैर्निपुणैरुपायारंभिर्निपुणशिष्टोपगतैः सूक्ष्मशिष्टसमन्वितैरिति, अस्त्रां सुखहेतु-
त्वादस्थिसुखा तथा, एवं शेषाण्यपि पदानि, सुखा सुखकारिणी परिकर्मणा अंगशुश्रूषा सुखपरि-
कर्मणा तथा, तस्याश्च बहुविधत्वात् कतमयेत्याह—' संवाहणाएत्ति ' संवाधनया संवाहनया च, वि-
श्रामणया अपगतपरिश्रमः, क्वचि ' दवगयखेयपरिस्समेत्ति पाठः, तत्र खेदो दैन्यं, खिद् दैन्ये '
इति वचनात्, परिश्रमो व्यायामजनितः शरीराऽस्वास्थ्यविशेषः, ' समुत्तजालाभिरामेत्ति ' समुक्ते-
न मुक्ताफलयुतेन जालेनाकुलोऽजिरामश्च रम्यो यः स्नानमंडपः स तथा, पाठांतरेण ' समंतजाला-
जिरामोत्ति ' समंतात् सर्वतो जालकैर्विब्रित्तिविद्वद् गृहावयवविशेषैराकुलो व्याप्तोऽभिरामश्च रम-
णीयो यः स तथा, पाठांतरेण ' समंतजालाजिरामोत्ति ' तत्र समस्तः सर्वो जालकैरभिरामो यः

संदेह-

व्या०

६४

स तथा तत्र, तथा विचित्रमणिरत्नाभ्यां कुट्टिमतलं वदन्नमिका यत्र, तत्तथा तत्र, पुष्पोदकैः पुष्प-
रसमिश्रैः गंधोदकैः श्रीखंडादिरसमिश्रैः, उष्णोदकैरेकतप्तोदकैः, शुन्नोदकैः पवित्रस्थानाहतैः तीर्थो-
दकैः, सुखोदकैर्वा नात्युष्णैरित्यर्थः, शुद्धोदकैश्च स्वाभाविकैः, कथं मज्जित इत्याह—

तच्चित्ति, तत्र स्नानावसरे कौतुकानां रक्षादीनां शतानि तैः, 'कल्याणगति' कल्याणानि, का-
यत्याकाशयति कल्याणकमेवंविधं यत्प्रवरमज्जनं तस्यावसाने 'पम्हलेत्यादि' पद्मला पद्मवत्यत ए-
व सुकुमाला गंधप्रधाना काषायिका कषायरक्ता शाटिका तथा बूद्धितं विरुद्धितं अंगं शरीरं यस्य
स तथा तं, अहतं मलमूषकादिजिगुह्युतं प्रत्यग्रमित्यर्थः सुमहार्थं बहुमूल्यं यत् दूष्यरत्नं प्रधानवस्त्रं
तेन सुसंवृतः परिवृतः, यद्वा सुष्ठु संवृत्तं परिहितं येन स तथा, क्वचित् 'नासानिसासवायवज्जप-
स्वबुद्धरवणफरिसजुत्तहयलालापेलवाश्रेगधवलकणगस्वचियंतकम्मदूसरणसुसंवुए' इति दृश्यते,
तत्र नासानिःश्वासवातेन बाह्यं हरणीयं श्रद्धणत्वात् चक्षुर्हरत्यात्मवशं नयति विशिष्टरूपातिशयकलि-
तत्वात् चक्षुर्हरं चक्षुर्धरं वा चक्षुरोधकं घनत्वात्, वर्णस्पर्शयुक्तं प्रधानवर्णस्पर्शं, हयलालायाः सका-
शात् पेलवं मृदु, अतिरेकेणातिशयेन धवलं यत्तत्तथा, कनकेन खचितं मंडितमंतयोरंचलयोः क-

संदेह-
व्या०
६५

र्म वानलक्ष्णं यस्य तत्तथा, तेन दुष्यरत्नेन सुसंवृत्तः, शुचिनी पवित्रे माला च पुष्पमाला वर्ण-
विलेपनं च मंरुनकारि कुंकुमादिविलेपनं यस्य स तथा, यद्यपि वर्णकशब्देन नामकोशे चंदनम-
भिधीयते, तथापि—

‘ सुरहिगोसीसचंदणापुलित्तगत्ते ’ इत्यनेनैव विशेषणेन तस्योक्तत्वात् इह वर्णकश्चंदनमिति
न व्याख्यातं, आविष्टानि परिहितानि मणिसुवर्णानि यस्य स तथा मणिमयं सुवर्णमयं चेत्युक्ते
न धातुंतरमयं तस्य भूषणमिति ज्ञावः, कल्पितो विन्यस्तो हारोऽष्टादशसरिकोऽर्द्धहारो नवसरिकः,
त्रिसरिकं च प्रतीतमेव यस्य स तथा, प्रालंबो जुंवनकं प्रलंबमानो यस्य स तथा, कटिसूत्रेण सार-
सतकव्याजरणविशेषेण सुष्ठु कृता शोभा यस्य स तथा, पदत्रयस्य कर्मधारयः, अथवा कलिता
हारादिभिः सुष्ठुकृता शोभा यस्य स तथा, तथा पिनष्ठानि परिहितानि ग्रीवायां ग्रैवेयकानि कंठका-
ख्यग्रीवाभरणानि येन स तथा, अंगुलीयकान्यंगुव्याजरणान्यूर्मिका ललितानि कचाभरणानि पुष्पा-
दीनि यस्य स तथा, कचित् ‘ पिण्ठगेविङ्गागललियंगयललियकयाजरणेत्ति ’ पाठस्तत्र पिनष्ठानि
बद्धानि ग्रीवादिषु ग्रैवेयकांगुलीयकानि ग्रीवाजरणांगुव्याजरणानि येन स तथा, तथा ललितांगके

संदेह-

व्या०

६६

ललितशरीरे अन्यान्यपि ललितानि शोभावंति कृतानि विन्यस्तान्याभरणानि यस्य स तथा, पद-
 द्वयस्य कर्मधारयः, अथवा पिनडानि ग्रैवेयकांगुलीयकानि ललितांगदे च कचाभरणानि च केशा-
 भरणानि पुष्पादीनि येन स तथा, तथा वरकटकतुटिकैः प्रधानहस्ताभरणबाह्याभरणविशेषैर्बहुत्वात्ते-
 षां, तैः स्तंजिताविव स्तंजितौ भुजौ यस्य स तथा, अधिकरूपेण सश्रीकः सशोर्जो यः स तथा, त-
 था कुंमलोद्योतिताननः, मुकुटदिप्तशिरस्क इति प्रतीतं, हारेणावस्तृतमाढादितं तेनैव सुष्ठु कृतर-
 तिकं च वद् ऊरो यस्य स तथा, तथा मुद्रिकाः सरत्नान्यंगुल्याभरणानि ताजिः पिंगला अंगुल्ययो
 यस्य स तथा, तथा प्रलंबेन दीर्घेण प्रलंबमानेन सुकृतं पटेनोत्तरीयकमुत्तरासंगो येन स तथा, त-
 था नानामणिकनकरत्नैर्विमलानि महार्हाणि महर्घाणि निपुणेन शिष्टिपना ' उवियत्ति ' परिर्कर्मि-
 तानि, ' मिसिमिसितित्ति ' दीप्यमानानि यानि विरचितानि निर्मितानि सुसंधीनि विशिष्टान्यन्ये-
 न्यो विशेषवंति लक्षणानि मनोहराणि आविष्टानि परिहितानि वीरवल्लयानि येन स तथा, सुजटो हि
 यदि कचिदन्योऽप्यस्ति वीरव्रतधारी तदासौ मां विजीत्य मोचयत्वेतानि वल्लयानीति स्पर्द्धयन् या-
 नि कटकानि परिदधाति, तानि वीरवल्लयानीत्युच्यंते, किं बहुना वर्णितेनेति शेषः, कल्पवृक्ष इवा-

संदेह-
व्या०

६७

लंकृतविचूषितस्तत्रालंकृतो दलादिजिर्विचूषितश्च फलपुष्पादिजिः कल्पवृक्षः, राजा तु मुकुटादिजि-
लंकृतो विचूषितस्तु वस्त्रादिभिरिति.

‘सकोरंटमल्लदामेणं’ सकोरंटकाजिधानकुसुमस्तवकवंति माव्यदामानि पुष्पस्रजो यत्र तत्तथा,
तेन, कोरिंटकः पुष्पवृक्षजातिस्तत्पुष्पाणि मालांतेषु शोभार्थं दीयन्ते, मालायै हितानि माव्यानि
पुष्पाणि, दामानि मालाः, इति ‘धरिज्जमाणेणं’ ध्रियमाणेन, वाचनांतरे सूर्याजवदलंकारवर्णकः
स चैवं—‘एगावल्लिपणिछे’ इत्यादि राजप्रश्रीयसूत्रं, तलैकावली विचित्रमणिमयी, मुक्तामयी के-
वलमुक्तामयी, कनकावली सौवर्णमणिमयी, रत्नावली रत्नमयी, अंगदं केयूरं च बाह्याभरणविशेषः,
एतयोश्च यद्यपि नामकोशे एकार्थतोक्ता तथापीहाकारविशेषाद्भेदोऽवगंतव्यः, कटकं कलाचिकाभर-
णविशेषः, तुटिकं बाहुरक्षकाः, कटिसूत्रं सारसतं, दशमुद्रिकानंतरकं हस्तांगुलिमुद्रिकादशकं, वक्षः-
सूत्रं हृदयाभरणद्वयं सुवर्णशृंगखलकं, वेढीसुतंति ’ तत्र वैकटिकासूत्रमुत्तरासंगपरिधानीयं शृंगखल-
कं, मुखी मुखजाकारमाभरणं, कंठमुखी तदेव कंठासन्नतरावस्थानं, प्राद्वंभो पुंवनकं, कुंडलानि क-
र्णाभरणानि, मुकुटः शिरोवृषणं, चूडामणिः सर्वरोगाशिवादिप्रशमनं केशालंकरणं, ‘रयणसंकु-

संदेह-

व्या०

६७

कमंति ' रत्नसंकटं च तटुत्कटं चोत्कृष्टं रत्नसंकटोत्कटं. ' गंधिमेत्यादि ' इह ग्रंथिमं ग्रंथननिवृत्तं सूत्रग्रथितमालादि, वेष्टिमं वेष्टननिष्पन्नं, पुष्पलंबूसकानि पूरितं येन वंशशलाकामयपंजरकादि कूर्चादिर्वा पूर्यते, संघातिमं तु यत्परस्परतो नालसंघातेन घात्यते, ' अलंकियत्ति ' अलंकृतश्चासौ कृतालंकारोऽत एव विवृषितश्च संजातविवृषश्चेत्यलंकृतविभूषितः, ' वेरुलियजिसंतदंमं ' वैकूर्यस्य ' जिसंतत्ति ' भासमानो दंडो यस्य स तथा तं, ' पलंबसकोरिंमल्लदामं ' प्रलंबानि सकोरिंयानि कोरिंयकपुष्पगुह्ययुक्तानि माव्यदामानि पुष्पमाला यत्न, चंद्रमंडलनिजे परिपूर्णचंद्रमंमलाकारमुपरि धृतं यत्तेन तथा, ' नाणामणीत्यादि ' नानामणिकनकरत्नानां विमलस्य महार्हस्य तपनीयस्य च सत्कामुज्ज्वलौ विचित्रौ दंडौ ययोस्ते तथा, कनकतपनीययोः को विशेषः, उच्यते, कनकं पीतं, तपनीयं रक्तमिति, ' विद्वियाजत्ति ' देदीप्यमाने लीने इत्येके, ' संखंककुंदत्ति ' शंखांककुंददकरजसाममृतस्य मथितस्य ततो यः फेनपुंजस्तस्य च सन्निकाशे ये ते तथा, इह चांको रत्नविशेषः.

' चामराज इति ' यद्यपि चामरशब्दो नपुंसकस्तस्य च कलिंगे रूढस्तथापीह स्त्रीलिंगतया निर्दिष्टस्तथैव गौडमते रूढत्वादिति—अथ प्रस्तुतवाचनानुश्रियते, ' मंगलेत्यादि ' मंगलान्नतो जय-

संदेह- शब्दः कृत आलोकेन यस्य स तथा, लोककृतमार्गदान इत्यन्ये, अनेके ये गणनायकाः प्रकृतिम-
 व्या० हत्तरा दंमनायकास्तंत्रपाला राजानो मांडलिका ईश्वरा युवराजाः, अणिमाद्यैश्वर्ययुक्ता इत्यन्ये, त-
 ६९ लवराः परितुष्टनरपतिप्रदत्तपट्टबंधविभूषिता राजस्थानीयाः, मामंबकाश्चित्तमडंबाधिपाः, कौटुंबिकाः क-
 तिपयकुटुंबप्रज्वो, अवगलका ग्राममहत्तरा वा, मंत्रिणः सचिवाः, महामंत्रिणो महामायाः मंत्रिमं-
 डलप्रधानाः, हस्तिसाधनाध्यक्षा वा, गणका ज्योतिषिकाः, भांडागारिका वा दौवारिकाः प्रतीहारा
 राजद्वारिका वा, अमात्या राज्याधिष्ठायिकाः, चेष्टा पादमूलिका दासा वा, पीडमर्द्दा आस्थाने आ-
 सन्ना आसन्नसेवका वयस्या इत्यर्थः. वेश्याचार्या वा, नागरा नगरवासिप्रकृतयो राजदेयविभागाः,
 निगमाः कारणिका वणिजो वा, श्रेष्ठिनः श्रीदेवताध्यासितसौवर्णपट्टविभूषितोत्तमांगाः, सेनापतयो
 नृपतिनिरूपिताश्चतुरंगसैन्यनायकाः, सार्थवाहाः सार्थनायकाः, दूताः अन्येषां गत्वा राजादेशनिवे-
 दकाः, संधिपाला राज्यसंधिरक्षका एषां द्वंद्वः, ततस्तैः, इह तृतीयाबहुवचनलोपो दृष्टव्यः, ' सद्धि-
 ति ' सार्थं सहेत्यर्थः, न केवलं तत्सहितत्वमेव, अपितु तैः सममिति समंतात्परिवृतः परिक्रिस्त इ-
 ति, नरपतिर्मज्जनगृहात् प्रतिनिष्क्रामतीति संबंधः, किं नूतः प्रियदर्शनः, क इव धवलमहामेघनि-

संदेह-
व्या०
७०
र्गत इव शशी, तथा 'ससिवत्ति' तत्करणस्यान्यत्र संबंधः, ततो ग्रहगणदीप्यमानऋद्धतारकगणा-
नां मध्ये इव वर्तमान इति, नरपतिर्नराणां रक्षिता, नरेन्द्रो नरेष्वैश्वर्यानुज्ञवनात्, नरवृषभो राज्य-
धुराधरणात्, नरसिंहः शौर्यातिशयात्, अन्यधिकराजतेजो लक्ष्म्या दीपमानः 'सेयवत् पचुब्धया-
इति' श्वेतवस्त्रेण धवलवाससा प्रत्यवसृतान्यान्नादितानि यानि तानि तथा, तथा कृतः सिद्धार्थैक-
प्रधानो मंगलाय मंगलनिमित्तं उपचारः पूजा येषु, तानि, तथा प्राकृतत्वात् कृतशब्दस्य मध्ये नि-
पातः, 'अदूरसामंतेत्ति' दूरं विप्रकर्षः सामंतं समीपमुभयोरन्नावोऽदूरसामंतं, नातिदूरे नातिसमी-
पे उचितदेशे इत्यर्थः.

'नाणामणीत्यादि' यवनिकामात्रादयतीति संबंधः, नानामणिरत्नैश्चंद्रकांतादिभिः, कर्केतना-
दिभिर्मंडिता सा तथा, अधिकं प्रेक्षणीयाऽवलोकनीया या सा तथा तां, क्वचित् 'अहियपेठणिज्जा-
रूप'मिति पाठस्तत्राधिकं प्रेक्षणीयरूपं यस्या रूपाणि वा यस्या सा तथा तां, तथा महाध्यां चासौ
वरपत्तने वरवस्त्रोत्पत्तिस्थाने उद्गता च तां, वरपत्तनाद्वा प्रधानवेष्टनकापुद्गता निर्गता या सा तथा
तां, 'सण्हपट्टजत्तिसयचित्ताणंति' सूक्ष्मा पट्टसूत्रमया जत्तिशतचित्रस्तानस्तानको यस्याः सा त-

देह-

व्या०

३१

था तां, कचिद् ' नत्तिसयचित्ताणंति ' दृश्यते, तत्र च श्लक्ष्णानि बहुभक्तिशतानि यानि चित्रा-
णि तेषां स्थानं, अत एव सततसमुचितां सर्वकालं योग्यां, ईहा मृगा वृकाः ऋषन्तुरगनरमकरवि-
हगाः प्रतीताः व्याख्याः श्वापदा भुजगा वा, किन्नरा व्यंतरविशेषाः, रुरवो मृगज्जेदाः, शरणा पराशराः,
अष्टापदा महाकायाः आठव्यपशवः, चमरा आठव्या गावः. ' अज्जितरयंति ' आस्थानशालायाः
अन्यंतरभागवर्तिनीं यवनिकां काण्डपटिं ' अंछावेइ ' आकर्षयति, आयतां कारयतीत्यर्थः, ' अठेर-
एत्यादि ' आस्तरकेन प्रतीतेन मृदुमसूरकेण वावस्तृतमाढादितं, अथवा अस्तरजसा निर्मलेन मृ-
दुमसूरकेण वावस्तृतं, श्वेतवस्त्रेण प्रत्यवस्तृतमुपर्याढादितं सुमृदुकं डुकूलं कोमलमत एवांगस्य सु-
खः सुखकारी स्पर्शो यस्य तदंगसुखस्पर्श, विशिष्टं शोचनं.

अठंगेत्ति, अष्टांगमष्टावयवं, दिव्योत्पातांतरिक्षभौमांगस्वरत्नद्वयं व्यंजनभेदादंगविद्याहरिंशाव-
श्यकचूर्णाद्युक्तांगस्वप्नस्वरजौमव्यंजनलक्षणोत्पातांतरिक्षभेदाद्वाष्ट्रभेदं यन्महानिमित्तं, परोक्षार्थप्रति-
पत्तिकारणव्युत्पादकः शास्त्रविशेषः, तस्य यौ सूत्रार्थौ तौ धारयंति पठंति वा, तयोर्वा पारगा ये ते
तथा, अनेन पाठत्रयं व्याख्यातं, ' धारण पाठण पारण इति. हठत्ति ' यावत्करणात् ' हठतुष्ठचित्त-

संदेह- माणंदियत्ति ' दृश्यं, ' करयत्ति ' यावत्करणात् ' परिगृह्यं दसनहं सिरसावत्तं मण्णं अंजलिं
 व्या० कट्टु ' एवं ' देवो तहत्ति आणाए विणएणं वयणं पडिसुणत्ति ' अस्यार्थः—प्रतिश्रुण्वंस्यन्यु-
 ७२ पगडंति वचनं, विनयेन, किं नृतेनेत्याह—एवमिति यथैव यूयं भाषथ तथैव, ' देवोत्ति ' हे देव
 ' तहत्ति ' नान्यथा, आज्ञया नवदादेशेन करिष्यामः, इत्येवमन्युपगमसूचकपदचतुष्टयभरण-
 रूपेणेति, ' कयबलिकम्मेत्यादि ' स्नानानंतरं कृतं बलिकर्म यैः स्वगृहदेवतानां तत्तथा, तथा कृता-
 नि कौतुकमंगलान्येव प्रायश्चित्तानि दुःस्वप्नादिविघातार्थमवश्यकरणीयत्वाद्यैस्तथा, तत्र कौतुकानि
 मणीतिलकादीनि, मंगलानि तु सिद्धार्थदध्यक्षतद्वर्गकुरादीनि अन्येत्वाहुः—

‘ पायत्तिता ’ पादेन पादे वा बुसाश्चक्षुर्दोषपरिहारार्थं पादच्छुषाः, कृतकौतुकमंगलाश्च ते पा-
 दच्छुषाश्चेति विग्रहः, तथा शुद्धात्मानः स्नानेन शुचीकृतदेहाः, ‘ वेसांति ’ वस्त्राणीति योगः, वे-
 षे साधूनि वेष्मणि, अथवा शुद्धानि च तानि प्रवेश्यानि च राजसभाप्रवेशोचितानि चेति विग्र-
 हः, मंगल्यानि मंगलकरणे साधूनि, वस्त्राणीति व्यक्तं, प्रवराणि प्रधानानि परिहिता निवसिताः,
 तथा अट्टपानि स्तोकाणि महार्घाणि बहुमूल्यानि यान्याजरणानि तैरलंकृतं शरीरं येषां ते तथा,

अं देह-

व्या०

१३

तथा सिद्धार्यकाः सर्षपाः, हस्तिालिका च दुर्वा कृता मंगलनिमित्तं मूर्धनि शिरसि यैस्ते तथा,
 ' सएहिंति ' स्वकेन्यः आत्मीयेन्यः इत्यर्थः, ' जवणवरत्ति ' जवनवरेषु हर्म्येषु अवतंसक इव
 शेखर इव जवनवरावतंसकस्तस्य प्रतिहारं मूलधारं समीपधारं तल, ' जएणं विजएणं वच्चाविति '
 जयेन विजयेन च त्वं वर्द्धस्वेत्याचक्षंत इत्यर्थः, जयविजयौ च प्राग्व्याख्यातौ, ' वंदियत्ति ' वंदि-
 ताः सद्गुणोत्कीर्त्तनेन, पूजिताः पुष्पैः, सत्कारिताः फलवस्त्रादिदानतः, सन्मानिताः अभ्युद्धानादिप्र-
 तिपत्त्या, अन्ये त्वाहुः—पूजिताः वस्त्राभरणादिभिः, सत्कारिता अभ्युद्धानादिना सन्मानिताः, आ-
 सनदानादिना क्वचित्, ' अच्चियवंदियमाणियपूइयत्ति ' पाठस्तत्रार्चिताश्रंदनचर्चादिना, मानिता
 दृष्टिप्रणामतः, शेषं प्राग्वतः, ' सम्माणत्ति ' संतः ' पुव्वनत्तेसु ' पूर्व न्यस्तेषु ' अन्नमन्नेण सद्धिं सं-
 चालितत्ति ' अन्योऽन्येन सह संचालयन्ति, संवादयन्ति पर्यालोचयन्तीत्यर्थः, क्वचित् ' संलावेत्तित्ति '
 पाठस्तत्रापि स एवार्थः, ' लद्धा ' इत्यादि, लब्धार्थाः स्वतः, संगृहीतार्थाः पराभिप्रायग्रहणतः, पृ-
 ष्ठार्थाः संशये सति परस्परतः, तत एव विनिश्चितार्थाः, अत एव चाग्निगतार्थाः, अवधारितार्थाः,
 अथवा लब्धार्थाः अर्थश्रवणतः, गृहीतार्था अवधारणतः, पृष्ठार्थाः संशये सति अधिगतार्थाः, अ-

संदेह-

व्या०

७४

जिगतार्था वा, अर्थावबोधात् विनिश्चितार्थाः, ऐदंपर्योपलंघनात्, ' सुमिणत्ति ' सामान्यफलाः, ' महासुमिणत्ति ' महाफलाः, ' गम्भंक्कममाणंसित्ति ' गर्भं व्युत्क्रामति प्रविशति सतीत्यर्थः, गर्भे वा व्युत्क्रामत्युत्पद्यमाने ' पुष्पगंधेत्यादि ' पुष्पाण्यग्रथितानि गंधा वासाः, माव्यानि ग्रथितपुष्पाणि, अलंकारो मुकुटादिस्तेषां समाहोरेष्टः, ' सकारेइ ' प्रवरवस्त्रादिना ' सम्माणेइ ' तथाविधवचनादिप्रतिपत्त्या पूजयति, ' जीवियारिहंति ' जीविकोचितं आजन्मनिर्वाहयोग्यं वा ददाति.

' वेसमणकुंडधारिणोत्ति ' वैश्रमणस्य कुंडमायत्ततां धारयंति ये ते तथा तिर्यग्लोकवासिनो जृञ्जका देवास्तिर्यगजृञ्जकाः, ' सक्कवयणेणंति ' शक्रेण वैश्रमण आदिष्टस्तेन च त इति ज्ञावः, से इत्यथ शब्दार्थः, पुरा प्रतिष्ठितत्वेन पुराणानि चिरंतनानि, पुरापुराणानि महानिधानानि ऋमिगत-सहस्रादिसंख्या द्रव्यसंचयाः, प्रहीणः स्वल्पीभूतः स्वामी येषां तानि प्रहीणस्वामिकानि, प्रहीणा अ-ल्पीभूताः सेक्कारः सेचका धनक्षेप्तारो येषां तानि प्रहीणसेक्तृतानि, प्रहीणसेतुकानि वा, सेतुमार्गः प्रहीणं विस्त्रीभूतमानुषं गोलागारं स्वामिगोत्रगृहं येषां तानि प्रहीणगोत्रागाराणि, गोत्रं धनस्वामि-नोऽन्वयः, अगारं गृहं.

देह-

व्या०

७५

एवमुत्सन्नो निःसत्ताकीदृतः स्वामी येषामित्यादि पूर्ववत्, शृंगाटकं सिंघाटकाभिधानफलवि-
 शेषाकारं त्रिकोणं स्थानं त्रिकं यत्र स्थाने स्थात्रयं मिलति, चतुष्कं यत्र स्थाचतुष्कमीदनं स्या-
 त्, चत्वरं बहुस्थापातस्थानं, यत्र बहवो मार्गा मिलन्ति, चतुर्मुखं चतुर्द्वारं देवकुलादि, महापथो
 राजमार्गः, ग्रामस्थानानि ग्रामपुरातननिवासभूमयः, नगरस्थानानि नगरस्योदसिता भुवः, ग्रामनि-
 र्द्धमनानि ग्रामजलनिर्गमाः, खालमिति प्रसिद्धाः, एवं नगरनिर्द्धमनानि नगरजलनिर्गमनमार्गाः,
 व्यापणानि हट्टाः व्यवहारस्थानानि, देवकुलानि यद्दशिवद्यायतनानि, सत्राजनोपवेशस्थानानि,
 आरामा विविधलतोपेता ये कदव्यादिप्रबन्नगृहेषु स्त्रीसहितानां पुंसां क्रीडास्थानदूमयः, उद्यानानि
 पत्रपुष्पफलढायोपगतवृद्धोपशोभितानि, बहुजनस्य विविधवेषस्योन्नतमानस्य भोजनार्थं यानं येष्वि-
 ति व्युत्पत्त्या उज्जानिकास्थानानि, वनान्येकजातीयवृक्षाणि, वनखंडान्यनेकजातीयोत्तमवृक्षाणि श्म-
 शानं पितृवनं, शून्यागारं, शून्यगृहं, गिरिकंदरा गृहाः, शांतिगृहाः शांतिकर्मस्थानानि, कचिच्च सं-
 धिति पाठः, तत्र संधिगृहं भित्तोरंतरात्रे प्रबन्नस्थानं, शैलगृहं पर्वतमुत्कीर्य यत्कृतं, उपस्थोनगृह-
 मास्थानमंडपस्ततः श्मशानादीनां द्वंद्वः.

संदेह-

व्या०

७६

कचिच्च जवणगिहेसु वा इत्यपि दृश्यते, तत्र जवनगृहाः कुटुंबिवसनस्थानानि तेषु, कचित्पुनः ' सिंघामणसु वा ' इत्यस्मात्पूर्वं ' गामागरनगरखेमकवममंभदोणमुहपट्टणासमसंवाहसंनिवेशेसु ' इति दृश्यते. तत्र करादिगम्या ग्रामाः, आगरा लोहाद्युत्पत्तिद्रुमयः, नैतेषु करोऽस्तीति न कराणि, खेतानि धूलिप्राकारोपेतानि, कर्बटानि कुनगराणि, मंभानि सर्वतोऽर्धयोजनात्परतोऽवस्थितग्रामाणि, द्रोणमुखानि यत्र जलस्थलपथावुभावपि स्तः. पत्तनानि येषु जलस्थलपथयोरन्यतरेण पर्याहारप्रवेशः, आश्रमास्तीर्थस्थानानि मुनिस्थानानि वा, संवाहाः समद्रुमौ कृषिं कृत्वा येषु दुर्गभूमिषु धान्यानि कृषीवलाः संवहन्ति रक्षार्थं. संनिवेशाः सार्धकटकादेस्ततो द्वंद्वस्तेषु. कचिच्च ' सन्निवेशघोसेसु ' इति पाठस्तत्र घोषा गोकुलानि, तेषु ' सन्निखित्ताइं ' सम्यग् निक्षिप्तानि. कचित् ' सन्निहियाइं गुत्ताइं चिठ्ठंति ' इति दृष्टं, तत्र सन्निहितानि सम्यग्निधानीकृतानि, गुप्तानि पिधानाद्यनेकोपायैस्तिष्ठन्ति. ' साहरत्ति ' प्रवेशयन्ति निःक्षेपयन्तीति. ' हिरण्णेमियादि ' हिरण्यं रूप्यं, अघटितसुवर्णमित्येके, सुवर्णं घटितं, धनं गणिमधरिममेयपरिच्छेद्यभेदाच्चतुर्धा. तथा चोक्तं—
गणिमंजार्इफलपुप्फमाइं । धरिमं तु कुंकुमगुमाइं ॥ मेयं चोप्पमलोणाइं । रयणवन्नाइं प-

संदेह- विब्जं ॥ १ ॥ धान्यं चतुर्विंशतिधा शाव्यादि, राज्यममात्यादिसमुदायात्मकं राष्ट्रं देशः, बलं
 व्या० चतुरंगं, वाहनं वेगसरादि, कोशो ज्ञांडागारः, कोष्ठागारं च धान्यगृहं, पुरं नगरं, अंतःपुरं प्रसिद्धं;
 ११ जनपदो लोकः; क्वचित् ' जसवाणोति ' पाठः; तत्र यशोवादः साधुवादः. पुनः विपुलं धनं गवा-
 दि; कनकं घटिताघटितरूप्यं; निधिन्नेदमपि; रत्नानि कर्केतनादीनि; मणयश्चंद्रकांताद्याः, मौक्तिकानि
 शुक्तिकोशादिप्रज्ञवानि, शंखा दक्षिणावर्त्ताः, शिला राजपटादिरूपाः, प्रवालानि विडूमाणि, रत्न-
 तानि, पद्मरागाः, आदिशब्दात् वस्त्रकंबलादिपरिग्रहः, ततस्तेन, एतेन किमुक्तं भवतीत्याह—स-
 द्विद्यमानं न पुनरिंद्रजालादाविवावास्त्वं सारस्वापतेयं, प्रधानद्रव्यं, तेन प्रीतिर्मानसिकी स्वेष्टा, स-
 त्कारो वस्त्रादिजिर्जनकृतः, ततः समाहारद्वंद्वे तेन, ' गोत्रंति ' गौणं गुणोभ्य आगतं, किमुक्तं न-
 वतीत्याह—

गुणनिष्पन्नं, गौणशब्दोऽप्रधानेऽपि वर्तते इत्यत उक्तं गुणनिष्पन्नमिति, प्रशस्तं नामैव
 नामधेयं ' तएणमित्यादि ' मातुस्सुकंपनार्थं, कृपया मातरि वानुकंपा नृक्तिस्तदर्थं, मयि परिस्पंदमा-
 ने मा मातुः कष्टं नृयादिति, मातरि वा नृक्तिरन्येषां विधेयतयोपदर्शिता नृवत्विति निश्चलश्चलन-

संदेह- क्रियाया अज्ञावात्, निःस्पंदः किंचिच्चलनस्याऽप्यभावात्. अत एव च ' अल्लीणेत्यादि ' आ ईष-
 व्या० ल्लीन आलीनोंगसंयमनात्, प्रकर्षेण लीनः प्रल्लीनः, उपगंगसंयमनात्, अत एव गुप्तः परिस्पंदनाभा-
 वात्, ततो विशेषणकर्मधारयः. वापीति समुच्चयार्थः. ' हडे इत्यादि ' हृतो मम स गर्जः केनचिद्दे-
 १० वादिना, मृतः कालधर्मे प्राप्तः, च्युतः सजीवपुरुलपिंडतालक्षणात् पर्यायात् परिभ्रष्टः, गलितो डव-
 तामापद्य द्रुतिः, चतुर्ष्वपि पदेषु कात्काविकल्पप्रतीतिः, एजति कंपते, उपहतमनःसंकट्या, उप-
 हतः कादुष्यकवलितो मनसि संकट्यो यस्याः सा तथा तां, चिंतया गर्जहरणादिध्यानेन यः शोकः
 स एव सागरस्तव संप्रविष्टा, कस्तले पर्यस्तं निवेशितं मुखं यया सा तथा, आर्तध्यानोपगता म-
 नोज्ञविषयविप्रयोगस्मृतिममत्वाहारं प्राप्ता, चूमिगतदृष्टिका भूमिसंमुखमेव किंकर्तव्यजडतया वीक्ष्य-
 माणा ध्यायति. तदपि च सिद्धार्थराजभवनमुपरस्तं निवृत्तं, मृदंगतंत्रीतलतालैः प्राग्व्याख्यातैर्नाटकी-
 यैर्नाटकहितैर्जनैः पातैः, ' मणुज्जाति ' भावप्रधानत्वान्निर्देशस्य मनोज्ञत्वं चारुता यस्मात्तत्तथा. अ-
 थवा उपरस्तमृदंगतंत्रीतलतालनाटकीयजनं, तथा ' अणुज्जाति ' अनूर्जमनोजस्कं वा, अत एव दो-
 नं विमनस्कं विहरत्यास्तेस्म. ' एगदेसेणंति ' अंगुल्यादिना, एतच्च यद्गवता मातुस्नुकंपायै कृत-

ॐ देह- व्या० मपि तस्या अघृतितया पर्यणंसीत् तदागामिनि काले कायदोषाद्गुणोऽपि वैगुण्याय कट्यते इति सू-
चनार्थमिति पूज्याः.

७९

‘ गण्डे चेवत्ति ’ पक्षाधिकमासषट्के व्यतिक्रान्त इत्यर्थः. ‘ नाशसीएहिमित्यादि ’ शीता-
दिषु हि कानिचिद्वातिकानि पैत्तिकानि श्लेष्मकराणि वा स्युः, उक्तं च वाग्भटे—वातलैश्च भवे-
र्ऋजः । कुब्जांधजडवामनः ॥ पित्तलैः खलतिः पंगु—श्रित्री पांरुकफात्मजिः ॥ १ ॥ ‘ सवत्तुल्य-
माणोत्ति ’ ऋतौ यथायथं प्रज्यमानाः सेव्यमानाः सुखाः सुखहेतवो ये तैर्भोजनाद्वादनगंधमाद्यैः,
तत्र भोजनमाहारग्रहणं, व्याद्वादनमावरणं, गंधाः पट्वासादयः, माद्यानि पुष्पमाद्यास्तैः. ‘ वगए-
त्यादि ’ रोगा ज्वरादिकाः, शोक इष्टवियोगादिजनितः, मोहो मूर्छा, प्रयं भीतिमात्रं, परित्रासोऽ-
कस्माद्भयं, परित्रासस्थाने परिश्रमो वा व्यायामः, हितं गर्भस्यैव मंधायुरादिवृद्धिकारणं, मितं परि-
मितं, नाधिकमूनं वा, पथ्यमारोग्यकारणत्वात्. किमुक्तं प्रवति? गर्भपोषणं देशे उचितप्रदेशे का-
ले तथाविधावसरे ‘ विवित्तमनुएहिंति विवित्तानि दोषवियुक्तानि, लोकांतरासंकीर्णानि वा, मृष्ट-
कानि च कोमलानि यानि तथा तैः, ‘ पश्रिक्कत्ति ’ प्रतिरिक्त्या तथाविधजनापेक्षया विजनयात

मंदेह-
व्या०
७०

एव सुखया शुभया वा मनोऽनुकूलया विहारमभ्या चक्रमणासनादिभूम्या ' पसन्नेत्यादि ' प्रशस्त-
दोहदा अनिद्यमनोरथा, संपूर्णदोहदाजिलाषपूरणात्, संमानितदोहदा प्राप्ताजिलषितस्य जोगात्,
अविमानितदोहदाऽनवज्ञातदोहदा कणमपि नापूर्णमनोरथेत्यर्थः, अत एव व्यवहिनदोहदा तुटि-
ताकांक्षा, दोहदव्यवहेदस्यैव प्रकर्षाजिधानायाह—व्यपनीतदोहदा, सुखंसुखेन गर्जानात्राधया
' आसह ' आश्रयति स्तंभादि, शेते निद्रया, तिष्ठत्यूर्ध्व, निषीदत्योसने उपविशति, त्वग्वर्तयति
निद्रां विना शय्यायां विहरति कुट्टिमे. ' लुचछाणेत्यादि ' ग्रहाणामुच्चस्थानान्येवं—

अजवृषमृगांगनाकार्कमीनवणिजांशकेऽश्विनाशुच्चाः, दशशिख्यष्टाविंशतितिथीन्द्रियविघनवंशे-
ष्विति. सर्वग्रहाणामुच्चत्वमंशकाद्यपेक्ष्य घटनीयं. प्रथमे चंद्रयोगे प्रथमशब्दस्य प्रधानार्थत्वात्, चंद्र-
योग चंद्रबलेऽर्थान्नुपादीनां, अथवा तदानीं सूर्यस्य मेषस्थितत्वाद्भगवतश्च मध्यरात्रे जन्मजावात्तदा च
मकरलग्नस्य संज्ञवात्, प्रथमायां चांद्र्यां होरायां ' समराशौ चंद्रतीक्ष्णांशोरिति वचनात्, अन्यथा वा
सुधिया वृद्धोपदेशाद्भावनीयं. तथा सौम्यासु रजोवृष्ट्याद्यभावात्, शांतासु वितिमिरासु जगवज्जन्म-
काले सार्वत्रिकोद्योतसद्भावाच्चंद्रज्योत्स्नया ध्वस्तध्वांतासु, विशुद्धासूटकापाताद्यभावान्निर्मलासु, ज्यो-

देह- ॥स्येष्विति जयिकेषु जयदायिषु सर्वशकुनेषु काकोलपोतक्यादिषु. तथा प्रदक्षिणश्चासावनुकूलश्च
 व्या० प्रदक्षिणानुकूलस्तस्मिन्, जगवतः प्रदक्षिणवाहित्वादनुकूले नृमिसर्पिणि मृडुत्वात्, चंडवातो ह्युच्चैः
 सर्पति, अतो भूमिसर्पिणीत्युक्तं.

८१

तादृशि मारुते प्रवाते वातुमारब्धे, निष्पन्नसर्वशस्या मेदिनी यत्र तादृशे काये ऋतौ, प्रमु-
 दिताः सुभिन्नसौस्थ्यादिना, प्रकीर्णिताश्च वसंतोत्सवादिना क्रीर्णितुमारब्धाः, ततो विशेषणकर्मधारये
 प्रमुदितप्रकीर्णितेषु जनपदेषु लोकेषु सत्सु, बहुत्र ' उच्चघाणेत्यादि ' न दृश्यते. अरोगानावाधा
 माता अरोगमनाबाधं दारकं प्रजाता सुषुवे. जनिः सोपसर्गत्वात् सकर्मकः.

' जं रयणिं ' यस्यां रात्रौ ' उच्यंतेहिं उच्यमाणेहिं वा ' अवपतद्भिस्वतरद्भिः, ' उच्यंते-
 हिं उच्यमाणेहिं वा ' उत्पतद्भिर्बुधैः गच्छद्भिः ' उच्यंतेहिं उच्यमाणेहिं वा ' उत्पतद्भिर्बुधैः गच्छद्भिः ' उच्यंतेहिं उच्यमाणेहिं वा ' उत्पतद्भिर्बुधैः गच्छद्भिः
 स श्वावतरतीत्याचारे क्विपि शतरि च शत्रानश इति प्राकृतलक्षणोपमाणादेशे उच्यंतेहिं उच्यमाणेहिं वा ' उत्पतद्भिर्बुधैः गच्छद्भिः
 सिद्धं, तद्भूता, नृतशब्दस्योपमार्थत्वात् उच्यंतेहिं उच्यमाणेहिं वा ' उत्पतद्भिर्बुधैः गच्छद्भिः
 क्वर्णो नादस्तद्भूता हर्षादृहासादिना कहकहारवमयीव हुब्बा अभवत् सा रजनी. क्वचित् ' उच्यं-

संदेह-
व्या०
८२

जलमालाञ्चया ' इति पाठः, तत्र उत्पिंजलानां भृशाकुलानां देवादीनां माला श्रेणिस्तां चूता प्रा-
प्तेति. कचिच्च ' ज्वयंतेहि य देवुज्जोए एगालोए लोए देवसन्निवाया उत्पिंजमाणञ्चया कहकह-
ञ्चयायाविहोन्ना ' इति दृष्टं, तत्र ' होन्नात्ति ' प्रत्येकं संबधात् देवोद्योतोऽज्वत् एगालोकश्च उद्यो-
ताद्वैतभाक्, लोकश्चतुर्दशरज्ज्वात्मकः भुवनं वाभवत्. देवसन्निपाताश्चतुर्विधा देवनिकाया उत्पिं-
जलञ्चताः कहकहञ्चताश्चाप्यभवन्. ' हिरण्णवासमित्यादि ' हिरण्यं रूप्यं, वर्षमट्पतरं, वृष्टिस्तु मह-
ती, मात्स्यं ग्रथितपुष्पाणि, गंधाः कोष्ठपुटपाकाः, चूर्णा गंधद्रव्यसंबंधी, वर्णश्चंदनं, ' धन्नवासंवत्ति '
पाठे धान्यवर्षाः. अत्रांतरे प्रियन्नासिताभिधा चेटी राजानं वर्धापयति. यथा ' पियठ्याए पियं नि-
वेइमो पियं जे भवन् ' इत्यादि कचिद् दृश्यते, तच्च बहुष्वादर्थेषु न दृष्टं, तस्या अपि वाचनाया
उपरि कश्चिद्व्याचष्टे इति, तत्रापि किंचिद्विब्रीयते. ' पियठ्याए ' प्रीत्यर्थं ' पियं निवेइमो ' प्रियं
मिष्टं वस्तु पुत्रजन्मलक्षणं निवेदयामः ' पियं भे जवन् ' एतच्च प्रियनिवेदनं प्रियं जवत्विति. त-
स्या दानं ' मज्जवज्जंति ' मुकुटस्य राजचिह्नत्वात् स्त्रीणां चानुचितत्वात्तस्येति तद्वर्जनं.

' जहामालियं ' यथा धारितं, ' मलमल्लधारणे ' इति, यथा परिहितमित्यर्थः. ' जमोयं ' अ-

देह-
व्या०
७३

वमुच्यते परिधीयते यः सोऽवमोचकः, आचरणं तं ' मण्डप धौय ' अंगप्रतिचारिकाणां मस्तकानि
दालयति दासत्वापनयनार्थं, स्वामिना धौतमस्तकस्य हि दासत्वमपगच्छतीति लोकव्यवहारः. ' न-
गरगुत्ति' पुरारक्षान्, चारकशोधनं बंदिमोचनं, मानं रंस्थान्यविषयं, उन्मानं तुलारूपं तयो-
र्वधनं. ' सञ्ज्ञितस्वाहिरियं ' इत्यादि, सहान्यंतरेण नगरमध्यन्नागेन, बाहिरिका नगरबहिर्भागो य-
त्र तत्तथा, क्रियाविशेषणं चेदं. आसित्तं गंधोदककण्टकदानात्, सन्मार्जितं कचवरशोधनात्, उप-
लिप्तं गोमयादिन, शृंगाटकादयः प्राग्बत्. ' पट्टेसुत्ति ' पंथा सामान्यमार्गः, तथा सित्तानि जलेना-
त एव शुचीनि पवित्राणि संमृष्टानि कचवरापनयनेन समीकृतानि वा स्थान्तराणि स्थ्यामध्यानि,
आपणवीथयश्च हट्टमार्गा यस्मिस्तत्तथा. तथा मंचा मालकाः प्रेक्षणकदृष्टजनोपवेशननिमित्तं, अ-
तिमंचास्तेषामप्युपरि ये तैः कलितं, तथा नानाविधरागैः कुसुंजादिजिर्नूषिता ये ध्वजाः सिंहगरुडा-
दिरूपकोपलक्षितबृहत्पट्टरूपाः, पताकाश्च तदितरास्ताभिर्मंडितं. तथा ' लाश्यं ' छगणादिना नृमौ-
लेपनं, उल्लोश्यं सेटिकादिना कुड्यादिषु धवलनं, तान्यां महितं पूजितं, ते एव वा महितं पूजनं
यत् तत्तथा. अन्ये तु लिप्तमुल्लोचितमुल्लोचयुक्तं महितं चेति व्याचक्षते. गोशीर्षस्य चंदनविशेषस्य

संदेह-

व्या०

८४

सरसस्य प्रत्यग्रस्य रक्तचंदनविशेषस्यैव दर्दरस्य दर्दराभिधाद्रिजातस्य श्रीखंडस्य गोशीर्षादिजिर्वा द-
त्तान्यस्ताः पंचांगुलिमूला हस्तका यस्मिन् कुड्यादिषु तत्तथा. दर्दरेण चपेयारूपेण दत्तं पंचांगुलित-
लमित्येके. अन्ये त्वाहुर्दर्दरं चीवरावनद्धं कुम्भिकादिजाजेनमुख्यं तेन गालितेन गोशीर्षादिरसेनेति.
तथौषधिना उपनिहिता गृहांतःकृतचतुष्केषु चंदनकलशा मंगलघटा यत्र तत्तथा, सुकृतास्तोरणानि
च प्रतिहारं द्वारस्य द्वारस्य देशजागेषु यत्र तत्तथा. कचिद् घटस्थाने ' घणत्ति ' दृश्यते, तत्र चंद-
ना चंदनमाला घनानि प्रवृत्तानि सुकृतानि तोरणानि च प्रतिहारं यत्रेति व्याख्येयं.

' उवचियचंदणघटसुकयतोरणपद्मिदुवारदेसजागंति ' कचित्पाठः, तत्रोपचिता निवेशिताश्रं-
दनघटा मंगल्यकलशाः, सुष्टुकृततोरणानि च द्वारदेशजागं जागंप्रति यस्मिंस्तत्तथा. देशजागश्च दे-
शा एव. तथा आसिक्तो भूमिलग्नः, उत्सक्तश्चोपरि लग्नो विपुलो विस्तीर्णो वृत्तो वर्तुलो ' वग्घा-
रिज्जत्ति ' प्रलंबितः पुष्पगृहाकारो माव्यदान्नां पुष्पमालानां कलापः समूहो यत्र तत्तथा. तथा पंच-
वर्णाः सरसाः सुरभयो ये मुक्ताः करप्रेरिताः पुष्पपुंजास्तैर्य उपचारः पूजा भूमेस्तेन कलितं. का-
लागुरु इत्यादि पूर्ववत्. नटा नाटककर्तारः, नर्तका ये स्वयं नृत्यन्ति, अंकेद्धा इत्येके, जद्धा वरत्रा-

॥ देह-
 व्या०
 ७५

खेलकाः, राज्ञः स्तोत्रपाठका इत्यन्ये, मद्धाः प्रतीताः, मौष्टिका मद्धा एव ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति, वि-
 म्वका विदूषकाः, वेलंबका वा ये समुखविकारमुत्पद्यत्योत्पद्य नृत्यन्ति, कथकाः सरसकथावक्ताः,
 पठकाः सूक्तादीनां, क्वचित् पवग इति दृश्यते, तत्र प्लवका ये उत्प्लवंते गर्तादिकं जंपाज्जिर्लघयन्ति,
 नद्यादिकं वा तरन्ति, लासका ये रासकान् ददति, जयशब्दप्रोक्तारो वा भंमा इत्यर्थः, आरक्षकास्त-
 द्वारा आख्यायका वा ये शुजाशुभमाख्यान्ति. लंखा वंशाग्रखेलकाः, मंखाश्चित्रफलकहस्ता भिदा-
 का गौरीपुत्रका इति प्रसिद्धाः. तूणश्छा भस्त्रकवचिततूणाजिधानवाद्यविशेषवंतो वा, तुंबवीणिका
 वीणावादकाः, अथवा तुंबा किन्नरी आलपन्यादिवादकाः, वीणिका वीणावादिनः, अनेके ये ता-
 लावरास्तालादानेन प्रेक्षाकारिणस्तालान् कुट्टयन्तो वा ये कथाः कथयन्ति, तैरनुचरितं सेवितं यत्तत्त-
 था. कुरुत स्वयं कारयत वान्यैः. ' सवारोहणं ' इत्यादि, समस्तांतःपुरैः पुष्पाणि अग्रथितानि, गं-
 धा वासा वस्त्राणि दुकूलादीनि, माव्यानि ग्रथितानि पुष्पाणि, अलंकारो मुकुटादिरेतद्वद्गणा या
 विवृषा तथा, सर्वाणि यानि बुटिकानि वादित्राणि तेषां यः शब्दो यश्च निनादः प्रतिशब्दः स त-
 था तेन ' सवतुडियसदसंनिवाणंति ' पाठे तु सर्वतूर्याणां यः शब्दो ध्वनिर्यश्च संगतो निनादः

मंदेह-

व्या०

८६

प्रतिस्वस्तेन महत्या ऋक्ष्या युक्त इति गम्यं. युक्तिर्युतिर्द्युतिरिति यावत्, तत्र युक्तिरुचितेष्टवस्तुघटना, युतिर्मैला, द्युतिर्दीप्तिराज्जरादोनां, बलेन सैन्येन, वाहनेन शिबिकावेसरादिना, समुदयेन संगताभ्युदयेन परिवारादिसमुदायेन वा तूर्याणां यमकसमकं युगपत्प्रवादितं ध्वनितं तेन, शंखः कंबुः, पणवो मृत्पटहः, भेरी ढक्का, जल्लरी चतुरंगुलनाल्लिः, कस्टीसदृशी बलयाकारा उन्नयतो नद्येत्यन्ये, खरमुखी काहला, हुडुका तिविलितुव्या, मुरजो मर्दलः, मृदंगो मृन्मयः, टुंझुजिर्देववाद्यं, एषां निर्घोषो महाध्वनिः, निनादितं च प्रतिशब्दस्तद्रूपो घोरस्वस्तेन. 'उस्सुकमित्यादि' उच्छुक्कामुन्मुक्तशुक्कां स्थितिपतितां करोतीतिसंबंधः, शुक्लं विक्रेतव्यज्ञानं प्रति मंमपिकायां राजदेयं द्रव्यं, उत्करामुन्मुक्तकरां करोति, गवादीनप्रति प्रतिवर्षं राजदेयं द्रव्यं, उत्कृष्टां, कर्षणं कृष्टं उन्मुक्तं कृष्टं यस्यां सोत्कृष्टा तां, लून्येऽप्याकर्षणनिषेधात्.

अदेयां विक्रयनिषेधेन न केनापि कस्यापि देयमित्यर्थः. अमेयां क्रयविक्रयनिषेधादेवाविव्यमानोभयं, न राजाज्ञादायिनां जर्तृपुत्रादिपुरुषाणां प्रवेशः कुटुंबिगृहेषु यस्यां सा तथा तां. तथा दंडेन निर्वृत्तं दंमिमं, कुदंडेन निर्वृत्तं कुदंमिमं, राजदेयद्रव्यं तन्नास्ति यस्यां सा तथा तां. कुदं-

दं देह-
व्या०
७७

डिमंडिमां, तत्र दंडोऽपराधानुसारेण राजग्राह्यं द्रव्यं, कुदंस्तु कारणिकानां प्रज्ञापराधान् महत्यप्य-
पराधिनोऽपराधे अल्पं राजग्राह्यं द्रव्यं. कचिदंस्तु कुदंस्मिमिति पाठः, तत्र दंस्त्रभ्यं द्रव्यं दंस्त्रः, शेष-
मुक्तवत्. अधरिम अविद्यमानं धरिम ऋणद्रव्यं यस्यां सा तथा तां. कचिद् अहरिमिति दृष्टं, तत्र
अहरिमां कस्यापि वस्तुनः केनाप्यहरणात्. कचिद् 'अधारिणिजा' मित्यपि दृश्यते, तत्र अवि-
द्यमानो वारणीयोऽधमरणो यस्यां सा तथा तां, गणिकावरैर्विलासिनीप्रधानैर्नाटकीयैर्नाटकप्रतिबद्ध-
पात्रैः कलिता या सा तथा तां. कचित् 'अगणियवरनामशृङ्गाकलियमिति' दृश्यते, तत्र अग-
णितैः प्रतिस्थानं भावादसंख्यातैर्वरैः श्रेष्ठैर्नाटकीयैः कलितामिति व्याख्येयं. अनेकताद्राचरानुचरि-
तां, प्रेक्षाकारविशेषासेवितां, तथा अनुद्धृता आनुरूप्येण वादनार्थमुद्दिष्टा, अनुद्धृता वा वादना-
र्थमेव वादकैरत्यक्ता मृदंगा मर्दला यस्यां सा तथा तां. अम्लानानि मादयदामानि पुष्पमाला य-
स्यां सा तथा तां. प्रमुदितो हृष्टः प्रकीडितश्च क्रीडितुमारब्धः सह पुरजनेन जानपदो जनपदलो-
को यस्यां सा तथा तां. 'प्रमुश्यपक्रीलियाभिरामं' इति कचित्पाठः, तत्र प्रमुदितैः प्रकीडितैश्च ज-
नैरभिरामं. वाचनांतरे 'विजयवेजश्यंति' दृश्यते, तत्र चातिशयेन विजयो विजयविजयः, स

मंदेह-
 व्या०
 ७७

प्रयोजनं यत् सा विजयवैजयिकी तां. ' दसदिवसंति ' दशदिवसान् यावत्, स्थितौ कुलमर्यादायां, पतितांतरावृता या पुत्रजन्मोत्सवसंबंधिनी वर्धापनादिका प्रक्रिया सा स्थितिपतिता तां. ' दसाहि-
 याए ' इत्यादि, दशाहिकयां दशदिवसप्रमाणायां ' सष्टयत्ति ' शतिकां शतपरिमाणान् साह-
 सिकान् सहस्रपरिमाणान् शतसहस्रिकान् लक्षप्रमाणान् ' जाएयत्ति ' यागान् देवपूजाः, ' दाएय-
 त्ति ' दायान् पर्वदिवसादौ दानादि. ' भाएयत्ति ' ज्ञागान् द्रव्यविज्ञागान् मानितद्रव्यांशान् वा ' द-
 लमाणेयत्ति ' ददत् ' देवावेमाणेयत्ति ' दापयन् ' लंजे पडिब्बमाणेयत्ति ' लाजान् प्रतीब्बन् गृह-
 न् ' पडिब्बवेमाणेयत्ति ' प्रतिग्राहयन् ' विहरइत्ति ' विहरत्यास्ते. ' अम्मापियरो ' इत्यादि, माता-
 पितरौ प्रथमदिवसे स्थितिपतितं कुलक्रमांतरावृत्तं पुत्रजन्मोचितमनुष्ठानं कारयतःस्म. तृतीये दिवसे
 चंद्रसूर्यदर्शनिकामुत्सवविशेषं, यत्राद्यकव्ये शिशोर्दर्पणदर्शनं कार्यते, जागरयतः षष्ठीजागरणं, क-
 चिद् ' धम्मजागरियंति ' दृश्यते, तत्र धर्मेण कुलधर्मेण लोकधर्मेण वा षष्ठ्यां रात्रिजागरणं धर्म-
 जागरिका तां ' निव्वत्तिएत्ति ' निर्वर्तिते कृते अशुचीनामशौचवतां जन्मकर्मणां प्रसवव्यापाराणां
 नालब्धेदननिखननादीनां यत्करणं तत्तथा, तत्र ' बारसाहदिवसेत्ति ' द्वादशाख्यदिवसे, अथवा द्वा-

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीसिंदहविषौषधीनामकल्पसूत्रव्याख्या ॥

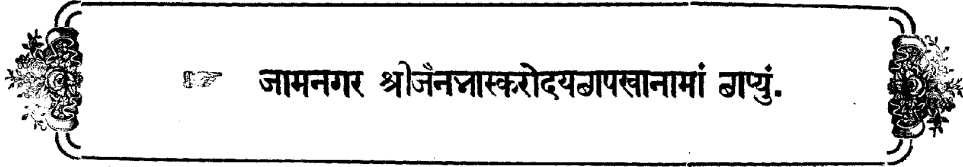

उपांवी प्रसिद्ध कर्नाट

पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाळ)

वीरसंवत्—१४३९. विक्रमसंवत्—१९६९. सने—१९१३.

किं. रु.-३-४-०

देह- दशानामह्नां समाहारो द्वादशाहं तस्य दिवसो येन द्वादशाहः पूर्यते तत्र ' उवकठावितिति ' उ-
व्या० पस्कारयतः, रसवतीं निष्पादयतः.

८९

' मित्तनाइ ' इत्यादि, मित्राणि सुहृदः, ज्ञातयः सजातीयाः, मातापितृव्रात्रादयः, निजकाः
स्वकीयाः पुत्रादयः, स्वजनाः पितृव्यादयः, संबंधिनः श्वशुरपुत्रश्वशुरादयः, परिजनो दासीदामादिः
' नायखत्तिया ' ज्ञातृव्रात्रा ऋषभस्वामिवंशोत्पन्नाः कृत्रिया इत्यादि. ' आसाएमाणा ' इत्यादि, आ
ईषत्स्वादयंतौ बहु च त्यजंतौ ईक्षुखंमादेस्वि, विशेषेणाधिक्येन स्वादयंतावदपमेव त्यजंतौ खर्जूरा-
देस्वि, परिशृंजमानाः सामस्त्येनोपशृंजानावदपमप्यत्यजंतौ भोज्यं परिभोजयंतावन्येभ्यो यजंतौ
स्वाद्यविशेषं पूर्वोक्तैः स्वजनादिभिः सह मातापितराविति प्रक्रमः. ' जिमियत्ति ' जिमितौ भुक्तवं-
तौ ' भुत्तुत्तरागयत्ति ' भुक्तोत्तरं भोजनानंतरकालं आगतावुपवेशनस्थाने इति गम्यते ' समाण-
त्ति ' संतौ, किंभूतावित्याह—आचांतौ शुद्धोदकेन शुद्धोदकयोगेन कृतशौचौ चोद्धौ लेपसिक्था-
द्यपनयनेन, अत एव परमशुचिभूतावत्यर्थं शुचीभूताविति. पुष्पवस्त्रगंधमाद्यालंकारसत्कारसन्मान-
व्याख्या प्राग्वत्. ' एवं वयासित्ति ' एवमवादिष्टं ' एवमाहिजांतित्ति ' एवमाख्यायंतेऽधीयंते वा

सह- 'सहसंमुद्रयाएत्ति' संमुदिता रागद्वेषाभावः 'सहत्ति' सहभाविनी संमुदिता सहसंमुदिता, य-
 व्या० च्चूर्णिः—'संमुई रागदोसरहियया' श्रमण इति नाम श्राम्यतीति श्रमणस्तपोनिधिः, श्रमू च
 ए० स्वेदतपसोरिति वचनात्, भयमकस्माद्भैरवसिंहादिभयं, तयोर्विषयेऽचलो निःप्रकंपस्तदगोचरत्वात्,
 परीषहोपसर्गाणां कृत्पिपासादिदिव्यादिजेदाद् द्वाविंशतिषोडशविधानां द्वांतिद्वयः द्वांत्या द्वयते त-
 त्वसमर्थतया यः स द्वांतिद्वयः. प्रतिमानां भद्रादीनामेकरात्रिक्यादीनां वा तत्तदग्निग्रहविशेषाणां
 वा पालकः पारगो वा, धीमान् ज्ञानचतुष्टयवान्, अतिरतिसहः अतिरत्योः सहः समर्थः, तन्निग्र-
 हात् 'दविणत्ति' इव्यं तत्तद्गुणभाजनं, द्रव्यं च जव्ये इति शब्दप्राभृतवचनात्, रागद्वेषरहित इ-
 ति वृद्धाः. वीर्यसंपन्नस्तस्य सिद्धिगमनेऽपि निश्चितेऽपि तपश्चरणादौ प्रवर्तनात्, अतो महावीर इति
 नाम देवैः कृतं. 'जगिणी सुदंसणत्ति' जमात्रेर्माना, 'धूयत्ति' तस्यैव जार्या 'नत्तुईत्ति' दौ-
 हित्री 'दक्क' इत्यादि, ददः कलासु, ददा प्रतिज्ञातसिद्धिपारगामितया पद्वी प्रतिज्ञा यस्य स
 तथा, प्रतिरूपस्तत्तद्गुणसंक्रमणदर्पणत्वात् विशिष्टरूपो वा, आलीनः सर्वगुणैराश्लिष्टो गुप्तेन्द्रियो वा,
 भद्रकः सरलः, जद्रग इति वा जद्रवद् वृषजवज्जति जद्रदो वा सर्वदायित्वात्. विनीतो विनयवान्

विदेह-
व्या०
ए१ सुशिक्षितो वा जितेन्द्रियो वा, विनयो हीन्द्रियजय इति वचनात्. एतानि च विशेषणानि जोगाव-
स्थां वर्षद्वयं भावयतिदशां च प्रतीत्य यथासंज्ञवं योज्यानि. तथा ज्ञातः प्रख्यातो ज्ञातो वा ज्ञात-
वंश्यत्वात्, अत एवाह—

नायपुत्तो ज्ञातपुत्रः, ज्ञातः सिद्धार्यनृपस्तस्य पुत्रो ज्ञातपुत्रः, न च पुत्रमात्रेणैव काचित्ति-
ष्ठिरित्याह—ज्ञातकुलचंद्रः 'विदेहे' इति विशिष्टदेहः, वज्ररूपजनागचसंहननसमचतुरस्तसंस्था-
नोपेतत्वात्, अथवा 'दिहींक्लेपे' विगतो देहोऽस्मादिति विदेहो निर्लेपः, जोगेष्वपि यत्र तत्र
रतिनामकवैराग्यज्ञावात्. 'विदेहदिन्नत्ति' विदेहदिन्ना, त्रिशलादेवी तस्या अपत्यं वैदेहदत्ता त्रिश-
ला तस्या एवौरसपुत्रत्वख्यापनार्थं विशेषणमाह—विदेहजार्चा विदेहा, भीमो भीमसेन इति
न्यायाद्विदेहदिन्ना त्रिशला तस्यां जातः, विदेहजार्चा शरीरं यस्यासौ विदेहजार्चः. अथवा विदेहो
विगतो देहोऽनंग इत्यर्थः, स यात्यः पीमयितव्यो यस्यासौ विदेहजात्यः. तथा विदेहस्तमात्रे, विशेषे-
ण दिह्यते, क्षिप्यते तत्तत्प्रसिद्धारंजसंभृतैः पापपंकौलिष्यते जीवोऽस्मिन्निति विदेहो गृहवासः, त-
थैव सुकुमारः शब्दादिविषयसुखलाहितः, न पुनर्व्रतावस्थायां, तत्रेतरश्चर्विषहपरीषहकालरक्ताग्निघा-

संदेह- ताद्युपसर्गसहने वज्रकर्कशत्वात्, विंशतं वर्षाणि विदेहे गृह्वासे कृत्वा स्थित्वा, एतेषां च पदानां
व्या० कापि वृत्तिर्न दृष्टा, अतो वृष्टाम्नायादन्यथापि भावनीयानि.

९२

मातापित्रोर्देवत्वं गतयोः ' गुरुमहत्तरेहिंति ' गुरुणा ज्येष्ठब्रात्रा नंदिवर्धनेन महत्तरकैश्च राज्यप्रधानैरन्यनुज्ञातः प्रव्रज्यार्थं दत्तानुमतिः स हि जगवानष्टाविंशतिवर्षांते श्रीसिद्धार्थराजविशलादेव्योर्माहेंद्रकटपमाचारांगान्निप्रायेण त्वनयोः श्रीपार्श्वनाथोपासकयोरनशनं कृत्वाऽच्युतकटपमुपगतयोर्नंदिवर्धनमनुज्ञापितवान्, यदार्यं पूर्णं ममाभिग्रहस्ततः प्रव्रजामीति, ततस्तेनोक्तं बंधो दाते दारं मा क्षेप्सीः, मातापितृविरहार्तस्य मम दुस्सहस्त्वद्विरह इति स्थीयतां वर्षद्वयं, स्वदर्शनेनानुगृह्यतामयं जनः, इति तदुपरोधादस्त्रालंकारनास्वरशरीरोऽपि निरवद्यवृत्तिर्जावमुनीद्वय वर्षद्वयं गृहे तस्थिवान्, ततः प्रथमे वर्षे ततो लोकांतिका देवा ब्रह्मलोकवास्तव्या आगत्य भगवंतं स्वयंबुधमपि कटप इति कृत्वा दीक्षायै बोधयंतिस्मेति. ततो गुरुमहत्तरकाननुज्ञाप्य सांवत्सरिकं महादानं दत्वा प्राब्राजीद्भगवान्, अत उक्तं गुरुमहत्तरकैरन्यनुज्ञातः, यतः समाप्तप्रतिज्ञः. ' नाहं समणो होहं अम्मापियरंमि जीवंते ' इति गर्जावस्थागृहीतान्निग्रहस्य वर्षद्वयावस्थानान्निग्रहस्य च पारगमनात्, पु-

देह-

व्या०

ए३

नरपीति विशेषद्योतने, एकं तावत्स्वयमेव समासप्रतिज्ञो विशेषतश्च लौकांतिकैर्देवैर्बोधित इति गम्यते, तृतीयाया अन्यथानुपपत्तेः, लोकांते ज्ञवा लौकांतिका ब्रह्मलोकवास्तव्याः सारस्वतादयः, एकांतसम्यग्दृष्टयो देवविशेषाः, न च भगवांस्तदुपदेशमपेक्षते स्वयंबुद्धत्वात्, किंतु तेषामयमाचार इत्येतदेवाह—‘ जीयकप्पिण्हिति ’ जीतमवस्थाचरणीयं कट्पितं कृतं यैस्ते जीतकट्पिनस्तैः, जीतेन वावश्यंभावेन कट्प इतिकर्तव्यता जीतकट्पः, स एषामस्तीति जीतकट्पिकास्तैः, ‘ ताहिं ’ इत्यादिविज्ञक्तिव्यत्ययात्ते लौकांतिका देवास्ताभिर्दिष्टादिविशेषणोपेताभिर्वाग्निर्गर्भाभिर्नवरतं जगवंतमजिनंदयंतः समृद्धिमंतमाचक्षाणा अजिष्ठुवंतश्च गुणकीर्तनया एवमवादिषुर्व्यजिज्ञपन्. दृष्टादीनां व्याख्या प्राग्वत्, न वरं गंजीराजिर्महाध्वनिभिरपुनरुक्ताजिरिति व्यक्तं. क्वचित् ‘ मियमहुरगंभीरगाहिया ’ इति पाठः, तत्र दुस्वधार्यमप्यर्थं श्रोतृन् ग्राहयन्ति यास्ता ग्राहिकास्ततः पदचतुष्टयस्य कर्मधारये ताभिः. ‘ अठसझ्याहिं ’ इति क्वचिद् दृश्यते तत्रार्थशतानि यासु संति ता अर्थशतिकास्ताभिः, अथवा ‘ सझ्यत्ति ’ बहुफलत्वं, अर्थतः ‘ सझ्याञ्च अठसझ्याञ्च ताहिं जयजयेत्यादि ’ जयजयेति संब्रमे द्विर्वचनं, जय जय त्वं जयं लज्जस्व? नंदति समृद्धो जवतीति नंदस्तस्यामंत्रण-

संदेह- मिदमिह च दीर्घत्वं प्राकृतत्वात्. अथवा जय त्वं जगन्नंद भुवनसमृद्धिकारक, जयजय भद्रा प्राग्-
 व्या० त, न वरं भद्रः कल्याणवान् कल्याणकारी वा, भद्रं ते नवत्विति शेषः. ' हियसुहनिस्सेयसकरंति '
 ७४ हितं पथ्यान्नवत्, सुखं शर्म शुभं वा कल्याणं निःश्रेयसं मोक्षस्तत्करं, धर्मतीर्थं धर्मप्रधानं प्रवचनं
 तीर्थांतरीयतीर्थव्यवहेदार्थं धर्मतीर्थमित्युक्तं. केषां हितसुखनिःश्रेयसकरं नविष्यतीत्याह—

सर्वलोकसर्वजीवानां सर्वस्मिन् लोके ये सर्वे जीवाः सूक्ष्मबादरादिज्जेदज्जिन्नास्तेषां रक्षोपदेशा-
 दिना हितादित्वात्. ' पुर्विपिणं ' इत्यादि, मानुष्यकान्मानुष्योचिताद् गृहस्थधर्माद्विवाहादेः पूर्वम-
 पि जगवतोऽनुत्तरं ' नेरइयादेवतिडंकरा य उहिस्स बाहिरा हुंति पासिंति सवन्नं खद्धु सेसा देसे-
 ण पासिंति ' सर्वोत्कृष्टं आभोगिकं आजोगप्रयोजनमप्रतिपात्यनिवर्त्तकं आकेवलोत्पत्तेर्ज्ञानदर्शनं
 अवधिज्ञानमवधिदर्शनं चासीत्. तच्च परमावधेः किंचिन्न्यूनं. ' आहोहिण ' इति क्वचित्पाठः, त-
 वाधोऽवधिरधः परिहेदबहुलोऽप्यंतरावधिरित्यर्थः. तथा च चूर्णिः—' अहोहियत्ति ' अप्पिंतरोऽवधिः
 अत एवोक्तं ' नेरण ' इत्यादि, अत्र हि ' अवाहिरत्ति ' अन्यंतरावधयो आख्याताः. ' तएणं '
 इत्यादि, ' आज्ञाएण ' विद्वोकयति, हिरण्यादिव्याख्या प्राग्ब्रू. ' चिच्चा ' त्यक्त्वा, तथा तथा विव-

देह-

व्या०

ए५

ज्य विशेषेण त्यक्त्वा, निष्क्रमणमहिमकरणतो विवर्द्धवद्वा कृत्वा, विवर्द्धो विस्तारः, तथा तदेव गुप्तं सद्भिगोप्य प्रकाशीकृत्य दानातिशयात्, अथवा गुपि गोपनकुत्सनयोः ततो विगोप्य कुत्सनीयमेतदस्थिरत्वात्, इत्युक्त्वा दीयत इति दानं धनं. 'दायारेहिंति' दायाय दानार्थमाकृञ्ति 'पङ्कति-वावि' दायारा याचकास्तेन्यो दानार्हेन्यः परिभाज्य परिज्ञाव्य वा आलोच्य एतेभ्य इदमिदं दातव्यमिति.

अथवा दातृभिः स्वनियुक्तपूरुषैर्दानं परिज्ञाज्य दापयित्वा, तथा दायो भागोऽस्त्येतेषां ते दायिका गोत्रिकास्तेन्यो दानं धनविज्ञागं परिज्ञाज्य विभागशो दत्त्वा. 'पाण्डुगामिणी' पूर्वदिग्गामिन्यां ङायायां 'पोरिणी' पाश्चात्यपौरुष्यां प्रमाणप्राप्तायां कोटिप्राप्तयामभिनिर्वृत्तायां जातायां सुव्रताख्ये दिवसे विजयाख्ये मुहूर्त्ते चंद्रप्रज्ञायां शिविकायामारूढमिति गम्यं. तन्मानं त्वेवं—पंचासह आयाया ॥ धण्डाणिविभिन्ना पणवीसं ॥ छत्तीसयमुच्छिष्टा ॥ सीध्या चंदण्णहा भण्डिया ॥१॥ सदेवमनुजासुरया स्वर्गमर्त्यपातालवासिन्या परिषदा जनसमुदायेन समनुगम्यमानमनुव्रज्यमानं जगवंतमग्रे वाग्रतश्च शंखिकाद्यैः परिवृतं तान्निष्ठादिविशेषणोपेताभिर्वाग्भिरजिनंदंतोऽभिष्टुवंतश्च

संदेह-
व्या०
ए६

प्रक्रमाकुलमहत्तरादिस्वजना एवमवादिषुः. तत्र शंखिकाश्रंदनगर्भहस्ता मंगलकारिणः शंखवादका वा, चाक्रिकाश्चक्रप्रहरणाः कुंभकारतैलिकादयो वा, लांगलिका गलावलंबितसुवर्णादिमयलांगलाकारधारिणो नटविशेषाः कर्षका वा, मुखमंगलिका मुखे मंगलं येषां ते तथा चाटुकारिण इत्यर्थः, वर्धमानाः स्कंधारोपितपुरुषाः, 'पूसमाणत्ति' पुण्यमाणांतिका मागधा मान्या वा, घंटया खंतीति घांटिकाः, रात्रिलिच्छा इति रुढास्तेषां गणास्तैः.

कचित् 'खंडियगणोद्धिति' पाठः, तत्र खंनिकगणाश्छात्रसमुदायास्तैः, किमवादिषुरित्याह— जयजयेत्यादि प्राभवत्. न वरं अजगैर्निरतिचरैर्ज्ञानदर्शनचारित्रैरुपलक्षितस्त्वं अजितान्यजेयानि वा जय वशीकुरु इंद्रियाणि श्रोत्रादीनि, जितं च सात्म्यपापत्रं पालय श्रमणधर्मं दांत्यादिदशलक्षणं, निर्विघ्नोऽपि च त्वं हे देव वस निवस सिद्धिमध्ये. अपि चेति समुच्चये. अत्र सिद्धिशब्देन श्रमणधर्मस्य वशीकारः, तस्य मध्यं लक्षणया प्रकर्षस्तत्र त्वं निरंतरायं तिष्ठेत्यर्थः. अत एव रागद्वेषौ मद्धौ निजहि निग्रहाण तपसा बाह्यान्त्यंतरेण साधकतमेन. तथा धृतौ संतोषे धैर्ये वा धणिय-मत्यर्थं बद्धकद्धः सन् मर्दय अष्टकर्मशत्रून्. केन कृत्वा? ध्यानेन, तत्रापि आर्त्तरौघनिषेधार्थमाह—

संदेह-

व्या०

ए७

‘ उत्तमेणंति ’ उत्तमसा तमोऽतीतेन, तत्रापि कर्मशत्रुमर्दने प्रधानसाधनं शुक्लध्यानमेवेत्याह—शुक्लेन शुक्लाख्येन अप्रमत्तः प्रमादरहितः सन् ‘ हरादिति ’ गृहाण वाराधनापताकां, वीरेति जगवदामंत्रणमंककारवाचकं, त्रैलोक्यरंगमध्ये त्रिभुवनमद्वयादवाटकांतरे प्राप्नुहि च वितिमिरमनुत्तरं केवलं वरं ज्ञानं, गच्छ च मोक्षं परं पदं जिनवरोपदिष्टेन ऋषज्ञादिजिनेन्द्रोक्तेन मार्गेण रत्नत्रयलक्षणेन प्रशान्तवाहितात्मकेन वाऽकुटिलेन कषायविषयपरिहारात्, अक्षेपेण मोक्षप्रापकत्वाच्च सरलेन, हत्वा परीषहचमूं जय क्षत्रियवरवृषभ, जात्यक्षत्रियो हि परचमूं हंति, दिवसाः प्रहराष्टकात्मका अप्रहोरावा इत्यर्थः, पक्षाः पंचदशतिथ्यात्मकाः, मासा द्विपक्षात्मकाः, ऋतवो हेमंताद्या द्विमासात्मकाः, अयनान्युत्तरायणदक्षिणायनरूपाणि षणमासात्मकानि, संवत्सराणि द्वादशमासात्मकानि, अभीतः परीषहोपमर्गेभ्यो जयभैरवाणां भैरवजयानां क्षांतिक्षमः क्षांत्या क्षमो न त्वसामर्थ्यादिना स क्षांतिक्षमः. क्वचित् ‘ अजिभवियगामकंटगे ’ इत्यपि दृश्यते, तत्र ग्रामकंटकान् इंद्रियग्रामप्रतिकूलान् दुर्वाक्यजटपतपरादीनजिह्वापकर्ण्य धर्मे प्रस्तुते संयमे ते तवाविघ्नं निर्विघ्नता भवतु. ‘ इति कट्टु ’ इत्युक्तचार्य जयजयशब्दं प्रयुजते स्वजना एव. ‘ तएणं ’ इत्यादि, नयनमात्राः श्रेणिस्थि-

संदेह- तजननेत्रपंक्तयस्तासां सहस्रैः, एवमग्रेऽपि ' वयणत्ति ' वचनानि वदनानि वा ' अग्निथुवमाणे ' व्या० अभिष्टुयमानः हृदयमालासहस्रैर्जनमनःसमूहैरुन्मद्यमान उत्प्राबल्येन समृद्धिमुपनीयमानो जयजीवनंदेत्यादि पर्यालोचनादिति ज्ञावः.

ए०

कचित् ' उन्नश्ज्जमाणे ' इति पाठः, तत्रोन्नतिं क्रियमाणे उन्नतिं प्राप्यमाणः ' विंठिप्पमाणेत्ति ' मनोरथमालासहस्रैरेतस्याज्ञाविधायिनो ज्वाम इत्यादिभिर्जनविकल्पैर्विशेषेण स्पृश्यमानः, कांतिरूपगुणैर्हेतुवृत्तैः प्रार्थ्यमानो भर्तृतया स्वामितया वा जनेनाजिह्वयमानः. ' दाश्ज्जमाणेत्ति ' दर्श्यमानः ' पम्भिमाणे ' प्रतीब्धन् गृह्णन् ' समश्ज्जमाणे ' समतिक्रामन् उल्लंघयन्. ' तंतीतलेत्यादि ' तंत्र्यादीनां त्रुटिकांतानां प्रागुक्तार्थानां, गीते गीतमध्ये यद्वादितं वादनं तेन यो स्वः शब्दस्तेन मधुरेण श्रोत्रमधुरवर्षिणा मनोहरेण मनोजिरामेण जयशब्दघोषमिश्रितेन जयशब्दोच्चारणमिश्रितेन मंजुमंजुना न ज्ञायते कोऽपि किमपि जल्पतीति, अतिकोमलेन वा घोषेण च लोकानां स्वरेण प्रतिबुध्यमानः सावधानीज्वन्. कचित् ' आप्ठिपुब्बमाणेति ' पाठः, तत्र आप्रतिप्रब्धन् प्रश्रयन् प्रणमतां सुखादिवार्त्ता. ' सविट्ठीएत्यादि ' सर्वार्थ्या समस्तवृत्तादिराजचिन्हरूपतया स-

देह- व्या- एए
 र्वदुत्या आनरणादिसंबंधिन्या सर्वदुत्या वा चितेश्वस्तुधटनालक्षणया सर्वबलेन हस्त्यश्वादीनां कटके-
 न सर्ववाहनेन करजवेसरशिबिकायानयुग्यगिद्धिविद्धिस्यंदनानिकसंग्रामिकपारियानिकादिना सर्वस-
 मुदयेन पौरादिमेलनेन सर्वादरेण सर्वौचित्यकृत्यकरणरूपेण सर्वविभूत्या सर्वसंपदा सर्वविदूषया
 समस्तशोभया सर्वसंग्रमेण प्रमोदकृतौत्सुक्येन सर्वसंगमेन सर्वस्वजनमेलापकेन सर्वप्रकृतिजिरष्टाद-
 शनैगमादिनगरवास्तव्यप्रकृतिभिः, सर्वनाटकैरित्यादि सुगमं. सर्वतूर्यशब्दानां मीलने यः संततो नि-
 नादो महाघोषस्तेन, अष्टपेष्वपि ऋत्यादिषु सर्वशब्दप्रवृत्तिर्दृष्टा, इत्यत आह—

‘ महया इह्दीए ’ दत्यादि प्राग्वत्. ‘ सीयं ठावेइत्ति ’ शिबिकां कृत्यकाराढादितमंरूपविशेषां
 स्थिरीकारयति. ‘ पच्चोरुहइ ’ प्रत्यवरोहति अवतरतीत्यर्थः. ‘ मुंडे जवित्ता ’ इत्यादि, मुंडो नृत्वा
 द्रव्यतः शिरःकूर्चद्वंचनेन, ज्ञावतः क्रोधाद्यपनयनेनागाराद् गृहान्निष्क्रम्येति शेषः, अनगारतां सा-
 धुतां प्रव्रजितो गतः, विभक्तिपरिणामाद्गानगास्तिया प्रव्रजितः श्रमणीभूतः. ‘ पंचमुठियंति ’ एक-
 या मुष्ट्या कूर्चस्य लोचं, चतसृजिश्च शिरसः. ‘ देवदूसंति ’ इंद्रेण वामस्कंधेऽर्पितं दिव्यवस्त्रविशे-
 षं, एको रागद्वेषसहायविरहात् अद्वितीय एकाक्येव, न पुनर्यथा ऋषजश्चतुःसाहस्रा राज्ञां, मल्लि-

संदेह- पार्श्वौ त्रिभिस्त्रिभिः शतैः, वासुपूज्यः षट्शतैः, शेषाः सहस्रेणेति. ' तेण परं ' इत्यादि. ततः परं
 व्या० साधिकमासान्वितसंवत्सरादूर्ध्वं दक्षिणवावालासन्नसुवर्णवाबुकानदीपुलिनवर्तितरुकंठके विलम्बे देव-
 १०० दूष्यार्थे पतिते जगवान् सिंहावलोकितेन तदडादीत्, ममत्वेनेत्येके, स्थंमित्रे पतितमस्थंडिले वे-
 त्यन्ये, सहसाकारेणेत्यन्ये, शिष्याणां भाविनां वस्त्रपात्रं सुलज्जं ज्ञावि न वेति केचित्, कंठकलत्रं
 दृष्ट्वा वृद्धवादेन तु स्वज्ञाविसंततेः कषायबाहुव्यात कंठकप्रायतामाकलय्य निर्ममतया पुनर्न जग्राह,
 तदर्थं हि दीक्षाप्रतिपत्त्यनंतरमतियाचमानाय पितृमित्राय द्विजायानुकंपया स्फाटयित्वा स्वामी ददौ,
 तत्र च तेन गृहमागत्य तुन्नकायार्पितं, तेन च द्वितीयमप्यर्धमाहर यथा सुप्रतिसंधानं स्यादित्युक्ते
 त्रपया पुनर्मार्गयितुमशक्नुवन् स द्विजो जगवतः पृष्ट्वन्नो वर्षं यावदब्राम्यत्, ततः शेषार्थे कंठक-
 लग्ने प्रभुणा भूयोऽप्यगृहीते तेन च गृहीतेऽचेत्लकोऽजनि भगवान् यावज्जीवं, ' पाणिपद्मिगहि-
 यत्ति ' पाणिपतद्ग्रहिकः पाणिपात्रः स्वामी हि साचरणधर्मव्यवस्थापनार्थं, यथा देवदूष्यं परिग्रहं
 कृतवान् तथा प्रथमपारणकं सपात्रधर्मप्रज्ञापनार्थं पात्र एव कृतवांस्ततः परं पाणिपात्र इत्याम्नायः.
 ' वोसठकाए ' व्युत्सृष्टकायः परिकर्मवर्जनात् त्यक्तदेहः परिषदादिसहनात् ' सम्मं सहइ '

देह-
व्या०
१०१

इत्यादि, सम्यक्सहते ज्ञानाज्ञावेन, क्षमते क्रोधाज्ञावेन, तितिक्षते दैन्यानवलम्बनेन, अध्यासयति अ-
विचलितकायतया, ' इरियासमिण ' इत्यादि, ईर्यायां गमनागमनादौ समितः सम्यक्प्रवृत्तः, एषणा-
यां द्विचत्वारिंशदोषविशुद्धमिक्षाग्रहणे समितः, आदाने ग्रहणे उपकरणस्येति गम्यते, भांडमात्रा-
या वस्त्राद्युपकरणरूपपरिहृतस्य भांडमात्रस्य चोपकरणस्यैव, अथवा ज्ञानस्य वस्त्रादेर्मृन्मयभाजन-
स्य वा मात्रस्य च पात्रविशेषस्य निःक्षेपणायां विमोचने यः समितः सुप्रत्युपेक्षतादिक्रमेण सम्य-
क्प्रवृत्तः स तथा, उच्चारः पुरिषं, प्रश्रवणं मूत्रं, खेलो निष्ठीवनं, सिंघानो नासिकामलः, जल्लः श-
रीरमलः, तेषां परिष्ठापना परित्यागः, तत्र समितः शुद्धस्थंडिलाश्रयणात्. एतच्चांत्यसमितिद्वयं जग-
वतो ज्ञानसिंधानाद्यसंभवेऽपि नामाखंडितार्थमित्थमुक्तं. ' मणसमिण ' इत्यादि, मनःप्रभृतीनां कु-
शलानां प्रवर्तक इत्यर्थः, चित्तादीनामशुज्ञानां निषेधकः, यतः समितिः सत्प्रवृत्तिर्गुप्तिस्तु नि-
रोध इति.

अत एव गुप्तिगुप्तः सर्वथा गुप्तत्वात्. ' गुप्तिंदियबंभयारित्ति ' गुप्तानींद्रियाणि शब्दादिषु रा-
गद्वेषाभावात् श्रोत्रादीनि, ब्रह्म च मैथुनविरतिरूपं वसत्यादिनवगुप्तिमच्चरत्यासेवते इत्येवंशीलो यः

संदेह-
व्या०
१०२

स तथा, कचित् ' गुत्तिदिण ' शब्दादिषु रागादिरहितः ' गुत्तबंभयारिति ' गुप्तं वसत्यादिगुप्तिब्रह्म
चरतीत्येवं शीलः स तथा, ' अकोहे ' इत्यादिप्रतीतानि, अत एव ' संतेति ' शांतोतर्वृत्त्या, प्र-
शांतो बहिर्वृत्त्या, उपशांत उन्नयतः, अथवा मनःप्रभृत्यपेक्षया शांतादीनि पदानि. अन्ये त्वाहुः—
शांत उपशमी, प्रशांत इंद्रियनोऽंद्रियैः, उपशांतः क्रोधाद्यकरणेन, अथवा श्रांतो जवभ्रमणात्,
प्रशांतः प्रकृष्टचित्तत्वात्, उपशांतो निवृत्तः पापेभ्यः, प्रशमप्रकर्षाय चैकार्थं पदत्रयमिदं, अत एव प-
रिनिवृत्तः सकलसंतापवर्जितः, अनाश्रवोऽविद्यमानपापकर्मबंधो हिंसादिनिवृत्तेः, अमम आग्निष्वगि-
कममेतिशब्दवर्जितः, अकिंचनो निर्द्वयः, छिन्नग्रंथो मुक्तहिरण्यदिग्रंथः. कचित् ' छिन्नसोएति '
पाठस्तत्र छिन्नशोकः, छिन्नश्रोत्रो वा छिन्नसंसारप्रवाह इत्यर्थः. निरुपलेपो द्रव्यभावमलरहितः, तत्र
उच्यते निर्मलदेहत्वात्, जावतो निरुपलेपस्तु मिथ्यादर्शनाविरत्यादिकर्मबंधहेतुवर्जितो वा. अथ
निरुपलेपतामेवोपमानैराह—कांस्यपात्रीव मुक्तं त्यक्तं तोयमिव तोयं बंधहेतुत्वात् स्नेहो येन स त-
था. शंख इव निरंजनो रंजनं रंगणं वा रागाद्युपरंजनं तस्मान्निर्गतो जीव इवाप्रतिहत इति, सर्व-
त्रौचित्येनास्वलितविहारित्वात्, संयमे वाप्रतिहतवृत्तिः. गगनमिव निरालंबनो देशग्रामकुलनगरा-

देह- दिनिश्रारहितत्वात्. वायुस्त्रिप्रतिबद्धः क्षेत्रादौ प्रतिबंधाच्चावेनौचित्येन सततविहारित्वात्. ' गामे
व्या० एगराश्यं ' इत्यादिवचनात्.

१०३

शारदसलिलमिव विशुद्धहृदयः काबुष्याच्चावात्, पुष्करं पद्मं तस्य पत्रमिव निरुपलेपं, पंकज-
लक्ष्मणस्वजनविषयस्नेहरहितत्वात्, कूर्म इव कच्छप इव गुप्तेन्द्रियः, स हि कदाचिद् ग्रीवापादचतुष्ट-
यलक्षणांगपंचकेन गुप्तो भवति, एवं जगवानपीन्द्रियपंचकेनेति. खड्गो गंडकस्तस्य विषाणं शृंगं त-
देकमेव जवति तद्वदेको जातः, एकमूतो रागादिसहायवैकव्यात्, विहग इव विप्रमुक्तो मुक्तपरि-
करत्वादनियतवासाच्च, चारंमपद्मीवाप्रमत्तो निद्राद्यभावात्, चारंमपद्मिणोः किल्लैकं शरीरं पृथग्ग्रीवं
त्रिपादं च भवति, तौ चात्यंतमप्रमत्ततयैव निर्वाहं लभत इति तदुपमा. कुंजर इव शौमीरः कर्म-
शत्रुसैन्यंप्रति शूरः, वृषज इव जातस्थामा स्वीकृतमहाव्रतभारवहनंप्रति जातबल्यो निर्वाहकत्वात्,
सिंह इव दुर्धर्षः) परीषदादिमृगैरनभिज्वनीयः, मेरुस्त्रिानुकूलप्रतिकूलोपसर्गपवनैरविचलितसत्त्वः,
सागर इव गंभीरो हर्षशोकादिकारणसंपर्केऽप्यविकृतचित्तः, चंद्र इव सोमलेश्योऽनुपतापहेतुमनःप-
रिणामः, सूर इव दीप्ततेजा द्रव्यतः शरीरदीप्त्या, चावतो ज्ञानेनापरेषां दोषकत्वाद्वा, जात्यकनक-

भेदेह-
व्या०
३०४

मिव जातरूपो जातं संपन्नं रूपं स्वरूपं रागादिकुद्रव्यविस्फाद्यस्य स तथा, अपगतदोषलक्षणकुद्रव्य-
त्वेनोत्पन्नस्वभाव इत्यर्थः, वसुंधरेव पृथ्वीवत्सर्वाननुकुलेतरान् शीतोष्णादीन् विषहते यः स तथा,
सुहुतहुताशन इव तेजसा ज्वलन्, सुष्टु हुतं क्षिप्तं घृतादि यत्रासौ सुहुतो घृतादितर्पितः, स चा-
सौ हुताशनश्च वह्निश्च, तद्वत्तेजसा ज्ञानरूपेण तपस्तेजसा वा ज्वलन् दीप्यमानः. अत्र च ' इ-
मेसिं पयाणिंदाणिं संगहणिगाहान् ' इति वाक्यपूर्विके द्वे गाथे कचिदादर्शं दृश्येते—

कंसे संखे जीवेग—गणेवान्न य सायरसलिले य ॥ पुख्खरपत्ते कुम्मे । विहगे खग्गे य ज्ञा-
रुंडे ॥ १ ॥ कुंजरसन्ने सीहे । नगरायाचेव सागरमशोए ॥ चंदे सूरु कणगे । वसुंधरा चेव सुहु-
यहूयवहे ॥ २ ॥ ' नञ्चिणं ' इत्यादि, नास्त्ययं पक्षो यदुत तस्य भगवतः कुत्रचिदपि प्रतिबंधो न-
वति. क्षेत्रं धान्यजन्मवृमिः, खलं धान्यमेलनादिस्थंडिलं, नञ् आकाशं, समयः सर्वनिकृष्टः कालः,
उत्पलपत्रशतव्यतिमेदजस्तपट्टशाटिकापाटनादिदृष्टान्तसाध्यः, तत्र आवलिकायामसंख्यातसमयरूपायां
' आणापाणूए ' उच्च्वासनिःश्वासकाले, स्तोके सप्तउच्च्वासमाने, क्षणे बहुतरोच्च्वासरूपे, लवे
सप्तस्तोकमाने, मुहूर्ते लवसप्तसप्ततिमाने, अहोरात्रे त्रिंशन्मुहूर्तमाने, पक्षादयः प्राग्व्याख्याताः, दी-

॥ देह-
व्या०
१०५

र्धकालसंयोगे युगपूर्वादौ, जये शृङ्खलादिनेदात सप्तविधे, हासे हास्ये हर्षे अनभिव्यक्तमायालो-
भस्वजावेऽभिष्वंगमात्रे प्रेमणि, द्वेषेऽनभिव्यक्तक्रोधमानस्वरूपे अप्रीतिमात्रे.

अथवा रागः सुखान्निज्ञस्य सुखानुस्मृतिपूर्वः, सुखे तत्साधनेऽप्यभिमते विषये गर्वस्तस्मिन्, द्वेषो
दुःखान्निज्ञस्य दुःखानुस्मृतिपूर्वो दुःखे तत्साधने वाऽप्रीतिस्तस्मिन्, कलहेऽसंन्यवचनरात्यादौ, अ-
न्याख्याने सहोषाविष्करणे, पैशून्ये प्रवृत्तमसहोषाविष्करणे, परपश्चादे विप्रकीर्णपरदोषवचने, अ-
रतिरत्यां अरतिर्मोहनीयोदयाचित्तोद्देगफलाऽरतिः, रतिर्मोहनीयोदयाचित्ताभिरती रतिः, अरतिश्च र-
तिश्चेति समाहारस्तस्मिन्, मायामोषे वा वेषांतरजाषांतरकरणेन, परवचनं माया, मायया सह मृषा
मायामृषं, मायया वा मोषः परेषां मायामोषस्तस्मिन्. मिथ्यादर्शनशब्दे मिथ्यादर्शनं मिथ्यात्वं श-
ब्दमिवानेकदुःखहेतुत्वात् मिथ्यादर्शनशब्दं तस्मिन्. एवममुना प्रकारेण तस्य जगवतो न जवति
प्रतिबंध इति प्रकृतं. ' सेणं भगवं ' इत्यादि, वर्षासु प्रावृषि वासो वर्षावासस्तद्वर्जमष्टमासान् ग्रीष्म-
हैमंतिकान् ग्रीष्महैमंतसत्कान्, ग्रामे एकरात्रिकः, एकरात्रौ वासमानतयास्ति यस्य स तथा, एवं न-
गरे पंचरात्रिकः. वासीचंदनयोः प्रतीतयोस्तथा वासीचंदने च वासीचंदने अपकारकोपकारके, त-

संदेह- योः समानो निर्द्वेषरागत्वात् समः कल्पो विकल्पः समाचारो वा यस्य स तथा, समानि तुव्यानि उ-
व्या० पेक्षणीयतया तृणादीनि यस्य स तथा, 'समसुहृदुःखेत्यादि' व्यक्तं.

१०६

‘एवं च एं वीहरश्ति’ एवमीर्यासमित्यादिगुणयोगेनेति. ‘अणुत्तरेणं नाणेणं इत्यादि’
ज्ञानं मत्यादिचतुष्टयं तेन, दर्शनं चक्षुर्दर्शनादिसम्यक्त्वं वा तेन, चारित्र्येण महाव्रतादिना, आल-
येन स्त्र्याद्यसंसक्तवसत्यादिना, विहारेण देशादिषु चंक्रमणेन, वीर्येण विशिष्टोत्साहेन, आर्जवेन
मायानिग्रहेण, मार्दवेन माननिग्रहेण, लाघवेन क्रियासु दक्षत्वेन, अथवा लाघवं द्रव्यतोऽद्विपोप-
धित्वं, भावतो गौस्वत्त्रयत्यागस्तेन, द्वांत्या क्रोधनिग्रहेण, मुक्त्या निर्द्वौजतया. क्वचित् ‘गुत्तीए’
इत्यपि पाठः, तत्र गुप्त्या मनोगुप्त्यादिक्रिया, तुष्ट्या मनःप्रहृत्या, सत्यसंयमतपःसुचरितसोपचितफ-
लनिर्वाणमार्गेण, सत्यं सुव्रतं, संयमः प्राणिदया, तपो द्वादशभेदं, तेषां सुष्ठु विविधाचरितमाचर-
णं सत्यसंयमतपःसुचरितं, उपचयनमुपचितं सहोपचितेनोपचयेन वर्तते इति सोपचितं, सत्यसंय-
मतपःसुचरितेन सोपचितं स्फीतं फलं मुक्तिखल्लक्षणं यस्य स तथा, स चासौ निर्वाणमार्गश्च स्तन-
यल्लक्षणस्तेनात्मानं ज्ञावयतो वासयतो वा संयतः, अनेनात्मज्ञानमेव मोक्षस्य प्रधानसाधनमित्युक्तं

संदेह-

व्या०

१०७

‘ अंतरा वट्टमाणस्सत्ति ’ त्रयोदशस्य वर्षस्य मध्ये पक्षाधिकषण्मासलक्षणे वर्तमाने इत्यर्थः.

‘ वियावत्तस्स चेइयस्स ’ व्यावृत्तचैत्यत्वाद्यावृत्तं तस्य जीर्णोद्यानस्येत्यर्थः. जीर्णव्यंतरायतनस्य वा विजयावर्तं वा नाम चैत्यं तस्यादूरसामंतेऽदूरासन्ने उचितदेशे इत्यर्थः. गृहपतेः कौटुंबिकस्य ‘ कट्टकरणंसि ’ क्षेत्रे धान्योत्पत्तिस्थाने ‘ जाणंतरियाए ’ इति शुक्रध्यानं चतुर्था—पृथक्त्ववितर्कं सविचारं १ एकत्ववितर्कमविचारं २ सूक्ष्मक्रियमप्रतिपाति ३ उत्सन्नक्रियमनिवर्ति ४, तेषामाद्यमेदद्वये ध्यातेऽप्रेतनप्रेदद्वयमप्रतिपन्नस्य केवलज्ञानमुत्पन्नमित्यर्थः. ‘ अणंते ’ इत्यादि, अर्हन्नाशोकादिमहापूजार्हत्वात्, कचित् अर्ह इति पाठस्तत्रारीन् रागादीन् हंतीत्यर्हः, अविद्यमानं वा रह एकांतं प्रब्रजं सर्वज्ञत्वादस्य सोऽरहाः ‘ जाए ’ जातः संपन्नः.

कचित् ‘ जाएण ’ इति दृश्यते, तत्र ज्ञायको ज्ञाता रागादिभावसंबंधिनां स्वरूपकारणकत्वानामिति. जिनो रागादिजेता, केवलानि संपूर्णानि शुद्धानि अनंतानि वा ज्ञानादीनि यस्य सन्ति स केवली, अत एव सर्वज्ञ एकस्मिन् समये विशेषावबोधात्, सर्वदर्शी द्वितीयसमये सामान्यावबोधवान्, सदेवमनुजासुरस्य लोकस्य पर्यायं, जातावेकवचनं, पर्यायानुत्पादव्ययलक्षणान् जानाति

संदेह-
 व्या०
 १०८

केवलज्ञानेन, पश्यति केवलदर्शनेन, न च पर्यायानित्युक्ते द्रव्यं न जानातीति शङ्कनीयं, उत्पाद-
 व्यययोर्निराधारयोस्तनुपपत्तेः, तयोर्ज्ञातयोरविश्वगन्नावेन वर्तिष्णु अन्वयिद्रव्यमपि ज्ञातमेव स्यात्,
 तथा चाहुः—द्रव्यं पर्यायवियुतं । पर्याया द्रव्यवर्जिताः ॥ क कदा केन किंरूपा । दृष्टा मानेन के-
 न वा ॥ १ ॥ आर्षेऽप्युक्तं—जं जं जे जे ज्ञावे । परिणमश्च पञ्चगसा दद्वं ॥ तं तद् जाणश्च जि-
 णो । अपज्जावे जाणणा नब्बि ॥ २ ॥ अत एवाह—‘सर्वलोके’ इत्यादि, सर्वलोके सर्वलोकव-
 र्तिनां सर्वजीवानामेकैन्द्रियादीनामागतिं गतिं स्थितिं च्यवनमुपपातं तत्कं मनो मानसिकं भुक्तं कृतं
 परिषेवितं प्रतिसेवितं वा आविःकर्म रहःकर्म जानाति पश्यति चेति रुमरुक्रमणिन्यायेनात्रापि संब-
 ध्यते. तत्रागतिर्यतः स्थानादागच्छन्ति विवक्षितं स्थानं जीवाः, गतिर्यत्र मृत्योत्पद्यन्ते, स्थितिः कायस्थि-
 तिर्जवस्थितिश्च, च्यवनं देवल्लोकाद्देवानां मनुष्यतिर्यद्ववतरणं, उपपातं देवनारकाणां जन्मस्थानं,
 तत्कं मनस्तेषां जीवानामिदं तत्कं तदीयं, मनश्चित्तं, मानसिकं चित्तगतं चिंत्तारूपापन्नपुद्गलजातं. य-
 द्यपि मनोमनोगतयोर्नास्ति वास्तवो ज्ञेदस्तथापि व्यवहारनयानुसरणादस्त्येव ज्ञेदः, तथा च वक्ता-
 रो ज्ञवन्ति, ममेदं मनसि वर्त्तते इति, भुक्तमशनपुष्पादि, कृतं चौर्यादि, प्रतिसेवितं मैथुनादि, आ-

देह-
व्या०
१०९

विकर्म प्रकृतिकृतं, रहःकर्म प्रवृत्तिकृतं, 'अरहा' इत्यादि पूर्ववत्, अरहस्य ज्ञागी, न भगवानेकां-
तं जजते, जघन्यतोऽपि देवकोटिसेव्यत्वात्. 'तं तं कालमिति' तत्र तत्र काले मनोवचनकाय-
योगवर्तमानानां सर्वलोके सर्वजीवानां सर्वज्ञानान् जानन् पश्यंश्च विहरतीत्यन्वयः. अमी हि जी-
वाः कदाचिन्मनोयोगे एव वर्तन्ते, कदाचिद्वाग्योगे कदाचित्काययोगे, अथवा संज्ञिपंचेंद्रियास्त्रिष्व-
पि वर्तन्ते, असंज्ञिपंचेंद्रियचतुस्त्रिदीन्द्रिया वाक्काययोगयोः, एकेंद्रियास्तु काययोगे एव, सर्वभावान-
तीतानागतवर्तमानगुणपर्यायान्, तत्र सहजाविनो गुणा ज्ञानादयः, क्रमभाविनो हर्षादयः, एताव-
ता च ग्रंथेनाजीवपरिज्ञानं कापि नोक्तं, अतस्तत्संग्रहार्थं अकारप्रश्लेशात् सर्वाजीवानां धर्मास्तिका-
यादीनां पुद्गलास्तिकायांतानां सर्वज्ञानान् सर्वविवर्तान् जानातीति व्याख्येयं. 'तेणं कालेणं' इ-
त्यादि, अस्थिकग्रामो यत्र धनदेवसार्थवाहवृषजः कुतपिपासाद्यधिसहनेन शूलपाणियद्गतामापन्नः,
स्वमास्तिनृणामस्थीनि राशीकृत्य तच्छपरि चैत्यं जनैः कारितवान्, पूर्वं हि स ग्रामो वर्धमान इति
रूढोऽभूत्. तस्यास्थिकग्रामस्य निश्चया प्रथममंतरावासं वर्षारात्रं 'वासावासंति' वर्षासु वसनमुपाग-
तः, अंतरावास इति वर्षारात्रस्याख्या, उक्तं च—'अंतरावणसामलो जयवन्ति' वर्षारात्रघनश्याम

संदेह-
व्या०
११०

इत्यर्थः, ततश्चंपां च प्रष्टिचंपां च निश्चायालंब्य त्रयो वर्षारात्राः, एवं वैशाखीं वाणिजग्रामं च निश्चाय द्वादश, राजग्रहं नालंदिं च निश्चाय चतुर्दश, नालंदा राजग्रहवाहिरिका, राजग्रहादुत्तरस्यां शाखापुरविशेषः, षड्मिथिलायां, द्वौ भद्रिकापुर्यां, एकश्चालंबिकायां, एकः पणितट्टमौ वज्रट्टमाख्येऽनार्यदेशे इत्यर्थः.

एकश्चापश्चिमो वर्षारात्रो मध्यमपापायां हस्तिपालराज्ञो रज्जुकसभायां, अपश्चिम इति पश्चिमशब्दः पर्यंतवाची मंगलार्थं चापश्चिम इत्युक्तं. रज्जुका लेखकास्तेषां सत्ता परिभुज्यमाना करणशाला तत्र जीर्णशुद्धकशालायामित्यर्थः. प्राक्किल तस्या नगर्या अपापेति नामासीत्. देवैस्तु पापेत्युक्तं, येन तत्र जगवान् काले गत इति. षड्ग्रन्थकाले जिनकाले च सर्वसंख्यया द्विचत्वारिंशद्वर्षावाः. 'तद्वर्णं' इत्यादि, 'जेसेयत्ति' यस्मिन्नंतरावासे वर्षारात्रे 'पक्केणंति' दिवसे चरमा रजनो दिनापेक्षया पश्चाद्भाविनी रात्रिः, अथवा चरमा रजनी अमावास्यारात्रिः, पर्यंतकालगतः कायस्थितिभवस्थितयोः कालाद्गतः व्यतिक्रान्तः संसारात्, समुद्घातः सम्यगुद्घातो न सुगतादिवत्, ते हि स्वदर्शनादिनिकारात् पुनर्नवेऽवतरन्ति, यतः—ज्ञानिनो धर्मतीर्थस्य। कर्तारः परमं पदं॥ गत्वा-

देह- गच्छन्ति ज्ञयोऽपि । ज्ञवं तीर्थनिकारतः ॥ १ ॥ इति वचनात्, त्रिं जात्यादीनां बंधनं हेतुमत्तं कर्म
व्या० येन स तथा, सिद्धः साधितार्थः, बुद्धो ज्ञः, मुक्तो ज्ञोपग्राहिकर्माशेन्यः, अंतकृत सर्वदुःखानां, प-
रिनिर्वृत्तः कर्मकृतसकलसंतापविरहात्, किमुक्तं भवतीत्याह—

१११

सर्वदुःखप्रहीणः सर्वाणि दुःखानि शारीराणि मानसानि च प्रहीणानि यस्य स तथा, ' चंदे-
नाम ' इत्यादि, युगे हि पंच संवत्सराणि, तृतीयपंचमावज्जिवर्धिताख्यौ, शोषस्त्रयश्चंद्राख्याः, तच्च
द्वितीयं चंद्रवत्सरं तस्य प्रमाणं त्रीणि शतानि चतुःपंचाशदधिकानि अहोरात्राणां, द्वादश च द्विषष्टि-
जागा दिनस्य, प्रीतिवर्धनो मासः, कार्तिकस्य हि प्रीतिवर्धन इति संज्ञा सूर्यप्रज्ञप्तौ, नंदिवर्धनः पक्षः,
' अग्निवेसति ' तद्दिनस्य नाम, क्वचित् ' सुवयग्री ' इति नाम दृश्यते ' उवसमश्ति ' इशब्दो
वाक्यालंकारे, उपशम इत्यपि तस्य नामेत्यर्थः. देवानंदानाम सा राजनी, सा अमावास्यारजनिरि-
त्युच्यते.

यस्मिन् लवे जगवान् सिद्धिं गतः स लवोऽर्चाख्यः, एवं सत्तुप्राणापानः, सूक्ष्मो नाम क्वचि-
न्मुक्तो नाम क्वचिन्मुहूर्तो नाम, स च स्तोकः सिद्धो नाम, तच्च करणं एकादशकरणांतवर्ती श-

संदेह-
व्या०
११२

कुन्यादिस्थिरकरणचतुष्टयमध्ये तृतीयं नागं नामोऽभावास्याया उत्तरार्धे हि तद्वति. एवं स मुहूर्त्तः सर्वार्थसिद्धो नाम. ' तं रयणिं च एं जीवस्सेत्यादि ' ज्येष्ठस्यांतेवासिन इति योज्यं. गौतमस्य गोत्रेण इंद्रभूतेर्नाम्ना ' नाश्यति ' ज्ञातजे श्रीमद्दावीरविषये ' पिङ्गबंधणे ' इति स्नेहबंधने व्यवबिन्ने त्रुटिते केवलमुत्पन्नं. अत्र चूर्णिः—' गोयमो जगवया पट्टविनं अमुगगामे अमुगं बोहेहि तेहिं गजं वियालो य जानं तवेव बुढो एवरि पढ्छ रत्तिं देवसन्निवायं, उवउत्तो नायं जहा जगवं कालगतो ताहे चिंतेति अहो भगवं निष्पिवासो कथं वा वीतरागाण नेहो जवति ! नेहरागेण य जीवा संसारे अमंति, इहंतरे णाणमुप्पन्नं, बारसवासाणि केवली विहरइ जहेव भगवं, न वरं अतिसयरहितो धम्मकथणापरिचारोय तहेव पढ्छा अज्झसुहम्मस्स निसिरति गणं दोहाउत्ति कानं पढ्छा अज्झसुधम्मस्स केवलनाणमुप्पन्नं, सोवि अट्ठासे विहरित्ता केवल्लिपरियाणण अज्झजंबुनामस्स गणं दानं/सिद्धिं गजंति '.

बहुष्वादशेषु ' वारवासे विहरस्ते ' ति दृश्यते, तच्च चिंत्यमावश्यकं सह विसंवादात्, तत्र हि पंचाशद्वर्षाण्यगारवासः सुधर्मस्वामिनः शतं च सर्वायुरुक्तं, गौतमस्य त्वगारवासस्तावानेव, दिनवति-

॥ देह-
 व्या०
 ११३

श्रु सर्वायुरस्मिंश्च मुक्ते तस्य केवलोत्पत्तिरिति. ' नवमल्लई ' इत्यादि, काशीदेशस्य राजानो मल्ल-
 किजातीया नव, कोशलदेशस्य राजानो लेल्लकिजातीया नव, ते कार्यवशाद्गणमेलकं कुर्वतीति, ग-
 णराजानोऽष्टादश ये चेटकमहाराजस्य जगवन्मातुलस्य सामंताः श्रूयन्ते, ते तस्याममावास्यायां पारं
 पर्यंतं भवस्य आभोगयति पश्यति यः स पाराभोगः संसारसागरपारप्रापणप्रवणस्तं तथाविधोपवासं
 पारं पर्यंतं यावदाभोगो विस्तारो यस्य स पाराभोगः, अष्टप्राहरिकः प्रज्ञातकालं यावत् संपूर्ण इत्य-
 र्थः. तथाविधं पौषधोपवासं पौषधयुक्तोपवासं ' पठविंसुत्ति ' प्रस्थापितवन्तः कृतवन्तः. कचिच्च ' वारा-
 भोण ' इति पठन्ति, तत्र च द्वारमाभोग्यतेऽवलोक्यते यैस्ते द्वाराभोगाः प्रदीपास्तान् कृतवन्तः, आ-
 द्वारत्यागपौषधरूपमुपवासं वाकार्षुरिति च व्याचक्षते. एतदर्थानुपात्येव चोत्तरसूत्रं ' गए से ' इत्या-
 दि, गतः स भावोद्योतो ' नाणं ज्ञावुज्जोणं ' इति वचनात्, ज्ञानज्ञानिनोः कथंचिदज्ञेदात्, स
 ज्ञावोद्योतरूपो ज्ञानमयो जगवान् गतो निर्वाणं, अतः सांप्रतं अव्योद्योतं प्रदीपलक्षणं कर्ष्याम
 इति हेतोस्तैर्दीपाः प्रवर्तितास्ततः प्रभृति दीपोत्सवः संवृत्तः. कार्तिकशुक्लप्रतिपदि च श्रीगौतमस्य के-
 वलमहिमा देवैश्चक्रे, अतस्तत्रापि जनप्रमोदः. नन्दिवर्द्धननरेन्द्रश्च भगवतोऽस्तं श्रुत्वा शोकार्तः सन्

मंदेह- सुदर्शनया जगिन्या सादरं संबोध्य स्ववेश्मनि द्वितीयायां भोजितः, ततो भ्रातृद्वितीयापर्वं रूढमिति
 व्या० पुराविदः. ' खुदाए ' इत्यादि, कुडात्मा क्रूरस्वभावो भस्मराशिस्त्रिंशत्तमो ग्रहो द्विवर्षसहस्रस्थितिरे-
 ११४ रो वस्त्रादिभिः, अत एवेडेण विज्ञप्तः स्वामी यत् क्षणमवस्थाय जन्मतो संक्रमतो भस्मकस्य मुखं
 विफल्यतु प्रभुर्येन त्वयि मोक्षं गतेऽप्रजविष्णुरसौ महाग्रहः पश्चाद्भवदीयतीर्थस्य बाधायै न कल्पते.
 ततः प्रभुणोक्तं न खलु त्रुटितमायुः संधातुं जिनेन्द्रैरपि पार्यते, अतोऽवश्यं ज्ञाविनी तीर्थबाधा, क-
 ल्दिकनि च कुनृपे षमशीतिवर्षांयुषि संघोषलवपुषि जवता निगृहीते वर्षसहस्रद्वये पूर्णे मज्जन्मन-
 दावाद्भस्मकग्रहे व्यतिक्रान्ते कल्दिकपुत्रधर्मदत्तराज्यादारभ्य जविता श्रमणसंघस्य पूजासत्कार इति.
 ' कुंथु ' इत्यादि, कुर्द्धमिस्तस्यां तिष्ठतीति कुंथुः प्राणिजातिर्नोऽर्हर्तुं शक्यत इत्यनुधरी आणुं
 सूक्ष्मं देहं धरतीत्यनुधरीति चूर्णिः स्थिता इत्यस्य व्याख्यानं अचलमानेति. चक्रुःस्पर्शं दृष्टिपथं
 दृवं शीघ्रं भक्तानि प्रत्याख्यातानि, अनशनं कृतमित्यर्थः. किमाहुर्भदन्ता गुरुवः, किं कारणमनुध-
 र्या उत्पत्तौ भक्तप्रत्याख्याने वा ब्रुवते पूज्यपादाः, इति शिष्येण पृष्टे गुरुराह—अद्यप्रभृति डुरारा-

॥ देह-
 व्या०
 ११५

धः संयमो न विष्यति, जीवकुलाकुलत्वात् पृथिव्यां संयमप्रायोग्यक्षेत्राज्जावात् पाखंडिसंकराच्च. ' ते-
 णं काद्रेणं ' इत्यादि ' साहस्सीउत्ति ' आर्षत्वात् स्त्रीत्वं, सुलसा नागचार्या द्वात्रिंशत्पुत्रजननी,
 रेवती मंखलिपुत्रमुक्ततेजोऽर्चिर्जातरक्ततिसारस्य जगवतस्तथाविधौषधदानेनारोग्यधात्री. ' अजि-
 णाणं ' इत्यादि, असर्वज्ञानां सतां सर्वज्ञतुव्यानां सर्वेऽद्गरसन्निपाता वर्णसंयोगा ज्ञेयतया विद्यंते
 येषां ते तथा, तेषां जिन इवावितथं सद्भूतार्थं व्याकुर्वाणानां केवलश्रुतकेवलिनोः प्रज्ञापनायां
 तुल्यत्वात्. ' अइसेसपत्ताणंति ' अतिशेषा अतिशया आमर्षौषध्यादयस्तान् प्राप्तानां ' संजिन्नेति '
 संभिन्ने सिद्धसेनदिवाकरमतेऽन्योन्यमिलिते एकसमयज्ञाविनी वरे श्रेष्ठे ज्ञानदर्शने धारयंति ये,
 अवधृतसिद्धांतहृदयजिनजद्रगणिदमाश्रमणाजिप्रायेणानुत्ससम्भ्यगभिन्ने पृथक्समयज्ञाविनी वरज्ञान-
 दर्शने इति व्याख्येयं. अथवा संजिन्ने संपूर्णे ' विजलमईणंति ' विपुला बहुविधा विशेषणोपेत-
 मन्यमानचिंत्यमानवस्तुग्राहित्वेन विस्तीर्णा मतिर्मनःपर्यायज्ञानं येषां ते तथा, तथाहि—घटोऽनेन
 चिंतितः स च इव्यतः सौवर्णादिः, क्षेत्रतः पाटलीपुत्रकादिः, कालतः शारदादिः, ज्ञावतः कालव-
 र्णादिस्तियेवं विपुलमतयो जानंति. ऋजुमतयस्तु सामान्यत एव तेषां तथार्धतृतीयांगुलन्यूने मनु-

संदेह- व्या० जद्वेले व्यवस्थितानां संज्ञिनां मनोमात्रग्राहका ऋजुमतयः, इतरे तु संपूर्णे इति. मनःपर्यायज्ञाने दर्शनाभावात् 'जाणमाणं' इत्येवोक्तं, न 'पासमाणं' इति 'यच्च श्रीरूपभचरित्रे कचिदुभयं दृश्यते तत्र पश्यतामिव पश्यतां साक्षात्करणादिति व्याख्येयं.

११६ 'गच्छकृष्णं' इत्यादि, गतिर्देवगतिरूपा कल्याणी येषां, एवं स्थितिर्देवायूरूपा कल्याणी उत्कृष्टा येषां, अथवा गतौ मनुष्यगतौ कल्याणं येषां ते, तथा स्थितौ देवजनेऽपि कल्याणं येषां वीतरागप्रायत्वात्. जं कामसुहं लोए । जं च दिव्यं महासुहं ॥ वीररायसुहस्सेयं । एतज्जागं पि ना भवइ ॥ १ ॥ इति वचनात्. अत एवागमिष्यद्भ्राणामागामिनि जने सेत्स्यत्वात्. अथवा गतौ प्राण-गमनेऽपि, स्थितौ जीवितेऽपि कल्याणं येषां, तवनियमसुष्ठियाणां । कल्याणं जीवियं पि मरणं पि ॥ जीवंति जत्ति गुणा । अज्झिणंति सुगइं उव्वंति मया ॥ १ ॥ इतिवचनादभयकुमारादीनामिव ते तथा तेषां 'दुविहा अंतगमभूमिं' अंतकृतो ज्वांतकृतो निर्वाणयायिनस्तेषां भूमिः काळोतकृद्भूमिः. 'जुगंतकमभूमिं' इह युगा इति काळमानविशेषास्तानि च क्रमवर्तीनि तत्साधर्म्याद्ये कर्मवर्तिनो गुरुशिष्यप्रशिष्यादिरूपाः पुरुषास्तेऽपि युगानि, तैः प्रमितांतकृद्भूमिर्या सा युगांतकृद्भूमिः.

देह-
व्या०
११९

परियायंतकडभूमीयत्ति ' पर्यायस्तिर्थकरस्य केवलित्वकालस्तमाश्रित्यांतकृद्भूमिर्या सा तथा तत्र ' जावेत्यादि ' इह पंचमी द्वितीयार्थे दृष्टव्या, ततो यावत्तृतीयं, पुरुष एव युगं पुरुषयुगं तृतीयं, प्रशिष्यं जंबूस्वामिनं यावदित्यर्थः, युगांतकृद्भूमिर्वीरजीनस्याजवत्, वीरजिनादारभ्य तत्तीर्थे तृतीयं पुरुषं यावत्साधवः सिद्धाः, श्रीवीरः सुधर्मस्वामी जंबूस्वामीति. ततः परं सिद्धिगमनव्यवहेदोऽभूत इति हृदयं. ' चतुर्वासपरियाएत्ति ' चतुर्वर्षपर्याये केवल्यपर्याये केवल्यपर्यायापेक्षया जगवति जिने सति अंतमकोर्षाद्भवांतमकरोत्तत्तीर्थे साधुः, नारात्कश्चिदपीति केवलोत्पत्तेश्चतुर्षु वर्षेषु सिद्धिगमनारंजः, तथा च वृद्धाः—' वीरस्स सिद्धिगमणाज तिन्नि पुरिसाज जाव सिद्धत्ति, एस जुगंतकरभूमी, तेणं परं नत्थि निवाणं, वीरजिणकेवल्लानं चतुवरिसं न कोइ सिद्धिं संपत्तो केवल्लिजुत्तो-विजईपड्जायंतकरभूमीसा ' ' छत्तमवपरियायं पाउणित्ता ' इति वदन्त्यपर्यायं वदन्त्यत्वं प्राप्य पूरयित्वेत्यर्थः, ' देसूणाइति ' पक्षाधिकषण्मासोनानि ' एगे अबीएइत्ति ' एकः कर्मसहायविरहात्, अद्वितीय एकाकी, न पुनर्यथा ऋषजादयो दशसहस्रादिभिः साधुभिः सहिता मोक्षं जग्मुस्तथेति. ' पच्चुसत्ति ' प्रत्यूषकाललक्षणो यः समयोऽवसरस्तत्र ' संपल्लियंकनिसन्नेत्ति ' संगतः पर्यंकः प-

संदेह- व्या० ११७
 ज्ञासनं, तत्र निषण्ण उपविष्टः पंचपंचाशत्सु कट्याणविपाकाध्ययनेष्वेकं मरुदेवाध्ययनं ' विज्ञावे-
 माणे ' इति ज्ञावयन् प्ररूपयन्. ' नववाससयाइति ' श्रीवीरनिर्वृत्तेर्नवसु वर्षशतेष्वशीत्यधिकेषु व्य-
 तीतेषु इहं वाचना जातेत्यर्थे व्याख्यायमाने न तथा विचारचातुरीचंचूनां चेतसि प्रीतिरस्य सूत्र-
 स्य श्रीवर्धमाननिर्वाणानंतरं सप्तत्यधिकवर्षशतेनोत्पन्नेन श्रीभद्रबाहुस्वामिना प्रणीतत्वात्. तस्मादिय-
 ति काले गते इयं वाचना पुस्तकेषु न्यस्तेति संज्ञायते, श्रीदेवर्द्धिगणिद्वमाश्रमणैर्हि श्रीवीरनिर्वा-
 णान्नवसु वर्षशतेष्वशीत्युत्तरेष्वतीतेषु ग्रंथान् व्यवहियमानान् दृष्ट्वा सर्वग्रंथानामादिमे नंद्यध्ययने
 स्थविरावलीखितं नमस्कारं विधाय ग्रंथाः पुस्तकेषु लिखिता इत्यत एवात्र ग्रंथे वक्ष्यमाणस्थविरा-
 वलीप्रांते देवर्द्धिद्वमाश्रमणस्य नमस्कारं वक्ष्यति.

पूर्वं तु गुरुशिष्याणां श्रुताध्ययनाध्यापनव्यवहारः पुस्तकनिरपेक्ष एवासीत्. केचित्त्विदमा-
 हुः—यदियत्कालातिक्रमे ध्रुवसेननृपस्य पुत्रमरणार्त्तस्य समाधिमाधातुमानंदपुरे, संप्रति कालनग-
 रमहास्थानाख्यया रूढे सन्नासमक्षमयं ग्रंथो वाचयितुमारब्ध इति. ' समणस्स एं भगवन् महावी-
 रस्स जाव सवड्ढकपहीणस्स ध्रुवसेणराइणो पुत्तमरणे एगे वाससहस्से असीइवासाहिए वीइक्कं-

देह- ते ' इत्यपि कचिदादर्शे दृष्टं, बहुश्रुता वा यथावद्दिदंति. त्रिनवतियुतवर्षनवशतपक्षे कियता काले-
 ज्या० न पंचम्याश्चतुर्थ्या पर्युषणाकल्पः प्रवृत्ते. तेणञ्जनवसणहिं । समश्चकंतेहिं वद्धमाणान् ॥ प-
 ११ए वज्रोसवणचउत्ती । कालयसूरिहितो ऋग्विया ॥ १ ॥ वीसेहिं दिणोहिं कण्णो । पंचगहाणीहिं कण्ण-
 वणाय ॥ नवसयतेणञ्जणहिं । बुद्धिन्ना संघआणाए ॥ २ ॥ सालावाहणेण रत्ता । संघाएसेण का-
 रियं भयवं ॥ पज्जुसवणचउत्थी ॥ चउमासं चउदसिए ॥ ३ ॥ चउमासगण्डिकमणं । पक्खिय-
 दिवसंमि चउविहो संघो ॥ नवसयतेणञ्जणहिं । आयरणं तं पमाणंति ॥ ४ ॥ इति तीर्थोज्ञारादि-
 शु भणनात्.

॥ इति श्रीवर्धमानस्य चरित्रमभिहितं. ॥

सांप्रतं पार्श्वनाथस्य लेशतस्तदभिधीयते—' तेणं कालेण ' इत्यादि, पुरुषादानीयः पुरुषा-
 णां मध्ये आदानीयः, आदेयो ग्राह्यनामा पुरुषादानीय इति पूज्याः, पुरुषश्चासौ पुरुषाकारवर्तित-
 या आदानीयश्चादेयवाक्यतया पुरुषादानीयः पुरुषविशेषणं तु पुरुष एव प्रायस्तीर्थकर इति ख्या-

संदेह-
व्या०
१२०

पनार्थमिति वादिवेतालः. ' होजणं कुमारे पासे ' इति, अस्मिन् गर्भस्थे सति शयनतलस्थिता जननी तमसि सर्पतं कृष्णसर्पं पश्यतिस्मेति पार्श्वः. क्वचित् केवलोत्पत्तौ ' छठेणं जत्तेणं ' इति दृश्यते, क्वचिच्च ' अठमेणंति '. ' अठगणा ' इति एकवाचनिका यतिसंघा गणाः, गणधरास्तत्रायकाः सूरयस्तेऽष्टौ, आवश्यके तु दशगणा दश गणधरा इति. तदिह स्थानांगे च द्वावट्पायुष्कत्वान्नोक्ताविति संज्ञाव्यते. ऋजुमतिविपुलमतीनां विशेषः प्रागेवोक्तः. युगांतरभूमौ श्रीपार्श्वनाथादारभ्य चतुर्थं पुरुषयुगं यावत्सिद्धिगमः प्रवृत्तः, पर्यायांतरभूमौ केवलोत्पादात् त्रिषु वर्षेषु सिद्धिगमनारंभः. ' वग्घारियपाणिंति ' कायोत्सर्गस्थितत्वात्प्रलंबितभुजः, मोक्षगमने पूर्वाह्न एव कालः. ' पुष्परत्तावरत्तकालसमयंति ' इति पाठस्तु लेखकदोषान्मतज्ञेदाद्वा ' ड्वालसवाससयाइति ' श्रीपार्श्वनाथनिर्वाणादनंतरं श्रीवीरमुक्तेः पंचाशदधिकेन वर्षशतद्वयेन जातत्वात्.

अथ श्रीनेमिनाथचरितं—' नख्वेवज्जति ' प्रागुक्तालापकोच्चारणं चित्राजिल्लापतेत्यर्थः, ' नत्तीससागरोवमत्ति क्वचित् त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमाणि दृश्यंते ' दविणसंहरणा ' इति पितुर्वैश्वमनि नि-

देह-
व्या०
१२१

निधाननिक्षेपादि ' अरिष्टनेमी नामेणंति ' रिष्टन्नमयं नेमिं दिव्युत्पतंतं माता स्वप्नेऽद्वादीत्, इति रिष्टनेमिः. अपश्चिमशब्दवन्नञ्पूर्वत्वेऽपि रिष्टनेमिः. ' कुमारत्ति ' अपरिणीतः, अत्रापि केवलोत्पत्तौ ' उठेणंति ' दृश्यते, ग्रंथांतरे त्वष्टमेन, ' चन्द्रासीष्वाससहस्सांति ' नेमिनिर्वाणात् त्र्यशीत्या सहस्रैरर्थाष्टमशतैश्च वर्षाणां श्रीपार्श्वस्य सिद्धिगमनात्. ततः परमर्धतृतीयशताभ्यां श्रीवीरस्य निवृत्तिरिति. अतः परं ग्रंथगौरवजयान्नभ्यादीनां पश्चानुपूर्व्याऽजितांतानामंतरालकालमेवाह—' नमिस्स एं ' इत्यादि, सुगमश्चायं तथापि शिष्यानुग्रहाय व्यक्ततरं लिख्यते—नमिनिर्वाणान्नेमिनिर्वाणं पंचवर्षलदैः, मुनिसुव्रतमोदान्नमिः षड्विंशवर्षलदैर्मुक्तः, मल्लिमोदान्मुनिसुव्रतश्चतुःपंचाशतावर्षलदैर्मुक्तः, अरमोदाद्वर्षकोटिसहस्रेण मल्लिर्मुक्तः, कुंथुमोदाद्वर्षकोटिसहस्रोनपत्योपमचतुर्थीशे न्यूनेऽरो मुक्तः, शांतिमोदात् पत्योपमार्धेन कुंथुर्मुक्तः, धर्ममोदात् पत्योपमविचतुर्जागोनैस्त्रिजिः सागरोपमैः शांतिर्मुक्तः, अनंतमोदाच्चतुर्भिः सागरोपमैर्धर्मां मुक्तः, विमलमोदान्नवजिः सागरोपमैरनंतो मुक्तः, वासुपूज्यमोदात् त्रिंशतासागरोपमैर्विमलो मुक्तः, श्रेयांसमोदाच्चतुःपंचाशता सागरोपमैर्वासुपूज्यो मुक्तः, शीतलमोदात्सागरशतोनया षट्षष्टिलक्षषड्विंशतिसहस्रवर्षोनया च सागरकोट्या

संदेह- श्रेयांसो मुक्तः, सुविधिमोक्षान्नवभिः सागरकोटिभिः शीतलो मुक्तः, चंद्रप्रज्ञमोक्षान्नवत्यासागरको-
 व्या० टिभिः सुविधिमुक्तः, सुपार्श्वमोक्षात् सागरकोटीनां नवशत्या चंद्रप्रज्ञो मुक्तः, पद्मप्रज्ञमोक्षात् सागर-
 १२२ कोटीनां नवभिः सहस्रैः सुपाश्वो मुक्तः, सुमतिमोक्षात् सागरकोटीनां नवत्या सहस्रैः पद्मप्रभो मु-
 क्तः, अजिनंदनमोक्षात् सागरकोटीनां नवभिर्लक्षैः सुमतिमुक्तः, संज्ञवमोक्षात् सागरकोटीनां दश-
 भिर्लक्षैराजिनंदनो मुक्तः, अजितमोक्षात् सागरकोटीनां त्रिंशल्लक्षैः संज्ञवो मुक्तः, ऋषभमोक्षात्
 सागरकोटीनां पंचशताल्लक्षैराजितो मुक्त इति.

अथ श्रीऋषभनाथचरित्रं—‘ तेणं कालेण ’ इत्यादि, कोशलायामयोध्यायां भवः कौशलिकः,
 ‘ अश्नं ’ प्रविशंतं ‘ सेसाञ्ज गयंति ’ शेषा जिनजनन्यः प्रथमं गजं पश्यंति, श्रीवीरमाता तु
 सिंहमिति. ‘ आसाढाहिति ’ उत्तराषाढाभिः, ‘ पढमजिणेइ वा ’ इति, प्रथमकेवलज्ञानी, श्वा-
 क्पालंकारे, ‘ रज्ज्वासमज्जावसमाणेत्ति ’ राजवासमध्ये वसन् ‘ लेहाइयाञ्ज ’ लिप्यादिका द्वासप्त-
 तिकलास्त्विमा नंद्यामजिहितास्तद्यथा—लेहं १ गणियं २ रूवं ३ नट्टं ४ गीयं ५ वाइयं ६ सरग-
 यं ७ पुक्करगयं ८ समनालं ९ जुयं १० जडवायं ११ पासगं १२ अघावयं १३ पोरेगव्वं १४ दगम-

संदेह-
व्या०
१२३

द्वितीयं १५ अन्नविहिं १६ पाणविहिं १७ विलेवणविहिं १८ वडविहिं १९ सयणविहिं २० अज्जंपहे-
लियं २१ मागहिया २२ गाहा २३ गीइया २४ सीलोगा २५ हिरण्णजुत्ती २६ सुवण्णजुत्ती २७ चुण्ण-
जुत्ती २८ आहरणविहि २९ तरुणपडिकम्मं ३० झब्बिल्लखणं ३१ पुरिसिल्लखणं ३२ हयल्लखणं ३३
गयल्लखणं ३४ गोणल्लखणं ३५ कुक्कुडल्लखणं ३६ ठत्तल्लखणं ३७ दंडल्लखणं ३८ असिल्लखणं
३९ कागिल्लखणं ४० मणिल्लखणं ४१ वच्चुविज्जं ४२ खंधावारमाणं ४३ नगरमाणं ४४ वूहं ४५
पडिवूहं ४६ चारं ४७ पडिचारं ४८ चक्कवूहं ४९ गरुडवूहं ५० सगडवूहं ५१ जुद्धं ५२ निजुद्धं ५३
जुद्धाश्शुद्धं ५४ अब्बिजुद्धं ५५ मुट्ठिजुद्धं ५६ बाहुजुद्धं ५७ लयाजुद्धं ५८ इस्सं ५९ षड्ढववायं
६० धणुवेयं ६१ हिरण्णपागं ६२ सुवण्णपागं ६३ मुत्तखेमं ६४ वत्थखेमं ६५ नाल्लियाखेमं ६६ पत्त-
ब्बिज्जं ६७ कडगब्बिज्जं ६८ सज्जीवं ६९ निज्जीवं ७० मज्झणरुयमिति ७१—७२.

महिलागुणाः स्त्रीणां कलाश्चतुः षष्टिरिति. तासु चतुर्विंशतिः कर्माश्रया गीतनृत्तवाद्यादयः,
विंशतिर्दानाश्रया आपप्राप्त्यक्षविधानादयः, षोडश शयनोपचारिकाः पुरुषजावग्रहणस्वरागप्रकाश-
दानादयः, चतस्र उत्तरकलाः साश्रुपातं रमणश्चशापनं, इत्यादय इति मूलतश्चतुःषष्टिस्तत्राप्यंतर-

मंदेह-

व्या०

१२४

कलाः पंचशतान्यष्टादशाधिकानि, तन्मध्याद्विज्ञज्य चतुःषष्टिरेता वात्स्यायने साधारणाधिकरणतृती-
याध्याये उक्तास्तद्यथा—गीतं १ वाद्यं २ नृत्त ३ मालेख्यं ४ विशेषकञ्चयं ५ चित्रकर्माणि ६ तंतु-
लकुसुमबलिविकाराः ७ पुष्पास्तरणं ८ दशनवसनांगरागाः ९ मणिद्रुमिकार्कर्म १० शयनरचना ११
उदकवाद्यं १२ उदकाघाताः १३ चित्राश्वयोगाः १४ दौर्भाग्यक्रेडियपल्लितीकरणादयः १५ मातृप्र-
थनविकल्पाः शेखरकापीनयोजनं १६ नेपथ्यप्रयोगाः १७ कर्णपत्रजंगाः १८ गंधयुक्तिः १९ भूषण-
योजना २० ऐंडजात्राः २१ कौटुमाराश्वयोगसुमगकरणादयः २२ हस्तलाघवं २३ विचित्रशाकयूष-
जदयविकारत्रियापानकरसरागासवयोजनं २४ सूचीवानकर्माणि २५ तत्र क्रीडा २६ वीणाममरु-
वाद्यं २७ प्रहेलिका २८ प्रतिमात्रा अंत्याक्षरिकेत्यर्थः २९ दुर्वचकयोगाः ३० पुस्तकवाचनं ३१ ना-
टकाख्यायिकादर्शनं ३२ काव्यसमस्यापूरणं ३३ पट्टिकावेतवानविकल्पाः ३४ तर्कुकर्माणि ३५ त-
त्त्वाणं ३६ वास्तुविद्या ३७ रूप्यरत्नपरीक्षा ३८ धातुवादः ३९ मणिरागाकरज्ञानं ४० वृद्धायुर्देवयोगाः
४१ मेषकुक्कुटलावकयुद्धविधिः ४२.

शुकसारिकाप्रलापनं ४३ उन्मादने केशमर्दने च कौशलं ४४ अक्षरमुद्राकथनं ४५ म्लेञ्चित-

१. देह- विकल्पः ४६ देशभाषाविज्ञानं ४७ पुष्पशकटिका ४८ यंत्रमातृका ४९ धारणमातृका ५० संपाद्यं
 व्या० ५१ मानसी ५२ काव्यक्रिया ५३ अग्निधानकोशः ५४ ठंदोज्ञानं ५५ क्रियाकल्पः ५६ उल्लत्रिक-
 १२५ योगाः ५७ वस्त्रगोपनानि ५८ द्यूतविशेषाः ५९ आकर्षक्रीमा ६० बालक्रीमनकानि ६१ हस्यश्व-
 शिदादिवैनयिकविज्ञानं ६२ शस्त्रविद्यादिवैजयिकविद्याज्ञानं ६३ मृगयादिवैयामिकविद्याज्ञानं ६४.
 अथ चासां प्रयोगिकाश्चतुःषष्टिर्महिलागुणास्ते चेत्तं—आलिङ्गनचुंबननखवेद्यदशनवेद्यसंवेशनसी-
 त्कृतपुरुषायितौपष्टिकानामष्टाष्टविकल्पभेदादष्टवेष्टकाश्चतुःषष्टिः, तत्र स्पृष्टकं विद्वकमुपृष्टकं पीडितकं
 लतावेष्टितकं वृद्धाधिरूढकं तिलतंतुलकं क्षीरजलकमित्यालिङ्गनविकल्पाः. निमित्तकं स्फुरितकं घ-
 टितकं समग्रहणं तिर्यग्ग्रहणं भ्रान्तं अवपीडितं उष्टपीडितकमिति चुंबनविकल्पाः. उत्फुल्लकं विजृं-
 भितं शृङ्गाणीपार्श्वसंपुटं उत्तानसंपुटं पीडितकं चेष्टितकं वाडवकमिति उडुमकं विजृंभितकं पीडित-
 कर्मर्धपीडितकं वेणुदारितिकं शूलांचितकं कार्कटिकं पद्मासनकमिति संवेशनविकल्पाः. हिंकारस्तनित-
 रुदितकूजितसूक्ततपूक्ततदूक्ततानीति सप्तव्यक्तादराणि अंबार्थावमर्थमोक्षणार्थप्रयोगश्चाष्टममिति.
 पारापतादिविरुतभेदाद्राशीकृतविकल्पाः.

मंदेह-

व्या०

१२६

अथ हस्तकं प्रसृतकं मुष्टिः समलं कीलाकर्पूरीविहामदंसिकाभेदादष्टधा प्रहरणं तु सीकृत ए-
 वांतर्भूतं प्रहरणनोद्भवत्वाद्भीकृतस्येति. उपस्थणकं मंथनं हुलोवर्दनं पीमितकं निर्घातो वराहघातो
 वृषाघातश्चटकविलसितं संपुटकं संशो भ्रमरकः प्रेखोलितमिति विकटपानां कचित्केषांचिदंतर्भावेऽष्टौ
 पुरुषायितविकटपाः. निमित्तकं पार्श्वदष्टं बहिः संदंशः, अंतः संदंशः, चुंबितकं परिघृष्टमावच्छिन्नकं
 सागर इत्यौपरिष्टकविकटपाः, एतेषां परिज्ञानं कौशलं चतुःषष्टिर्महिलागुणास्तान्, एतेषां सर्वेषामपि
 व्याख्यानं जयमंगलातोऽवसेयं. शिष्टपशतं च कुंभकारलोहकारचित्रकारतंतुवायनापितशिष्टपानां पं-
 चानां प्रत्येकं विंशतिभेदत्वात्, तथा चार्ष—पंचेव य सिष्पाइं । घम्लोहे चित्तणं च कासवए ॥
 एकेकस्स य इत्तो । वीसं वीसं भवे ज्ञेया ॥ १ ॥ ‘ कम्माणंति ’ कर्मणां कृषिवाणिज्यादीनां म-
 ध्ये शिष्टपशतमेवोपदिष्टवान्, अत एवानाचार्योपदेशजं कर्म, आचार्योपदेशजं तु शिष्टपमिति क-
 र्मशिष्टपयोः प्रति विशेषमामनंति.

कर्माणि हि क्रमेण स्वयमुत्पन्नानि, एतानि त्रीण्यपि दासप्रतिकलाचतुःषष्टिर्महिलागुणशि-
 ष्टपशताख्यानि वस्तूनि प्रजाहिताय भगवानुपदिशतिस्मेत्यर्थः. ‘ चउमुड्डियं लोयंति ’ एकां हि मु-

संदेह
व्या०
१२९

ष्टिं केशानामवशिष्यमाणां पवनांदोलितां कनककलशोपरि नीलोत्पलपिधानानुकारिणीमुज्जयतः स्कंधोपरि द्रुवंतीं वीक्ष्य प्रमुदितहृदयेन शक्रेण सोपरोधं विज्ञप्तो जगवान् रक्षितवान्. 'द्रुविहा व्यंत-कडम्बमीत्यादि' युगांतकृद्भूमिरसंख्येयानि पुरुषयुगानि जगवंतोऽन्वयक्रमे सिद्धानीति. पर्यायांतकृद्भूमिस्तु जगवतः केवले समुत्पन्नैतर्मुहूर्तेन स्वामिनी मरुदेवांतकृत्केवलतां प्राप्तेति. 'सुसुमद्रुसमा-एत्ति' तृतीयारके एकोननवतिपद्मावशेषे भगवान् सिद्धः. 'जुषिंति' उपर्यष्टापदशैलशिखरस्य 'चतुर्दशमेणं भत्तेणंति' उपवासषट्केन चतुर्दशभक्तपरित्यागात्.

॥ इति चतुर्विंशतिजिनचरित्राणि समाप्तानि. ॥

सांप्रतं स्थविरावलीं वक्तुकामः प्रक्रमते—'तेणं कालेणं' इत्यादि, 'से केणठेणं' इत्यत्र संशब्दोऽथशब्दार्थः, प्रश्नयितुरयमभिप्रायः किल, 'जावइया जस्स गणा तावइया गणहरा तस्सेत्ति' वचनाद्गणधरमाना एव गणाः सर्वजिनानां, श्रीवीरस्य तु किमर्थं नव गणा एकादश गणधरा इति. आचार्य आह—'समणस्सेत्यादि' अकंपिताचलभ्रात्रोरेकरूपैव वाचना, एवं मेतार्थ-

संदेह-

व्या०

१२७

प्रभासयोस्पीति युक्तं नव गणा एकादश गणधरा इति. एकवाचनाचारसमुदायो हि गण इतिज्ञा-
वः. 'मंनियपुत्तति' मंडिकश्चासौ नाम्ना पुत्रश्च धनदेवस्येति मंडिकपुत्र इति समासः, केचिच्च
मंमित इति नाम व्याचक्षते, अन्ये च 'मंनियत्ति' मंडितस्य पुत्रो मंडितपुत्र इति समर्थयन्ति.

तत्र च मंमित इति धनदेवस्य नामान्तरमूह्यं, मंमितमौर्ययोरेकमातृकत्वेन ब्रात्रोरपि यद्विन्न-
गोत्रान्निधानं तत्पृथक्जनकापेक्षया, तत्र मंडिकस्य पिता धनदेवो मौर्यपुत्रस्य च मौर्यः, माता तु
विजयदेव्येवैका. अविरोधश्च तत्र देशे एकस्मिन् पत्यौ मृते द्वितीयपतिधरणस्येति वृद्धाः. 'अ-
ज्जो' इति, हे आर्य नव गणधरा जगवति जीवत्येव सिद्धिं प्राप्ताः, इंद्रभृतिसुधर्माणौ तु तस्मिन्
सिद्धिं गते सिद्धावित्येतदाह—'सवे एए' इत्यादि, द्वादशांगिन आचारादिदृष्टिवादांतश्रुतवन्तः
स्वयं प्रणयनात्, चतुर्दशपूर्विणः, द्वादशांगिन इत्येतेनैव चतुर्दशपूर्वित्वे लब्धे यत्पुनरेतदुपादानं
तदंगेषु चतुर्दशपूर्वाणां प्राधान्यख्यापनार्थं, प्राधान्यं पूर्वप्रणयनादनेकविद्यामंत्राद्यर्थमयत्वान्महाप्र-
माणत्वाच्च द्वादशांगित्वं चतुर्दशपूर्वित्वं च सूत्रमात्रे ग्रहणोऽपि स्यादिति तदपोहार्थमाह—

समस्तगणिपिटकधारकाः, गणोऽस्यास्तीति गणी ज्ञावाचार्यस्तस्य पिटकमिव रत्नादिकरंडकमि-

संदेह- व्या० १२९ व गणिपिटकं द्वादशांगी तदपि, न देशता स्थूलजघ्नस्येव, किंतु समस्तं सर्वाक्षरसन्निपातत्वात्. त-
 द्धारयन्ति सूत्रतोऽर्थतश्च ये ते तथा ' अङ्गताए ' आर्यतया अद्यतनयुगे वा. ' अवचिञ्जा ' अ-
 पत्यानि तत्संतानजा इत्यर्थः, निरपत्याः शिष्यसंतानरहिताः, स्वस्वमरणकाले स्वस्वगणस्य श्रीसुध-
 र्मस्वामिनि निसर्गात्. संक्षिप्तवाचनायां ' सुष्ठिसुप्रतिबुद्धाणंति ' सुस्थितौ सुविहितक्रियानिष्ठौ, सु-
 प्रतिबुद्धौ सुज्ञाततत्त्वौ ततो विशेषणकर्मधारयः. कोटिककाकंदिकाविति नामानौ, अन्ये त्विदमाच-
 दंते सुस्थितसुप्रतिबुद्धाविति नाम, कोटिककाकंदिकाविति विरुद्धप्रायं विशेषणं. कोटिशः सूरिमंत्र-
 जापपरिज्ञानादिना कोटिकौ, काकंद्यां नगर्यां जातत्वात् काकंदकौ, ततो विशेषणसमासः.

ये तु सुस्थितसुप्रतिबुद्ध इत्येकमेव नाम मन्यन्ते तदभिप्रायं न विद्मो द्वित्व व्याघातात्, यदि
 परं मधुकैटभन्यायेन सुस्थितेन सह चरितः सुप्रतिबुद्धः सुस्थितसुप्रतिबुद्ध इति पदः शरणं, तत्र च
 पूज्यत्वाद्बहुवचनं ज्ञेयं. विस्तरवाचना सुगमैव, नवरं बहवोऽत्र वाचनान्नेदा लेखकवैगुण्याज्ज्ञाताः,
 तत्तत्स्थविराणां च शाखाः कुलानि च प्रायः सांप्रतं नानुवर्तते, नामांतरतिरोहितानि वा न विष्ण्यन्ति,
 अतो निर्णयः कर्तुं न पार्यते पाठेषु. तथाहि—शाखासु कचिदादर्शे कौटुंबाणीति दृश्यते, कचित्

मंदेह-
व्या०
१३०

कुंडधारीति, तथा कचित् ' पुष्पपत्तिया ' इति, कचित् ' सुपष्पपत्तिया ' इति. एवं कुलेष्वपि कचित् ' उद्धगढतश्यंति ' पाठः, कचित् ' अहजद्धगंधतश्यंति ' तस्मादत्र बहुश्रुता एव प्रमाणं, मानू-
छत्सूत्रमिति. तत्र कुलमेकाचार्यसंततिः, शाखास्तु तस्यामेव संततौ पुरुषविशेषाणां पृथग्पृथगन्वयाः
एकवाचनाचार्यतिसमुदायो गणः, तच्च कुलं विषेयं । एगायरियस्स संततीजान् ॥ दोण्ह कुला-
णमिहो पुण । साविकाणं गणो होइ ॥ १ ॥ इति वचनात्. अथवा शाखा विवक्षिताद्यपुरुषस्य सं-
तानो यथा वैरस्वामिनाम्ना वैरशाखाऽस्माकं, कुलानि तु तद्धिष्याणां पृथग्पृथगन्वयाः, यथा चांडं कु-
लं नागेंडं कुलमित्यादि. ' अहावच्चा ' इति यथार्थान्यपत्न्यानि यथापत्न्यानि, न पतंति येन जातेन
दुर्गतावयशःपंके वा पूर्वजास्तदपत्यमिति ह्यपत्यलक्षणं, सुशिष्याश्च सद्वृत्ताः पूर्वजान् प्रत्युत प्रजा-
सयंतीति. अत एवाजिज्ञाताः प्रख्याताः, पणास्थाने कचित्सेणा इति दृश्यते.

' उद्धुए रोहगुत्तेत्ति ' विप्रतिपत्त्यवस्थायां द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाख्यषट्पदार्थप्र-
रूपकत्वात्, गोत्रेण उद्धकत्वात् उद्धकः, षट् चासावुद्धकश्च षडुद्धकः. उद्धकत्वमेव व्यनक्ति—
' कोसिअगोत्तेणंति ' उद्धककौशिकशब्दयोर्नार्थभेदः. ' तेरासियत्ति ' त्रैराशिका जीवाजीवनो-

संदेह- जीवाख्यराशित्रयप्ररूपिणः, तन्निष्यप्रशिष्याः. अयं हि अंतरंजिकायां पुरि पोदृशालान्निधं परिव्राज-
 व्या० कप्रवादिनं वृश्चक्यादिसप्तविद्याप्रौढं गुरुदत्तमदार्यादिविद्याभिः प्रतिहत्य तेन राशिद्वयकक्षायां कक्षी-
 १३१ कृतायां तद्बुद्धिपरिज्ञवार्थं राशिद्वयं व्यवस्थाप्य तं वादे पराजित्य गुरुसमीपमागत्य सर्वं स्ववृत्तं व्य-
 ङ्गयत्, गुरुणोक्तं वत्स साध्वकार्षीः, परं राशित्रयप्ररूपणमुत्सूत्रमिति ददस्व मिथ्यादुष्कृतं, स च क-
 थमिव तथाविधायां परिषदि तथा प्रज्ञाप्य स्ववचनमप्यप्रमाणयामीत्यवलेपान्न प्रत्यपादि गुरुन्निरूपपा-
 द्यमानमपि राशिद्वयं, ततः षण्मासीं यावद्राजसन्नायां वादमासृज्य चतुश्चत्वारिंशेन पृष्ठाशतेन नि-
 लोत्थ्य कथमप्याग्रहममुंचंतममुं गुरुः कोपाटोपात्स्वेत्नकमात्रकजस्मक्षेपेण मूर्ध्नि गुंडयित्वा संघवाह्य-
 मकरोत्, ततस्तस्मात् षष्ठनिह्वात् वैराशिका जाताः, क्रमेण वैशेषिकदर्शनं ततः प्ररूढमिति. ' को-
 मुंवाणी ' इति क्वचित् कुंमधारीत्युक्तं. आर्यरोहणः १ ज्ञयशाः २ मेघः ३ कामर्द्धिः ४ सुस्थितः
 ५ सुप्रतिबुद्धः ६ रक्षितः ७ रोहगुप्तः ८ ऋषिगुप्तः ९ श्रीगुप्तः १० ब्रह्मा ११ सोमः १२ इति द्वादश-
 गणधराः सुहस्तिशिष्याः. ' पुष्पपत्तिया ' इति, क्वचित् ' सुवस्पपत्तिया ' इति. अह ' उल्लगढत-
 श्यंति ' क्वचित् ' उल्लगंथ ' इति पाठः. ' परिहाय संहोश्ति ' क्वचित् ' परिभासियं ' इति पाठः,

संदेह- अन्यत्र परिहासयं इति. 'विद्यानागरिति' क्वचित् 'वज्जनागरिति' 'अज्जसेमियंति' क्वचित्
व्या० 'अज्जचेमियंति' पाठः.

१३२ 'पणहवाहणयंति' प्रश्नवाहनकुले मलधारिगणः, अत एवास्माभिर्नामांतरतिरोहितानीति प्रा-
गज्युहितं, 'बंजदीविया साहित्ति' आर्यसमिताचार्या हि नद्यां योगचूर्णं निःक्षिप्य पादप्रलेपमात्रे-
ण जलोपरिगमनविस्मायितजनस्य पाखंडिनो दर्पखंडनं विधाय प्रवचनप्रज्ञावनया ब्रह्महीपिकांस्ताप-
सान् प्रत्यबूबुधन्. तेज्यो ब्रह्महीपिका शाखा निर्गता. अत्रांतरे 'वंदामि फग्गुमित्तं च' इत्यादि-
गाथावृंदं बहुष्वादशेषु न दृश्यते, कतिपयपुस्तकेषु च 'थेरस्स एं अज्जफग्गुमित्तस्स गोयमगुत्त-
स्स अज्जधणगिरी थेरे अंतेवासी वासिठस्स गोत्ते' इत्यादि यावत् 'थेरस्स एं अज्जसीहस्स
कासवगोत्तस्स अज्जधम्मे थेरे अंतेवासी कासवगोत्ते, थेरस्स एं अज्जधम्मस्स कासवगोत्तस्स अ-
ज्जसंमिले थेरे अंतेवासी' इति पर्यंतं दृश्यते, तदनंतरं च 'वंदामि फग्गुमित्तं च' इत्यादिगा-
थाः, तत्र च गद्योक्तोऽर्थः पुनः पद्यैः संगृहीत इति न पौनरुक्त्यं भावनीयं.

'कुत्संति' कुत्समगोत्रं, 'कंटेत्ति' क्वचित् 'कणहेत्ति अज्जनांगंति' क्वचित् 'अज्जगंगं-

देह- ति ' दृश्यते. ' जेहिलंति ' कचित् ' जेष्ठिलंति ' दृष्टं. ' संपलियंति ' कचित् ' अप्पलियंति '.
 व्या० ' गिम्हाणेत्ति ' ग्रीष्मशब्दः स्त्रीलिंगो बहुवचनांतश्च, ग्रीष्मस्य प्रथममासे चैत्रे ' सुद्धस्सत्ति ' शुक्ल-
 १२३ पक्षे कालगतं. ' वरमुत्तमंति ' वरा श्रेष्ठा मा लक्ष्मीस्तस्या उत्तमं ठत्रं वहति यस्य शिरसि धारय-
 ति, देवः पूर्वसंगतिकः कौऽपि, ' मिज्जमद्वसंपन्नंति ' मृदुना मधुरेण मार्दवेन मानपरित्यागेन
 संपन्नं, अथवा मृदुं करुणार्द्धहृदयं, अद्रवसंपन्नं न द्रवेण नर्मणा संपन्नमद्रवसंपन्नं. इयं च स्थविरा-
 वली मंगलार्थं पठ्यते, यदुक्तं निर्युक्तौ—पुस्मिचरिमाण कप्पो । मंगलं वद्धमाणतिठंमि ॥ तो
 परिक्हिया जिणपरि—कहाय थेरावली चेव ॥ १ ॥ अत्र चूर्णिः—पुस्मिपड्मिजिणाणं एस म-
 ग्गो चेव, जहा वासावासं पड्जोसवेयवं, पम्भ वासं मावा मज्झिमगाणं पुण भयणिज्जं अविआ
 वद्धमाणतिठंमि मंगलनिमित्तं जिणगणहरावलिया सवेसिं च जिणाणं, समोसरणाणि परिक्हि-
 ज्जंतित्ति, समवसरणानि वर्षाचतुर्मासिकावस्थानरूपाणि. गता स्थविरावली.

सांप्रतं पर्युषणासामाचरिं विवहुरादौ पर्युषणा कदा विधेयेति श्रीमहावीरतज्जणधरतड्ढिष्यादि-
 दृष्टान्तेनाह—' तेणं कालेणं ' इत्यादि ' वासाणंति ' आषाढचतुर्मासकदिनादारभ्य सविंशतिरात्रे

संदेह- व्या० १३४ मासे व्यतिक्रान्ते भगवान् ' पङ्क्तोसवेष्टति ' पर्युषणामकार्षीत्. ' से केणेत्यादि ' प्रश्नवाक्यं ' ज-
 उणं ' इत्यादि निर्वचनवाक्यं, अगारिणां गृहस्थानां अगाराणि गृहाणि, ' कमियां ' कट्युक्ता-
 नि ' उकंपियां ' धवलितानि ' छत्रां ' तृणादिभिः ' लितां ' ङगणाद्यैः, कचित् ' गुत्तां-
 ति ' पाठः, तत्र गुप्तानि वृत्तिकरणद्वारपिधानादिभिः ' घटां ' विषमभूमिभ्रंजनात् ' मठां ' श्ल-
 षणीकृतानि, कचित् ' संमठांति ' पाठः, तत्र समंतान् मृष्टानि मसृणीकृतानि संमृष्टानि.

' संपधूमियां ' सौगंध्यापादनार्थं धूपनैर्वासितानि ' खातोदगां ' कृतप्रणालिरूपजलमार्गा-
 णि, ' खानिद्धमणांति ' खालं गृहात् सलीखं येन निर्गच्छति. ' अप्पणो अठाए ' आत्मार्थं
 स्वार्थं गृहस्थैः कृतानि परिकर्मितानि, करोतेः कांमं करोतीत्यादाविति परिकर्मार्थत्वात् परिभुक्तानि
 तैः, स्वयं परिभुज्यमानत्वात्, अत एव परिणामितानि अचितीकृतानि भवन्ति. ततः सविंशतिरात्रे
 मासे गते अर्धे अधिकरणदोषा न भवन्ति, पुनः प्रथममेव साधवः स्थिताः स्म इति ब्रूयुस्तदा ते
 प्रव्रजितानामवस्थानेन सुभिदं संभाव्य गृहिणस्तप्तायोगोलकट्टपा दंतालक्षेत्रकर्षणगृहभादनादीनि
 कुर्युः. तथा चाधिकरणदोषाः, अतस्तत्परिहाराय पंचाशतादिनैः स्थिताः स्म इति वाच्यं, चूर्णिकारस्तु

देह-

व्या०

१३५

‘ कडियाहिं पासेहिंतो कंबियाणि ज्वरिं ’ इत्याह, स्थविराः स्थविरकट्विकाः. ‘ अज्जात्ताए ’ इति अद्यकालीनाः, आर्यतया व्रतस्थविरत्वेन श्रूयके, ‘ अंतराविय ’ इत्यादि अंतरापि च, अर्वागपि कट्वते पर्युषितुं, न कट्वते तां रजनीं ज्ञादपदशुक्लपंचमीं ‘ ज्वायणावित्तएत्ति ’ अतिक्रमितुं.

इह हि पर्युषणा द्विधा गृहिज्ञाताज्ञातभेदात्, तत्र गृहीणामज्ञाता यस्यां वर्षायोग्यपीठफलकादौ यत्ने कट्वोक्ता द्रव्यक्षेत्रकालज्ञावस्थापना क्रियते, साषाढपौर्णमास्यां पंचपंचदिनवृद्ध्या यावद्गाद्रपदसितपंचम्या वैकादशसु पर्वतिथिषु क्रियते. गृही ज्ञाता तु यस्यां सांवत्सरिकातिचाराख्यो-
चनं ब्रुचनं पर्युषणाकट्वसूत्रकर्षणं चैत्यपरिपाटी अष्टमं सांवत्सरिकप्रतिक्रमणं च क्रियते, यथा सा च व्रतपर्यायवर्षाणि गण्यंते सा नभस्य शुक्लपंचम्यां कालिकसूर्यादेशाच्चतुर्थ्यामपि जनप्रकटं कार्या, यत्पुनरज्जिवर्धितवर्षे दिनविंशत्या पर्युषितव्यमिति उच्यते तत्सिद्धांतटिप्पनानामनुसारेण, तत्र हि युगमध्ये पौषो युगांते चाषाढ एव वर्धते, नान्ये मासास्तानि चाधुना न सम्यग्ज्ञायंते, अतो दिन-
पंचाशतैव पर्युषणा संगतेति वृद्धाः, ततश्च कालावग्रहो जघन्यतो नभस्यसितपंचम्या आरभ्य कार्तिकचतुर्मासांतः सप्ततिदिनमानः, उत्कर्षतो वर्षायोग्यदेवांतराभावादाषाढमासकट्वेन सह वृष्टि-

संदेह- द्वावान्मार्गशीर्षेणापि सह षणमासा इति.

व्या०

१३६

द्रव्यक्षेत्रकालज्ञावस्थापना चैवं—द्रव्यस्थापना तृणङ्गलक्षारमद्वकादीनां परिभोगः, सचित्तादीनां च परिहारः, तत्र सचित्तद्रव्यं शिष्यो न प्रव्रज्यते, अतिश्रद्धं राजामात्यादिकं वा विना अचित्तद्रव्यं वस्त्रादि न गृह्यते, मिश्रद्रव्यं शैक्षः सोपधिकः, एवमाहारविकृतिसंस्तारकादिद्रव्येषु परिभोगपरिहारौ योज्यौ. क्षेत्रस्थापना सक्रोशं योजनं, कारणे बालगलानवैद्यौषधादौ चत्वारि पंच वा योजनानि. कालस्थापना चत्वारो मासा यत्र तत्र कट्पते, ज्ञावस्थापना क्रोधादीनां विवेकः, ईर्या-प्राणादिसमितिषु चोपयोग इति कृतं विस्तरेण.

‘ वासावासं ’ इत्यादि, वर्षावासं पर्युषितानां निर्ग्रथानां निर्ग्रथीनां वा सर्वतश्चतसृषु दिक्षु समंताद्विदिक्षु च सक्रोशं योजनं अवग्रहमवग्रह यथालंदमपि स्तोककालमप्यवग्रहे स्थातुं कट्पते, तत्रोदकार्डः करो यावता शुष्यति तावान् कालो जघन्यं लंदं उत्कृष्टं पंचाहोरात्रस्तयोरंतरं मध्यं, यथा रेफप्रकृतिरप्यरेफप्रकृतिरपीति, एवं लंदमप्यवग्रहे स्थातुं कट्पते, अलंदमपि यावत् षणमासान् एकत्रावग्रहे स्थातुं कट्पते, उपाश्रयात्सार्धक्रोशद्वयं चतसृषु दिक्षु ऊर्ध्वाधोमध्यग्रामान् विना गजेन्द्र-

ॐ देह- पदादिगिरेर्मैखलाग्रामस्थितानां तु षट्सु दिक्षु गमागमेन पंचक्रोशावग्रहः, यद्दानंतरं विदिद्वित्युक्तं
 व्या० तद्व्यावहारिकविदिगपेक्षया, ज्वंति हि ग्रामा मूलग्रामादाग्नेय्यादिविदिक्षु नैश्वयिकविदिक्षु चैकप्रदे-
 १३७ शात्मकत्वान्न गमनागमनसंज्ञव इति. अष्टवीजलादिना व्याघाते तु त्रिदिक् द्विदिक् एकदिक् वा-
 वग्रहो ज्ञावनीयः. ' जत्थणं नदी ' इत्यादि, नित्योदका नित्यस्तोकजला, नित्यस्यंदना सततवाहि-
 नी झरावतीनामनदी कुणालापूर्या द्विक्रोशं सदा वहति, तादृशीं नदीं लंघितुं न कल्पते, स्तोक-
 जलत्वात् ' जत्थ सक्किया ' यत्र शक्नुयात् ' सिया ' यद्येकं पादं जले जलमध्ये निक्षिप्य एकं च
 पादं स्थले आकाशे कृत्वा द्वान्यां पादाभ्यां अविलोडयन् गंतुं शक्नुयात्तदा तत्परतः स्थिते ग्रा-
 मादौ त्रिदाचर्या कल्पते, नान्यथा, एकं पादं जलांतः क्षिपति, द्वितीयं जलाद्रुपर्युत्पाद्यति त-
 दा कल्पते.

यत्र च पदद्वयेनापि जलं विलोड्यते तत्र गंतुं प्रत्यागंतुं च न कल्पते इत्यर्थः. यत्र च न श-
 क्नुयात्तदा प्रत्यागंतुं तत्र न गच्छेत्. यत्र जंघार्धं यावद्भुदकं स दकसंघट्टः, नाभिंयावद्वेपः, तत्परतो
 लेपोपरि, तत ऋतुवद्धे काले भिदाचर्यायां यत्र त्रयोदकसंघट्टा वर्षासु च सप्त जवेयुस्तत्क्षेत्रं नाप-

संदेह-
व्या०
१३८

हन्यते, चतुरादिजिरष्ठाजिश्च तैरुपहन्यते, ते च ऋतुबद्धे गतागतेन षट् वर्षासु चतुर्दश स्युः, ले-
पश्चैकोऽपि क्षेत्रमुपहन्ति, लेपोपरि तु किं वाच्यं !! तथा यदि चतुरो मासानेकद्वित्र्यादिदिनोनाघा-
जपोषितः स्थातुं न शक्नोति तदा जघन्यतोऽपि पूर्वक्रमेण नमस्कारसहितादेः पौरुष्यादितपोवृद्धिं
कुर्यादिति. 'अन्नेगश्याणं' इत्यादि, अस्त्येतद्यदेकेषां साधूनां पुरतः, एवमुक्तपूर्वं ज्ञवति, गुरु-
जिरिति गम्यते. चूर्णौ तु 'अन्नेगश्याणं आयरिया' इत्युक्तं, 'अन्नं जासेइ आयरिउ' इति
वचनात्, अर्थ एवानुयोग एव, एकायिता एकाग्रता अर्थैकायितास्तेषामथवास्त्येतद्यदेकेषामाचार्या-
णामिदमुक्तपूर्वं ज्ञवतीत्येवं व्याख्येयं, तत्र च षष्ठी तृतीयार्थे, ततश्चाचार्यैरिदमुक्तं ज्ञवति. 'जंते-
त्ति' हे जदंत कव्याणिन् साधो 'दावे' इति ग्लानाय दद्याः, स्वार्थिको णो वा दापयेद्दद्याः,
अशनादिकमानीयेति गम्यते. अनेन च ग्लानदानदेशेनाद्यचतुर्मासकादौ स्वयं मा प्रतिगृह्णीया
इत्युक्तं, एवमुक्ते से तस्य साधोः कल्पते दातुमर्थाद्ग्लानाय, न स्वयं प्रतिगृह्णीतुं गुरुणाननु-
ज्ञातत्वात्.

अथ गुरुणोक्तं स्वयं प्रतिगृह्णीया ग्लानायान्यो दास्यति न वाद्य ज्ञोदयते इति, ततः प्रतिगृ-

ॐ देह-
व्या०
१३ए
हीतुं कट्पते, न ग्लानाय दातुं, अथ गुरुणोक्तं स्याद्भदंत दद्याच्च ग्लानाय प्रतिगृह्णीयाच्च, यदद्य
त्वमदमोऽसीति, ततो दानं स्वस्मै प्रतिग्रहणं च कट्पते, अनुक्तश्चेद्ग्लानायानयति स्वयं वा गृह्णा-
ति, ततः पश्चात्पनिकादोषोऽजीर्णादिग्लानत्वं वा मोहोद्भवो वा क्षीरादौ च धरणाधरणे आत्मसंय-
मविराधनेति. ' हृष्टाणं ' इत्यादि, हृष्टानां तरुणत्वेन समर्थानां, युवानोऽपि केचित् सरोगाः स्युरि-
त्याह—अरोगाणां क्वचित् ' आरोग्याणंति ' पाठस्तत्रारोग्यमस्त्येषामित्यभ्रादित्वादप्रत्यय आरोग्या-
स्तेषां, युवानोऽपि नीरोगा अपि केचित् कृशांगाः स्युरित्याह—

बलिकशरीराणां रसप्रधाना विकृतयस्ता अभीक्ष्णं पुनः पुनः आहरयितुं न कट्पन्ते, रसग्रह-
णं तासां मोहोद्भवहेतुत्वख्यापनार्थं, अभीक्ष्णग्रहणं पुष्टालंबने कदाचित्तासां परित्रोगानुज्ञार्थं, नव-
ग्रहणात् कदाचित् पक्वान्नं गृह्यते. विकृतयश्च द्विविधाः, संचयिका असंचयिकाश्च. तत्र दुग्धदधिप-
क्वान्नविकृतयोऽसंचयिका ग्लानत्वे वा गुरुबालतपस्विगणोपग्रहार्थं वा श्रावकादरनिमंत्रणाद्वा ग्राह्याः,
घृततैलगुमाख्याः संचयिकास्ताः प्रतिलाभयन् गृही वाच्यः, महान् कालोऽस्ति, ततो ग्लानादिकार्यं
गृहीष्यामः, स वदेद्गृहीतं चतुर्मासीं यावत् प्रवृत्ताः संति, ततो ग्राह्या बालादीनां च देयाः, न त-

संदेह-
व्या०
१४०

रूपानां निष्कारणं. यद्यपि मद्यादिवर्जनं यावज्जीवितमस्त्येव, तथापि कदाचिदत्यन्तापवाददशायां ग्रहणोऽपि कृतपर्युषणानां सर्वथा निषेधः. 'अङ्गेगश्या' इत्यादि, अस्त्येतदेकेषां वैयावृत्यकरादीनामेवमुक्तपूर्वं ज्ञवति, गुरुं प्रतीति शेषः. हे ज्ञदंत भगवन्नर्थः प्रयोजनं ग्लानस्य विकृत्येति. एवं वैयावृत्तिकारेणोक्ते 'से य वद्विज्ञा' स च गुरुर्वदेत् 'से य पुढे' इति, तं च ग्लानं स वैयावृत्यकरः पृढति.

क्वचित् 'से य पुढियवे' इति पाठः, तत्र स ग्लानः पृढ्यः, किं पृढतीत्याह—'केवद्विज्ञा' अथो 'कियता विकृतिजातेन क्षीरादिना तवार्थः? तेन च ग्लानेन स्वप्रमाणे उक्ते स वैयावृत्यकरो गुरोरेव आगत्य ब्रूयात् 'एवद्विज्ञा अथो गिलाणस्स' इत्यता अर्थो ग्लानस्य, ततो गुरुराह 'जं से' इति यत्स ग्लानः प्रमाणं वदति तत्प्रमाणेन 'से' इति तद्विकृतिजातं ग्राह्यं, त्वया, 'से य विष्णुविज्ञा' स च वैयावृत्यकरादिर्विज्ञपयेत् याचेत् गृहस्थपार्श्वात्, विज्ञपिधातुरस्त्वा याञ्चायां, स च याचमानो लभेत् तद्वस्तु तच्च प्रमाणप्राप्तं च पर्याप्तं जातं. ततश्च 'होउ अलाहिति' साधुप्रसिद्ध इहेति शब्दार्थे भवत्विति पदं. 'अलाहिति' श्रुतमित्यर्थः, अलाहि निवारणे इति

देह-
व्या०
१४१

वचनादन्यन्मादा इति वक्तव्यं स्याद् गृहस्थं प्रति. ततः स गृही प्राह ' किमाहु भंते ' अथ कि-
माहुर्जदंताः, किमर्थं श्रुतमिति ब्रुवते जवंत इत्यर्थः, साधुराह ' एवमृणं अठो गिलाणस्स ' एता-
वतार्थो ग्लानस्य ' सया ' कदाचित् एवं साधुमेवं वदंतं परो दाता गृही वेदत्, किं वदेदित्याह-
' अज्जो ' इत्यादि, हे आर्य प्रतिगृहाण त्वं पश्चादधिकं तत्त्वं जोदयसे जुंजीथाः पक्कान्नादि, पा-
स्यसि पिबेस्त्वं दीरादि, कचित् पाहिसिस्थाने ' दाहिसिस्ति ' दृश्यते, तच्चातीव हृद्यं स्वयं वा जुं-
जीथाः, अन्यसाधोर्वा दद्या इति. एवमुक्ते गृहिणा से तस्य साधोः कट्पते प्रतिगृहीतुं, न पुनर्ग्लान-
ननिश्रया गार्ह्यात्स्वयं गृहीतुं, ग्लानार्थे याचितं मंडव्यां नानेयमित्याकृतं. ' तहप्पगाराइं ' इत्या-
दि, तथाप्रकाराणि अजुगुप्सितानि गृहिणां कुलानि ' कडाइंति ' कृतानि तैरन्यैर्वा श्रावकत्वं श्रा-
वकत्वं वा ग्राहितानि, ' पत्तियाइंति ' प्रत्ययितानि प्रीतिकराणि वा.

' थिज्जाइंति ' स्थैर्यमस्त्येष्विति स्थैर्याणि, प्रीतौ दाने च स्थिराणि ' वेसासियाइंति ' ध्रुवं
लप्स्येऽहं तत्वेति विश्वासो येषु तानि वैश्वासिकानि, ' संमयाइंति ' संमतयतिप्रवेशानि ' बहुम-
याइंति ' बहवोऽपि साधवो, नैको द्वौ वा मतौ येषु, बहूनां वा गृहमनुष्याणां मतः साधुप्रवेशो ये-

संदेह-

व्या०

१४२

षु तानि बहुमतानि. 'अणुमयाश्चि' अनुमतानि दातुमनुज्ञातानि, अणुरपि क्षुद्रकोऽपि मतो ये-
 शु, सर्वसाधुसाधारणत्वात्, न पुनर्मुखं दृष्ट्वा तिलकं कर्षतीत्यणुमतानीति वा येषु कुलेषु, 'से' त-
 स्य साधोः 'अदस्वु' इति वाच्यं, वस्त्वदृष्ट्वा न कटपते वक्तुं यथास्ति ते आयुष्मन्नमुकममुकं
 वा वस्त्विति, यतः 'सह्यीति' श्रद्धावान् दानवासनिको गृही तत्साधुयाचितं वस्तु गृहीत वा मूढ्ये-
 न क्रीणीयात्, मूढ्याज्ञावे यस्यैश्चैतन्यमपि कुर्यात् चौर्येणाप्यानीय वितरेत् तद्वस्तु उदनसक्थुमं-
 रुकादि पूर्वकथित उष्णोदके दुग्धे वा क्षिपेत्, आपणाद्वा आनयेत्, प्रामित्येकं कुर्यादिति. कृप-
 णगृहेषु त्वदृष्ट्वापि याचने न तथा दोषा इत्यर्थः. 'निच्चज्जत्तियस्सत्ति' नित्यमेकाशनिनः 'एगं
 गोयरकाळंति' एकस्मिन् गोचरचर्याकाले सूत्रपौरुष्यार्थपौरुष्यनंतरमित्यर्थः. 'गाहावड्कुलं' गृह-
 स्थवेश्म, 'जत्ताए वा' भक्तार्थं 'पाणए' पानार्थं 'एन्नडेत्यादि' एकारो वाक्यादावलंकारा-
 र्थः, अन्यत्राचार्यवैयावृत्यात्, आचार्यवैयावृत्यादन्यत्र तद्वर्जयित्वेत्यर्थः. आचार्यवैयावृत्यं हि य-
 द्येकवारभुक्तेन कर्तुं न पारयति तदा द्विरपि श्रुक्तां, तपसो हि वैयावृत्यं गरीयः, एवमुपाध्या-
 यादिष्वपि.

देह

व्या०

१४३

‘ अवंजणया जायएणंति ’ न व्यंजनानि वस्ति कूर्चकक्षादिरोमाणि जातानि यस्यासौ अव्यं-
जनजातस्ततः स्वार्थे कः, अव्यंजनजातकात् कृद्धकादन्यत्र यावदद्यापि तस्य व्यंजनानि नोद्भिद्यंते,
तावद् द्विरपि भोजनं न दुष्यतीत्यर्थः. अत्र च आचार्यश्च वैयावृत्यमस्यास्तीति अभ्रादित्वाद्द्वप्रत्यये
वैयावृत्यश्च वैयावृत्तिकर आचार्यवैयावृत्यौ, तान्यामन्यत्र, एवमुपाध्यायादिष्वपि नेयं. आचार्योपा-
ध्यायतपस्विग्लानकृद्धकानां द्विर्ज्ञेयस्याप्यनुज्ञातत्वादेवमपि व्याख्या. ‘ अयमेवश्र ’ इत्यादि, अ-
यं वक्ष्यमाण एतावान् विशेषो यत्स आचार्योपाध्यायतपस्विग्लानकृद्धकेन्योऽन्यसाधुः चतुर्थजोजी
प्रातर्न चरमपौरुष्यां निष्क्रम्योपाश्रयादावश्विक्या निर्गत्य पूर्वमेव विकटमुद्रमादिशुद्धं भुक्त्वा प्राशु-
काहारं, पीत्वा च तक्रादिकं संसृष्टकल्पं वा पतद्ग्रहं पात्रं संलिख्य निर्लेपीकृत्य संप्रमृज्य च प्रदा-
त्य ‘ सेयत्ति ’ यदि संस्तरेन्निर्वहेत्तदा तत्र दिने तेनैव भक्तार्थेन भोजनेन पस्विसेत्. अथ न सं-
स्तरेत् स्तोकत्वात्तदा ‘ दोच्चंपित्ति ’ द्वितीयवेलायामपि निक्षेतेत्यर्थः. षष्ठजक्तिकस्य द्वौ गोचरका-
लौ, येन स कट्येऽप्युपवासं कर्ता, अष्टमजक्तिकस्य त्रयः, न च प्रातरष्टिमेव धारयेत्, संचयसं-
क्तिसर्पाघ्राणादिदोषप्रसंगात्. ‘ विकिठ भत्तियस्सत्ति ’ अष्टमादूर्ध्वं तपो विकृष्टभक्तं, ‘ सवे गो-

संदेह-

व्या०

१४४

यरकालेति ' चतुरोऽपि प्रहरान्. एवमाहारविधिमुक्त्वा अथ पानकविधिमाह—

' सवां पाणगांति ' पानैषणोक्तानि वक्ष्यमाणानि वा ' नवोन्नेदिमादीनि ' तत्रोन्नेदिमं पिष्टजलं पिष्टभृतहस्तादिक्वालनजलं वा, संस्वेदिमं संसेकिमं वा, यत्पर्णाशुत्काव्य शीतोदकेन सिच्यते तत्, चाजलोदकं तंरुलधावनोदकं, तिलोदकं महाराष्ट्रदिषु निस्त्वचिततिलधावनजलं, तुषोदकं ब्रीह्यादिधावनं, यवोदकं यवधावनं, आयामेकोऽवस्रवणं, सौवीरकं कांजिकं, शुद्धविकटमुष्णोदकं. ' जसिणवियडेति ' उष्णजलं तदप्यसिक्तं यतः प्रायेणाष्टमोर्ध्वं तपस्विनो देहं देवता अधितिष्ठति. जत्तपडियाश्चक्रियस्सत्ति' प्रत्याख्यातजक्तस्यानशनिन इत्यर्थः. ' परिपूति ' वस्त्रगलितं, अपरिपूतेतृणकाष्ठादेर्गले लगनात्, तदपि परिमितं, अन्यथाऽजीर्णं स्यात्, क्वचित्, सेवि यणं बहुसंपुत्रे नो चेव णं अबहुसंपुत्रे ' इति दृश्यते. तत्र ईषदपरिसमाप्तं संपूर्णं बहुसंपूर्णं, नाम्नः प्राग्बहुर्वेत्ति बहुप्रत्ययः, अस्तोक्तरे हि तृणमात्रस्यापि नोपशम इति. ' संखायदत्तियस्सत्ति ' संख्ययोपलक्षिता दत्तयो यस्येति संख्यादत्तिकस्तस्य दत्तिपरिमाणवत् इत्यर्थः. ' लोणासायणंति ' लवणं किल स्तोकं दीयते, यदि वा तन्मात्रं जक्तपानस्य गृह्णाति सापि दत्तिर्गण्यते, अतो लवणास्वादनमात्रमपि प्रतिगृहीता दत्तिः

॥ देह- स्यात्, पंचेत्युपलक्षणं, तेन चतसस्ति सौ द्वे एका षट् सप्त वा यथाभिग्रहं वाच्याः, कदाचित्तेन पं-
 व्या० च दत्तयो जोजनस्य लब्धास्तिस्रश्च पानकस्य, ततः पानकसत्का अवशिष्टा जोजने निक्षिपति त-
 १४५ इत्यर्थः. जोजनसत्का वा पानके इत्येवं समावेशो न कट्पत इत्यर्थः. ' जाव उवस्सयाजु ' इत्यादि,
 उपाश्रयाद्व्यातरगृहादारम्य यावत् सप्तगृहांतरं सप्तगृहमध्ये ' संखडिणूपत्ति ' संस्क्रियत
 इति संस्कृतिरोदनपाकस्तामेतुं गंतुं न कट्पते पिंपपानार्थं आहारार्थं तत्र न गच्छेदित्यर्थः. तेषां
 गृहाणां सन्निहिततया साधुगुणहृतहृदयत्वेनोद्गमादिदोषसंभवात्, एतावता शय्यातरगृहमन्यानि च
 षडासन्नगृहाणि वर्जयेदित्युक्तं. कस्य न कट्पत इत्याह—' सन्नियट्टचारिस्स ' निषिद्धगृहेभ्यः स-
 न्निवृत्तः संश्रयति विहरतीति सन्निवृत्तचारी प्रतिषिद्धवर्जकसाधुस्तच्च. बहवस्त्वेवं व्याचक्षते, सप्तगृहां-
 तरं संखडिं च जनसंकुलजेमनवारलक्षणं गंतुं न कट्पते, यद्युक्तं प्रतिज्ञाति तद्व्याख्यानं प्रमाणी-
 कर्तव्यं. द्वितीयमते शय्यातरगृहमन्यानि च सप्तगृहाणि वर्जयेदित्युक्तं. तृतीयमते शय्यातरगृहम-
 नंतरगृहं सप्त वान्यानि वर्जयेदित्युक्तं. ' उवस्सयस्स परेणंति ' उपाश्रयात् परतः सप्तगृहांतरमेतुं
 न कट्पते, ' परंपरेणंति ' परंपरया व्यवधानेन सप्तगृहांतरमेतुं न कट्पते, शय्यातरगृहादनंतरमे-

संदेह- कं गृहं, ततः सप्तगृहा इति परंपरता.

व्या०

१४६

‘ पाणिपडिगहियस्सत्ति ’ ‘ कणगफुसिया ’ फुसारमात्रं अवश्यायो महीकावर्षे वा वृष्टिकायो-
ऽकायवृष्टिः ‘ अगिहंसत्ति ’ अनाढादिते आकाश इत्यर्थः, पिंडपातमाहारं प्रतिगृह्य ‘ पज्जोस-
वित्तण ’ आहारयितुं न कल्पते. कदाचिदर्थभुक्तेऽपि वृष्टिपातः स्यात्. ननु जिनकल्पिकादयो
दशपूर्वधरत्वेनातिशयज्ञानिनस्तैश्च प्रागेवोपयोगः कृतो भविष्यति, तत्कथमर्थभुक्ते वृष्टिसंज्ञवः? स-
त्यं, ढाझस्थिकोपयोगस्तथावास्यादन्यथा वेति न दोषः. ‘ पज्जोसवेमाणस्सत्ति ’ आकाशे संज्ञान-
स्य यदि वर्षेत्तदा पिंडपातस्य देशमेकं भुक्त्वा देशं वादाय पाणिमाहारैकदेशसहितं पाणिना द्वि-
तीयहस्तेन परिपिधायाढाद्य उरसि हृदयाग्रे निलीयेत निक्षिपेद्वा. ‘ णं ’ इति तं साहारं पाणिं क-
क्षायां वा संहरेदंतर्हितं कुर्यात्, एवं च कृत्वा यथाछन्नानि गृह्णिन्निः स्वनिमित्तमाढादितानि निल-
यानि गृहाणि उपगच्छेद्बृद्धमूलानि वा. यथा से तस्य पाणौ दकादीनि न पर्यापद्यंते न विराध्यंते
न पतंति वा, तत्र दकं बहवो बिंदवः, दकरजो बिंदुमात्रं, दगफुसिया फुसारं अवश्याय इत्यर्थः.
उक्तमेवार्थं निगमयन्नाह—‘ वासावासं ’ इत्यादि, ‘ कणगफुसियमित्तंपित्ति ’ कणो लेशस्तन्मात्रं

देह- कं पानीयं फुसिया फुसारमात्रं कणकस्य फुसिया कणकफुसिया. उक्तः पाणिपातस्य विधिः, इदा-
व्या० नीं पतद्ग्रहधारिणस्तमाह—

१४७

‘ पद्मिगहधारिस्सेत्यादि ’ पतद्ग्रहधारिणः स्थविरकल्पकस्य ‘ वग्धारियवुठिकाजं ’ अग्नि-
न्नधारा वृष्टिः यस्यां वा वर्षाकल्पश्चोतति, नीवं वा वर्षाकल्पं वा जित्वा अंतःकायमार्द्रयति वृष्टिस्त-
त्र विहर्तुं न कल्पते, अपवादात्त्वशिवादिकारणैर्मिदाकालाद्यकालवर्षिमेघाद्ययोग्यक्षेत्रस्थाः श्रुतपा-
ठकास्तपस्विनः क्षुदसहाश्च जिदार्थं पूर्वपूर्वाभावेनौर्णिकेनौष्ट्रिकेण जायमानेन सौत्रेण वा कल्पेन
तथा तालपत्रेण पलाशवृत्रेण वा प्रावृता विहरंतीति. ‘ सांतरुत्तरंसिति ’ अंतरः सौत्रकल्पः, उत्तर
ऊर्णिकस्तान्यां प्रावृतस्याल्पवृष्टौ गंतुं कल्पते, अथवा अंतरमिति कल्पः, उत्तरमिति वर्षाकल्पः
कंव्यादिः. चूर्णिकारस्त्वाह—अंतरं रयहरणं पडिग्गहो वा, उत्तरं ऊरणकण्णो, तेहिं सहत्ति. ‘ नि-
गिज्ञिय निगिज्ञिय ’ इति स्थित्वा स्थित्वा वर्षति ‘ अहे उवस्सयं वा ’ इति, आत्मनः सांनोगि-
कानामितरेषां वा उपाश्रयस्याधस्तदज्ञावे विकटगृहे आस्थानमंमपिकायां यत्र ग्राम्यपर्षदुपविशति,
तत्र हि स्थितो वेलां वृष्टेः स्थितास्थितस्वरूपं च जानात्यशंकनीयश्च स्यात्, वृद्धमूले वा निर्गलक-

संदेह- रीरादौ, तत्र विकटगृहे वृद्धमूले वा स्थितस्य साधोः.

व्या० ' पुष्पा गमणेणंति ' आगमनात्पूर्वकालं, अथवा पूर्वं साधुरागतः, पश्चादायको राधुं प्रवृत्त
 १४८ इति, पूर्वागमनेन हेतुना पूर्वायुक्तस्तरुदोदनः कटपते, पश्चादायुक्तोभिलिंगस्तपो न कटपते, तत्र
 पूर्वायुक्तः साध्वागमात्पूर्वमेव स्वार्थं गृहस्थैः पक्तुमारब्धः, साधौ चागते यः पक्तुमारब्धः स पश्चा-
 दायुक्तः, स च न कटपते, उरुमादिदोषसंभवात्, पूर्वायुक्तः कटपते, दाक्षिरुमिददाक्षिर्वा सस्नेह-
 सूपो वा, एवं शेषालापकद्वयमपि व्याख्येयं. संग्रहमाह—' जे से तबेत्यादि ' स्पष्टं, अत्रैके वदं-
 ति, यत्तुद्वयमारोपितं तत्पूर्वायुक्तं, अन्येत्वाहुर्यत्समीहितं तत्पूर्वायुक्तं, समीहितं नाम यत्पाकार्थमुप-
 ढौकितं, एतौ च द्वावप्यनादेशौ, आदेशस्त्वयं यत्साधोरागमनात्पूर्वं गृहिन्निः स्वार्थमुपस्क्रियमाणं
 तत्पूर्वायुक्तं, तथा चागमः—पुष्पाज्जाडमितं । केसिंवि समीहियं तु जं तब ॥ एतेन हुंति पुन्नि-
 वि । पुष्पवत्तं तु जं तब ॥ १ ॥

अनादेशत्वे त्वयं हेतुः—पुष्पारुहिते य समीहिते य । किं बुज्झई न खड्डु अन्नं ॥ तम्हा
 जं खड्डु जचियं । तं तु पमाणं न इयरं तु ॥ १ ॥ इति. ' वेत्तं जवायणावियत्तएत्ति ' वेत्तामति-

देह- क्रमयितुं तत्र च तिष्ठतः कदाचिद्वर्षं नोपरमति तत्र किं विधेयमित्याह—‘ वियङ्गं ’ इत्यादि, वि-
 व्या० कटमुद्गमादि विशुद्धं भुक्त्वा पीत्वा च एकत्रायतं सुबद्धं पाण्डकं पात्रकाशुपकरणं कृत्वा वपुषा सह
 १४७ प्रावृत्य वर्षत्यप्यनस्तमिते सूर्ये वसतावागंतव्यमेव, बहिर्वसतेर्बहवो दोषा एकाकिनस्तावदात्मपरोक्षय-
 समुत्थाः, साधवो वा वसतिस्था अधृतिं कुर्युरिति. तत्र विकटगृहमूलादौ कथं स्थेयमित्याह—

‘ नो कण्णश्च एगस्सेत्यादि ’ शंकादिदोषसंभवात्, एकाकित्वं कथं तस्येति चेत् उच्यते—सं-
 घाटिका उपोषितोऽसुखितोवा स्यात्कारिणको वा स एकाकीति. ‘ अत्थियश्चिक्केश्चि ’ अस्ति
 वात्र कश्चित्पंचमः, ‘ अत्थियश्च च केक्केश्चि ’ पाठे तु थ श्चि वाक्यालंकारे, ‘ अत्थियाश्चि ’ ज्ञा-
 षामात्रमस्ति वेत्यर्थः. ‘ खुड्डए वा खुड्डियावत्ति ’ कुल्लकः साधूनां कुल्लिका साध्वीनां, साधुह्यात्मना
 द्वितीय उत्सर्गतः, संयत्यस्तु त्र्यादयः, षट्कर्णो निद्यते मंत्र इति न्यायात्. ‘ अन्नेसिं वा संलोए
 श्चि ’ यत्र कुल्लकादिर्न स्यात् तत्रान्येषां ध्रुवकर्मिकलोहकारादीनां वर्षत्यप्यमुक्तस्वकर्मणां संलोके
 दृष्टिपथे, तत्रापि स प्रतिद्वारे सर्वतो द्वारे सर्वगृहाणां वा द्वारे ‘ एवएहं ’ इति एवं कल्पते स्था-
 तुं ‘ एहं ’ इति वाक्यालंकारे. एवं निग्रंथस्य अगारीसूत्रे निग्रंथ्या आगारसूत्रे च ज्ञेयं, अगारम-

संदेह- व्या० १५० स्यास्तीत्यवादित्वादप्रत्ययेऽगारो गृही, 'अपरिणणं' इत्यादि, त्वं मम योग्यं अशनाद्यानयेरित्य-
परिज्ञप्तेनाभाणि तेन अहं तव योग्यमशनाद्यानिष्ये इत्यपरिज्ञप्तस्यानुक्तस्यार्थाय कृतेऽशनादि प्र-
तिगृहीतुं न कल्पते. अत्र प्रश्नयति 'से किमाहु जंतेत्ति' अत्र किं कारणं भदंता आहुर्गुरुगह-
'इहे' इत्यादि, इहा चेदस्ति ते तदा परो यस्मै आनीतं स भुंजीत. इहा अनोजनरुचिश्चेत्त-
दा न भुंजीत, यदि च परोऽनिन्नं दाक्षिण्याहुंक्ते ततो ग्लानिस्तस्याजीर्णादिना, न भुंक्ते चेत्तदा
वर्षासु जलहरितबाहुव्येन स्थंडिलदौर्लभ्यात्परिष्ठापने दोषस्तस्मात्पृष्ठानेयमिति.

'उदउद्धेण' इत्यादि, उदकाईण गलढिंडुयुक्तेन सस्निग्धेन ईषदुदकयुक्तेन 'से किमाहु
भंते' स जगवांस्तीर्थकरः किमाहात्र कारणं, गुरुगह सवेत्यादि 'सप्त स्नेहायतनानि जलावस्थान-
स्थानानि, येषु जलं चिरेण शुष्यति, पाणी हस्तौ, पाणिरेखा आयूरेखादयस्तासु चिरमुदकं तिष्ठ-
ति. नखा अखंडां नखशिखास्तदग्रजागाः, ब्रूनेत्तोर्ध्वरोमाणि, अहर्गुदा दाढिका, उत्तरोदा श्मश्रूणि
इति. विगतोदको बिंडुरहितश्छिन्नस्नेहः सर्वथा उद्धीनः. 'अठ सुहुमाइ' इत्यादि, सूक्ष्मत्वादव्पा-
धारत्वाच्च सूक्ष्माणि, अजीर्णं पुनः पुनः यत्र यत्र स्थाने निषदनादाननिक्षेपादि करोति, ज्ञातव्या-

१५१
 नि सूत्रोपदेशेन, दृष्टव्यानि चक्षुषा, ज्ञात्वा दृष्ट्वा च प्रीतिलेखितव्यानि, परिहर्तव्यतया विचारणी-
 यानि. ' तमिति ' तद्यथा—प्राणसूक्ष्मं पंचविधं प्रज्ञप्तं तीर्थकरगणधरैरेकैकस्मिन् वर्णे सहस्रशो जे-
 दाः, बहूपकाराश्च संयोगाः, ते सर्वेऽपि पंचसु कृष्णादिष्ववतरन्ति, प्राणसूक्ष्मं तु द्विद्वियादयः, प्राणो
 यथानुद्धरीकुंथुः, स हि चलन्नेव विभाव्यते, न स्थितः सूक्ष्मत्वात्. १. पन्नक उद्धी, स च प्रायः प्रा-
 वृषि भूमिकाष्टजांसादिषु जायते, यतोत्पद्यन्त तद्द्रव्यसमवर्णश्च नाम पन्नक्ते इति, नामेति प्रसिद्धौ २.
 बीजसूक्ष्मं कणिका शाट्यादिबीजानां नहीति रूढा नक्षिका. ३. हरितसूक्ष्मं नवोद्भिन्नं पृथ्वीस-
 मवर्णं हरितं, तत्स्वल्पसंहननत्वात्स्तोकेनापि विनश्यति. ४. पुष्पसूक्ष्मं वटोदुंबरादीनां तत्समवर्णत्वा-
 दलक्ष्यं, तच्चोद्भासेनापि विराध्यते. ५. अंमसूक्ष्मं उदंशमधुमक्षिकामत्कुणाद्यास्तेषामंममुदंशांमं,
 उत्कलिकांमं बूतापुटांमं, पिपीलिकांमं कीटिकांमं, हल्लिका गृहकोकिला ब्राह्मणी वा तस्या अंमं
 हल्लिकांमं, हल्लोहल्लिया अहिलोडी सरडी कक्किंडीत्येकार्थाः, तस्या अंमं, एतानि हि सूक्ष्माणि स्युः.
 ६. लयनमाश्रयः सत्वानां यत्र कीटिकाद्यनेकसूक्ष्मसत्त्वा भवन्तीति लयनसूक्ष्मं, यथा उत्तिंगा नृस्वप-
 का गर्दजाकृतयो जीवास्तेषां लयनं नूमावुत्कीर्णगृहं उत्तिंगलयनं, भृगुशुष्कभूराजी जलशोषानं-

संदेह-
व्या०
१५२

तरं केदारादिषु स्फुटिता दालिस्त्यर्थः. ' उज्जुणत्ति ' बिलं तालमूलकं तालमूलाकारं, अधः पृथु-
रूपरि सूक्ष्मं विवरं, शंबूकावर्तं भ्रमरगृहं G. स्नेहसूक्ष्मं ' उस्सत्ति ' अवश्यायो यः स्वात्पतति, हिमं
स्यानोदबिंदुः, महिका धूमरी, कर्का घनोपलाः, हस्तनुर्द्वनिःसृततृणाग्रबिंदुरूपो यो यवांकुरादौ
दृश्यते. G. अष्टास्वपि, ' से तं ' इति, तदेतत्.

अथ ऋतुबद्धवर्षालक्षणकालद्वयसामान्या सामाचारी—वर्षासु विशेषेणोच्यते, ' आयरीयं वा ' इत्यदि, आचार्यः सूत्रार्थव्याख्याता दिगाचार्यो वा, उपाध्यायः सूत्राध्यापकः. स्थविरो ज्ञानादिषु सीदतां स्थिरीकर्ता, उद्यतानामुपबृंहकश्च, प्रवर्तको ज्ञानादिषु प्रवर्तयिता, तत्र ज्ञाने पठगुणय शृणु उद्देशादीन् कुरु इति, दर्शने दर्शनप्रभावकान् संमत्यादितर्कानन्यस्येति चारित्वे प्रायश्चित्तमुद्धह? अनेषणादुःप्रयुपेक्षितादि मा कृथाः, यथाशक्ति द्वादशधा तपो विधेहीत्यादि. गणी यस्य पार्श्वे आचार्याः सूत्राद्यभ्यस्यंति, गणिनो वान्ये आचार्याः सूत्राद्यर्थमुपसंपन्नाः, गणधरस्तीर्थकृच्छिष्यादिः, गणाविभेदको यः साधून् गृहीत्वा बहिःक्षेत्रे आस्ते, गणार्थं क्षेत्रोपधिमार्गणादौ प्रभावनादिकर्ता सूत्रार्थोभयवित्, यं चाधिपतित्वेन सामान्यसाधुमपि पुरस्कृत्य विहरति. ' ते य से वियरि-

संदेह-

व्या०

१५३

ज्जा ' ते वाचार्यादयः से तस्य वितरेयुस्नुज्ञां दद्युः. ' से किमाहु ज्ञंतेति ' प्राग्वत्.

आचार्य आह ' आयरिया पञ्चवायं जाणंति ' इत्यादि बहुवचनांता गणस्य संसूचका ज्ञ-
वंतीति न्यायादाचार्या आचार्यादयः प्रत्यपायमपायमपायपरिहारं च जानंति, प्रतिकूलोपायस्य प्रत्य-
पाय इति विग्रहेणापायपरिहारेऽपि प्रत्यपायशब्दो वर्तते, अनापृच्छ्य गतानां वृष्टिर्वा पतेत, प्रत्य-
नीकाः शैक्षस्वजना वोपद्रवेयुः, कलहो वा केनचिदाचार्यबालग्लानदपकप्रायोग्यं वा ग्राह्यमज्ञवि-
ष्यत्, ते चातिशयशालिनस्तत्सर्वं विदित्वा तस्मै अदापयिष्यन्. एवं विहारमृमिश्चैत्यादिगमनं, वि-
चारमूमिः शरीरचिंताद्यर्थं गमनं, अन्यथा प्रयोजनं लेपसीवनलिखनादि उन्वासादिवर्जं सर्वमापृ-
च्छ्यैव कर्तव्यमिति तत्त्वं, गुरुपारतंत्रस्यैव ज्ञानादिरूपत्वात्. ग्रामानुग्रामं ' हिंङिज्जाएत्ति ' हिंसितुं
भिदाद्यर्थं कारणे बालग्लानादौ, अन्यथा हि वर्षासु ग्रामानुग्रामं हिंसनं अनुचितमेव. ' एवश्यं
वा ' इत्यतीयं वा ' एवश्चुत्तोइत्ति ' एतावतो वारान् अत्र प्रत्यपाया अस्या विकृतेर्ग्रहणेऽस्यायम-
पायो मोहोद्भवादिग्लानत्वादस्य गुणो वेति, ते इहंति वातिकपैत्तिकश्लेष्मिकसान्निपातिकरोगाणा-
मातुस्वैद्यप्रतिचारकभैषज्यादिरूपचतुष्पादां चिकित्सां. तथा चोक्तं—निषग्द्रव्याण्युपस्थाता । रोगी

संदेह- पादचतुष्टयं ॥ चिकित्सितस्य निर्दिष्टं । प्रत्येकं तच्चतुर्गुणं ॥ १ ॥ दक्षस्तीर्थात्तशास्त्रार्थो । दृष्टकर्मा-
व्या० शुचिर्भिषग् ॥ बहुकट्पं बहुगुणं । संपन्नं योग्यमौषधं ॥ २ ॥ अनुरक्तः शुचिर्दक्षो । बुद्धिमान् प्र-
तिचारकः ॥ आरोगी जिषग्वश्यो । ज्ञापकः सत्ववानिति ॥ ३ ॥

१९४

‘ आउट्टित्तएत्ति ’ कारयितव्यं आउट्टिधातुरागमिकः करणार्थे, ‘ तवोकम्मंति ’ अर्धमासिका-
दितपः, अत्र प्रत्यपायां समर्थो असमर्थो वायं वैयावृत्यकरो वायं अन्यो वा वैयावृत्यकरोऽस्ति, ना-
स्ति वा पारणकयोग्यं लाजातरणादिसंधुक्कणमस्ति नास्तिवेत्यादिकानाचार्या एव विदंति, अपश्चिमं
चरमं मरणं अपश्चिममरणं, न पुनर्यत्प्रतिक्षणमायुर्दलिकानुज्वलक्षमाचीविकमरणं, तदेवांतोऽपश्चि-
ममरणस्तत्र ज्ञवा आर्षत्वाहुत्तरपदवृद्धौ अपश्चिममरणांतिकी, सा चासौ संलेखना च संलिख्यते
कृषीक्रियते शरीरकषायाद्यनयेति संलेखना, सा च द्रव्यभावज्ञेदजिन्ना, ‘ चत्तारि विचित्ताइं ’ इत्या-
दिका अपश्चिममरणांतिकसंलेखना तस्या ‘ जूसएत्ति ’ जोषणं सेवा तथा ‘ जूसिएत्ति ’ क्षिपत-
शरीरोऽत एव प्रत्याख्यातन्नक्तपानः पादपोषगतः कृतपादपोषगमनोऽत एव कालं जीवितकालं मर-
णकालं वानवकांक्षन्ननजिल्लप्यन् विहर्तुमिच्छेत्. अत्र च प्रत्यवाया अयं निस्तारको न वा समाधि-

तदेह-
व्या०
१५५

पानकं निर्यापका वा संति न वेत्यादयः, क्षपकस्य हि उदरमलशोधनार्थं त्वगेखानागकेसरतमाल-
पत्रमिश्रसशर्करकथितशीतलक्षारलक्षणं समाधिपानकं पाययित्वा पूगिफलादिद्रव्यैर्मधुरविरेकः कार्य-
तो निर्यापका शुद्धताद्यर्थमष्टचत्वारिंशत् ' परिध्वित्तएत्ति ' व्युत्सृष्टुं धर्मजागरिकां आज्ञापायविपा-
कसंस्थानविचयन्नेदधर्मध्यानविधानादिना जागरणं धर्मजागरिका तां जागरितुमनुष्ठानं ' वडं चेत्या-
दि ' पादप्रोठनं रजोहरणं आतापयितुं पुनः पुनः, अनातापने उत्सापनकादयो दोषाः, वस्त्राद्युप-
धावातपे दत्ते बहिर्गतं यावत्कायोत्सर्गोऽपि स्यात् न कटपते, वृष्टिजयाद्यदि सन्निहितयतिरस्ति तदा
तमुपधिं चिंतयति तदा कटपते चिंतकाभावे तु जलकलेदचौरहरणाकायविराधनोपकरणहास्यादयो
दोषाः स्थानमूर्ध्वस्थानं तच्च कायोत्सर्गलक्षणं, ' इमं ता ' इत्यादि, इदं वस्त्रादि तावन्मुहूर्त्तकं मु-
हूर्त्तमात्रं जानीहि विज्ञावये, ' जावत्तावत्ति ' ज्ञाषामात्रं, यावदर्थे स च सन्निहितः साधुः से तस्य
उपधिचिंतनेष्ठाकारकर्तुः प्रतिशृणुयादंगीकुर्याद्वचनमिति शेषः, एषं स्पष्टं.

' अण्णिग्गहिय ' इत्यादि, अण्णिग्गहीतशय्यासन एवान्णिग्गहीतशय्यासनिकः, स्वार्थे इ-
कः, तथाविधेन भवितुं न कटपते, न युक्तं, वर्षासु यतिना मणिकुट्टिमेऽपि पीठफलकान्निग्रहवतैव

संदेह-
व्या०
१९६

ज्ञाव्यं इत्यर्थः, अन्यथा शीतलायां ज्ञमौ शयने कुंश्वादिप्राणिविराधनाजीर्णादिदोषाश्च स्युः, आ-
सने तु कुंश्वादिसंघट्टनिषद्यामालिन्याष्कायवधादयः. 'आयाणमेयंति' कर्मणो दोषाणां वा आ-
दानमुपादानकारणमेतदनभिग्रहीतशय्यासनिकत्वं. अथवाभिग्रहो निश्चयः स्वपरिग्रहीतमेव शय्या-
सनं मे प्रोक्तव्यं, नान्यपरिग्रहीतमिति. आदानत्वमेव दृढयति—'अणभिगगहिणेत्यादि' अन-
भिग्रहीतशय्यासनिकस्येत्युक्तवत्. अनुच्चाकुचिकस्य कुच परिसंपदे, अकुचो अपरिसंपदा निश्चला
यस्याः कंबिला न चर्लति, अदृढबंधने हि संघर्षान्मत्कुणकुंश्वादिवधः स्यात्. लच्चा दस्तादिं याव-
द्येन पिपीलिकावधो न स्यात्, सर्पादिर्वा न दशेच. 'लच्चावासावश्चकुचाचोच्चा' कुचा कंबादिम-
यी शय्या, सा विद्यते यस्यासावुच्चाकुचिको, न लच्चाकुचिकोऽनुच्चाकुचिको, नीचसपरिसंपदशय्याक-
स्तस्य अनर्थकबंधिनः, पक्षमध्ये अनर्थकं निःप्रयोजनं एकवारोपरि द्वौ त्रीन् चतुरो वा वारान् कं-
बानां बंधान् ददाति, चतुरपरि बहूनि वाट्टुकानि बध्नाति, तथा वस्त्रापायपल्लिमंथादयो दोषाः, यदि
चैकांगिकं चंपकादिदलं लुन्यते तदा तदेव ग्राह्यं बंधनादिप्रक्रियापरिहारात्.

अमितासनिकस्य अवघासनस्य स्थानात्स्थानांतरं हि मुहुर्मुहुः संक्रमेण सत्ववधः प्रवर्तते, अ-

देह-
व्या०
१५७

नेकानि वा आसनानि सेवमानस्य अनातापिनः संस्तारपात्रादीनामातपेऽदातुस्तत्र च पनकसं-
त्त्यादयो दोषाः, उपजोगे च जीववधः, उपभोगाज्ञावे चोपकरणमधिकरणमेवेति, असमितस्येया-
दिषु, तत्तेयापारिष्ठापनिकासमित्योरसमितः सत्वान् हन्ति, ज्ञाषासमितावसमितश्च संपातिमान्, एष-
णासमितावसमितस्त्वयमप्कायः परिणतो न वेति स्नेहभेदं न वेति. आदाननिक्षेपसमितावसमितः
पुनः स्थाननिषदनादाननिक्षेपादौ जीवान् विराध्यतीति. अभीक्ष्णं अजीक्ष्णं पुनः पुनरप्रतिक्षेपना-
शीलस्य चक्षुषा दृष्ट्वा अप्रमार्जनाशीलस्य रजोहरणादिना अप्रमृज्य स्थानादिकर्तुर्दुःप्रतिक्षिप्त-
दुःप्रमार्जितमप्रतिक्षिप्ताप्रमार्जितमेव, नञ् कुत्सार्थत्वात् तथा तथा तेन तेनानजिगृहीतशय्यास-
निकत्वादिना प्रकारेण संयमो दुराराधो दुःप्रतिपाद्यो भवति, यथा यथा तानि स्थानानि करोति,
तथा तथा संयमाराधना दुष्करा भवतीत्यर्थः. इत्यादानमुक्त्वानादानमाह—‘आणायाणामेयंति’
कर्मणोऽसंयमस्य वानादानमेतत्, शय्यासनाजिग्रहवता ज्ञाव्यं, उच्चाकुच्चा च शय्या कर्तव्या, अ-
र्थाय सकृच्च पक्षांतर्बधनीया, कटुकानि चत्वारि कार्याणि, बद्धासनेन ज्ञाव्यं, कारण एवोद्भानात् सं-
स्तारकादीन्यातपनीयानि, प्रतिक्षेपनाप्रमार्जनाशीलेन ज्ञाव्यं, यथायथैतानि स्थानानि करोति तथा.

संदेह-

व्या०

१९७

तथा संयमः स्वाराधितः सुकरो वा भवति, ततश्च मोक्षः. 'तञ्ज उच्चारपासवणद्धमीञ्ज' इति, अ-
नधिसहिष्णोस्तिस्त्रोतः, अधिसहिष्णोश्च बहिस्त्रिस्त्रो दूरव्याघाते मध्या तद्व्याघाते आसन्ना इत्यास-
न्नमध्यदूरभेदात् तिस्रः, आर्षत्वाद् ग्रीष्मशब्दो बहुत्वे स्त्रीलिङ्गश्च. 'उसन्नं' इत्यादि, उसन्नंति प्रा-
येण बाहुव्येनेत्यर्थः, प्राणाश्च शंखनत्रेऽङ्गोपादयः, तृणानि घासः, बीजानि तत्तद्वनस्पतिनामधुनो-
द्भिन्नानि, पन्नका जलयः, अथवा 'पाणायतणायत्ति' प्राणानां जीवानां आयतनानि स्थानवृत्ता-
नि बीजानि पन्नकहरितानि वेति योज्यं. क्वचित् 'पाणायणंति' दृष्टं, तत्र प्राणायतनमित्यादि
व्याख्येयं. 'तञ्जमत्तयत्ति' त्रीणि मात्रकाणि, तदभावे हि वेत्तातिक्रमेण वेगधारणे आत्मविरा-
धना, वर्षति च बहिर्गमने संयमविराधना, अत्र चूर्णः—

चाणिहिं तस्स गुम्मियादिगहणं तेण सत्तए वोसिरिता बाहिं णिच्चा पस्ठिवेइ पासवणेवि अ-
भिग्गहितो धरेइ तस्साईसइ जो जाहे वोसिरइ सो ताहे धारेइ, ए निक्खिवइ, सुवंतो वा उञ्जं-
गेवि तयं चेव उवरिं दंडयं वा दोरेण बंधतिगो से असंसितयाए भूमीए अन्नञ्चपरिठावेयत्ति. 'प-
रिपङ्कोसवणाञ्ज' इत्यादि, पर्युषणात्: परमाषाढचतुर्मासकादनंतरं गोत्रोममात्रा अपि स्थापनीयाः,

॥ देह-
व्या०
१९९

आसतां दीर्घाः ध्रुवलोचं च जिणाणं । निच्चं थेराण वासवासासु ॥ इति वचनात्, यावत्तां रज-
नीं प्रादपदसितपंचमीरात्रिं नातिक्रमयेत्, पंचम्या रात्रेर्वागेव लोचं कारयेत्, अयमभिप्रायो यदि
समर्थस्तदा वर्षासु नित्यं लोचं कारयेत्, तदसमर्थोऽपि तां रात्रिं नोद्ध्वयेत्, पर्युषणापर्वणि अव-
श्यं लोचं विना अतिक्रमणस्याकट्यत्वात्, ' उवायणावित्तएत्ति ' अतिक्रमयितुं केशेषु ह्यपकायो
लगति, स च विराध्यते, तत्संगाच्च षट्पदिकाः संमूर्ध्वंति, ताश्च कंठ्यमानः खंडयति, नखदातिं च
शिरसि करोतीति गोव्लोममात्रा अपि केशाः स्थापयितुं न कट्यंते, यदि च क्षुरेण मुंडापयति क-
र्तर्या वा कर्तयति, तदा आज्ञाजंगोऽनवस्था मिथ्यात्वं संयमात्मनोर्विराधना च षट्पदिकाश्छिद्यंते,
नापितश्च पश्चात्कर्म करोति, अपभ्राजना च शासनस्य, तस्माद्धोच एव श्रेयान्, यदि वाऽसहिष्णु-
लोचं कृते ज्वरादिरुपद्रवो वा कस्यचित्, बालो वा रुग्रते, धर्मं वा त्यजेत्, ततो न तस्य लोचः
कार्यः, क्षुरेण मुंडनीयः स इत्येतदेवाह—

‘ अङ्गेणमित्यादि ’ आर्येण साधुना कुरमुंडेन वा ब्रुंचितशिरोजेन नवितव्यं स्यात्, ‘ उ-
बुक्कत्ति ’ ब्रुंचिताः शिरोजाः केशा यस्य स तथा तेन, अपवादतो बालगलानादिना कुरमुंडेन, उ-

संदेह-
व्या०
१६०

त्सर्गतो ब्रुंचितशिरोजेनेत्यर्थः. केवलं प्रासुकोदकमात्मना गृहीत्वा शिरः प्रक्षाल्य नापितस्यापि ह-
स्तक्षुरक्षालनाय तदेव देयमिति यतना. यस्तु क्षुरेणापि कारयितुमक्षमो वृणादिमञ्जिरास्तस्य के-
शाः कर्तर्या कटपयितव्याः. ' पक्षियारोवत्ति ' पाक्षिकं बंधदानं संस्तारकदवरकाणां पक्षे पक्षे बंधा
मोक्तव्याः प्रतिलेखितव्याश्चेत्यर्थः. अथवा आलोचनाप्रायश्चित्तं पक्षे पक्षे ग्राह्यं सर्वकालं, विशेषतो
वर्षासु. ' मासिए खुरमुंडेत्ति ' मासे मासेऽसहिष्णुना मुंडनं कारणीयं, ' अद्धमासिए कत्तग्मुंडे-
त्ति ' यदि कर्तर्या कारयति तदा पक्षे पक्षे गुप्तं कारणीयं, कुरकर्तयोश्च लोचप्रायश्चित्तं निशीथोक्तं
लघुगुरुमासलक्षणं देयं. ' छम्मासिए लोए संवत्तरीए वा थेरकप्पेत्ति ' षाण्मासिको लोचः स्थवि-
राणां वृद्धानां जराजर्जरत्वेनासामर्थ्यत्वाद् दृष्टिरक्षार्थं च, अर्थात्तरुणानां चातुर्मासिकः संवत्सरो व-
र्षात्रः संवत्सरं वापि. परं पमाणं बीयं च । वासं न तेहिं वसिज्जा ॥ इति वचनात्.

ततः संवत्सरे वर्षासु ऋतवः सांवत्सरिको वा लोचः स्थविरकल्पे स्थविरकल्पस्थितानां, वर्षासु
हि जिनकल्पिकस्थविरकल्पिकानां लोच इति, वा शब्दो विकल्पार्थः, अपवादतो नित्यलोचाकरणे-
ऽपि पर्युषणापर्वण्यवश्यं लोचः कार्य इति सूचयति. अथवैष सर्व आपृण्य जिह्वाचर्यागमनविकृतिप्र-

संदेह-

व्या०

१६२

। उद्धिवहसागपत्तेहिं ॥ १ ॥ जं अज्जियं चरित्तं । देसूणाएवि पुव्वकोमीए ॥ तंपि कसायमित्तो ।
 हारेइ नरो मुहुत्तेण ॥ १ ॥ इत्यादिभिरुपदेशैः 'संमइ' शोभना मतिः, रागद्वेषरहितता, तत्पूर्वं
 वा संपृच्छता सूत्रार्थेषु ग्लानाग्लानानां वा तद्वहलेन प्रवितव्यं, रागद्वेषौ विहाय येन सार्धमधिकर-
 णमासीत्तेन सह सूत्रार्थसंप्रश्नः कर्तव्यः, तदुदंतश्च सोढव्यः. नन्वेकतरस्य क्षमयतो यद्येको नोपशा-
 म्यति तदा का गतिरित्याह—'जो उवसमइत्यादि' य उपशाम्यति उपशमयति वा कषायात् त-
 स्यास्याराधना ज्ञानादीनां, विपर्ययः सुगम एव, 'सामन्नं' श्रमणप्तावः, उपशमसारमुपशमप्रधानं,
 खु निश्चये, सामन्नमणुचरंतस्स । कसाया जस्स उक्कडा हुंति ॥ संनामिउच्छुपुप्फं व । निप्फलं त-
 स्स सामन्नं ॥ १ ॥ इति वचनात्. 'तज्जं उवसग्गा' इत्यादि, वर्षासूपाश्रयाश्रयो ग्राह्यः, संसक्ति-
 जलप्लावनादिजयात्. तं इतिपदं तत्रेत्यर्थे संभाव्यते. 'वेज्जविया पमिलेहा' कचिच्च 'वेज्जट्टिया
 पडिलेहा' इति दृश्यते. उभयत्रापि पुनः पुनरित्यर्थः. 'साइज्जिया पमज्जाणाइत्ति' आर्षः—
 जे जिख्खू हव्वकम्मं करेइ, करित्तं वा साजइ, इति वचनात्, इजिधातुरास्वादाने वर्तते, तत उप-
 भुज्यमानो य उपाश्रयः, से कयमाणे कडेत्ति न्यायात् 'साइज्जिउत्ति' भण्यते, तत्संबन्धिनी प्र-

संदेह-
व्या०
१६१

हणादिमात्रकावसानः सांवत्सरिको वर्षासंबन्धी स्थविरकल्पः स्थविरमर्यादा वा, वाशब्दः किञ्चिज्जिन-
नकल्पिकानामपि सामान्यमिति पक्षांतरं सूचयति, प्रायस्तु स्थविराणामेवायं कल्प इत्यर्थः. 'अहिग-
गरणं व दित्तए' इत्यादि, अधिकरणं राटिस्ततस्तत्करं वचनमप्यधिकरणं 'अकप्पेणंति' आर्य
अकल्पेनानाचारेण वदसीति स वक्तव्यः, पर्युषणादिने वा यदधिकरणमुत्पन्नं तत्पर्युषणायां क्षामि-
तं, यच्च त्वं पर्युषणातः परमप्यधिकरणं वदसि सोऽयमकल्प इति ज्ञावः. 'नियूहियवेसिया' इति,
तांबूलपवट्टांतेन गन्धान्निष्कास्यः स्यात्, उपशांतोपस्थितस्य च मूलं दातव्यं. 'इह खड्डु' इ-
त्यादि, इह प्रवचने गद्ये पर्युषणादिने 'करवटः' इच्चैः शब्दः कटुको जकारमकारादिरूपो विग्र-
हः कलहः समुत्पद्येत, शैद्योऽवमरात्निकः प्रथमसामाचारीवितथकरणोऽपराधः, तथापि शैद्येण रा-
त्निकः क्षमणीयः.

अथ शैद्धोऽपुष्टधर्मस्तदा रात्निकस्तं प्रथमं क्षमयति, तस्मात् क्षमितव्यं स्वयमेव, क्षमयिव्यः प-
रः, अव्यक्तत्वान्नपुंसकत्वं यथा किं तस्या गर्भे जातमिति. तथा उपशमितव्यमात्मनोपशमः कर्त-
व्यः, उपशमितव्यः परः. जं अज्झियं समी खड्डु । एहिं तवनियमबंजमइएहिं ॥ साहुतयंकलहंता

देह-
व्या०
१६३

मार्जना साझजिया, यस्मिन्नुपाश्रये स्थितास्तं प्रातः प्रमार्जयन्ति, पुनर्भिक्षां गतेषु साधुषु, पुनर्मध्याह्ने, पुनः प्रतिलेखनाकाले तृतीयप्रहरांते इति वारचतुष्टयं प्रमार्जयन्ति वर्षासु, ऋतुबध्ने त्रिः, अयं च विधिरसंसक्ते, संसक्ते तु पुनः पुनः प्रमार्जयन्ति, शेषोपाश्रयद्वयं तु प्रतिदिनं प्रतिलेखन्ति प्रत्यवेदन्ते, मा कोऽपि तत्र स्थास्यति ममत्वं वा कश्चिद्विधीति, तृतीये दिवसे पादप्रोष्ठनकेन प्रमार्जयन्ति. अत उक्तं ' वेजविया पडिलेहत्ति ' क्वचित् ' साझजिया पडिलेहत्ति ' दृश्यते, तत्रापि प्रतिलेखनाप्रमार्जनयोरेक्यविवक्षया स एवार्थः. ' अन्नयरिं ' इत्यादि, अन्यतरां दिशं पूर्वादिदिशमनुदिशं आग्नेय्यादिकामवगृह्योद्दिश्याहममुकां दिशमनुदिशं वा यास्यामीत्यन्यसाधुन्यः कथयित्वा च नक्तपानं गवेषयितुं विहर्तुं कल्पते ' से किमाहु भन्तेति ' किमत्र कारणं? आचार्य आह उमन्नं प्रायेण श्रमणा जगवंतो वर्षासु तपसं प्रयुक्ताः प्रायश्चित्तवहनार्थं संयमार्थं स्निग्धकाले मोहजयार्थं वा षष्ठादितपश्चारिणो भवन्ति, ते च तपस्विनो दुर्बलास्तपसैव कृशांगाः.

अत एव क्वांताः संतो मूर्खेयुर्वा प्रपतेयुर्वा, तत्र मूर्खायां इंद्रियमनोवैकल्यं, प्रपतनं दौर्बल्याद्भ्रम्यादिषु पतनं, तमेव दिशमनुदिशं वा श्रमणभगवंतः प्रतिजाग्रति प्रतिचरन्ति, गवेषयन्ते, अयं

संदेह-
व्या०
१६४

भावार्थः—भक्ताद्यर्थे ग्रामादौ यस्यां दिशि विदिशि वा गङ्गेयुस्तां गुर्वोदिन्यः कथयित्वा गङ्गंति, ये-
न तेषां तत्र गतानां तपःक्रमादिना मूर्धितानां प्रपतितानां च पाश्चात्याः साधवस्तस्यां दिशि विदिशि
गत्वा यतिसारां कुर्वन्ति, अकथयित्वा तु गतानां दिगपरिज्ञानात्कथं ते सारां कुर्युरिति. ' जाव च-
त्तारि पंच ' इत्यादि, वर्षाकल्पौषधवैद्यार्थं ग्लानसाराकरणार्थं वा, यावच्चत्वारि पंचयोजनानि गत्वा
प्रतिनिवर्तते, तत्प्राप्तौ तदैव व्याघुटेत, न तु यत्र लब्धं तत्रैव वसेत्, स्वस्थानं प्राप्तुमक्षमश्चांतरा-
पि वसेन्न तु तत्रैव वसेत्, एवं हि वीर्याचार आराधितो भवति, यत्र दिने वर्षाकल्पादि लब्धं त-
द्दिनरात्रिं तत्रैव नातिक्रमयेत्, यस्यां वेलायां तद्वत्त्वं तस्यामेव वेलायां निर्गत्य बहिस्तिष्ठेत्, का-
रणे तु तादृशि तत्रापि वसेदिति हृदयं. इति पर्युषणासामाचारीमन्त्रिधाय तत्प्राप्तनायाः फलमाह-
' शुचयेयं ' इत्यादि, इति रूपप्रदर्शने, एतं पूर्वोक्तं सांवत्सरिकं वर्षारात्रिकं स्थविरकल्पं यद्य-
पि किञ्चिज्जिनकल्पिकानामपि सामान्यं, तथापि ब्रह्मा स्थविराणामेव, सामाचारीति स्थविरकल्पक-
मर्यादां यथासूत्रं यथा सूत्रे ज्ञातं, न सूत्रव्यपेतं, तथा कुर्वतः कल्पो भवति अन्यथा त्वकल्प इ-
ति यथाकल्पं. एवं कुर्वतश्च ज्ञानादितयलक्षणो मार्गयति यथामार्गं यथातथं यथैव सत्यमुपदिष्टं ज-

देह- गवद्भिस्तथा सम्यग्यथावस्थितं ' काएणत्ति ' उपलक्षणत्वात्कायवाग्मनोभिः, अथवा कायशब्देनैव
व्या० योगतयं व्याख्यायते, तथा हि—कायेन शरीरेण, कै गै रै शब्दे, कायते उच्चार्यते इति कायो
१६५ वचनं तेन, कं ज्ञानं तदेवात्मस्वरूपं यस्य तच्चात्ममनोबुद्ध्यात्मकत्वान्मनसस्तेन, ततश्च कायवाग्म-
नोभिरित्यर्थः.

स्पृष्ट्वा आसेव्यं पालयित्वा अतिचारेभ्यो रक्षयित्वा शोभयित्वा शोभयित्वा विधिवत्करणेन
तीरयित्वा यावज्जीवमाराध्य यावज्जीवमाराधनयांतं नीत्वा वा कीर्तयित्वान्येन्य उपदिश्य आराध्य,
न विराध्य यथावत्करणात् आज्ञया जगवदुपदेशेनानुपाद्य पूर्वैः पालितात् पश्चात्पालनेन ' अण्ठे-
गइयत्ति ' संत्येके येऽत्युत्तमतया तत्पालनया तस्मिन्नेव जवग्रहणे भवे सिद्ध्यति. उत्तमयानुपाल-
नया द्वितीये जवे, मध्यमया तु तृतीये, जघन्ययापि सप्ताष्टौ वा जवग्रहणानि नातिक्रामंतीति समु-
दायार्थः, तत्र सिद्ध्यति निष्ठितार्था जवंति, संबुद्ध्यंते केवलज्ञानेन, मुच्यंते जवोपग्राहिकर्माशेन्यः,
परिनिर्वाति, कर्मकृतसकलसंतापविरहाढीतीजवंति. किमुक्तं जवति? सर्वदुःखानां शारीरमानसाना-
मंतं विनाशं कुर्वतीति. न चैतत्स्वमनीषिकयोच्यते, किंतु जगवदुपदेशपारतंत्र्येणेत्याह—' तेणं

संदेह-

व्या०

१६६

कालेण ' इत्यादि सुगमं, न वरं तस्मिन् काले चतुर्थारकप्रांते तस्मिन् समये राजगृहसमवसरणाव-
सरे मध्यगतः श्रमणादिदेव्यंतपरिषन्मध्यवर्ती ' चेवत्ति ' अवधारणे, मध्यग एव न पुनरेकांते,
अनेनोद्घाट्य शिर इत्युक्तं. क्वचित् ' सदेवमाणुयासुराए परिसाए मज्जगएत्ति ' पाठः, तत्र परि
सर्वतः सीदतीति परिषत्, परिषद्ग्रहणात्समवसरणे गृहिणामपि कथ्यत इत्युक्तं, एवमाख्याति य-
थोक्तं कथयति एवं ज्ञापते वाग्योगेन, एवं प्रज्ञापयति अनुपालितस्य फलं ज्ञापयति, एवं प्ररूपय-
ति दर्पणतल्ल इव प्रतिरूपं श्रोतृणां हृदये संक्रमयति. इदानीमाख्येयस्य नामधेयमाह—

पर्युषणाकटपनामाध्ययनमिदं भूयोभूय उपदर्शयति, विस्मरणशीलश्रोत्रनुग्रहार्थमनेकशः प्र-
दर्शयति, द्विर्वचनं निकाचनार्थं, ' सञ्चरन्ति ' सार्थं प्रयोजनयुक्तं, न पुनरंतर्गमुकंठकशाखामर्दन-
वत्, तथाविधवर्णानुपूर्वमात्रवद्वा सहेतुदोषदर्शनं हेतुः, अननुपालयतोऽमी दोषा इति. अर्थे वा हे-
तु निमित्तं यथा ' सवीसइराए मासे वइक्कंते पड्जोसवेइ , इत्युक्ते किं निमित्तं ' पाएणं आगारी-
णं आगाराइ ' इत्यादिको हेतुः, तेन सहितं सहेतु, तथा सकारणं कारणमपवादो यथा ' आरे-
णावि कण्णइ पड्जोसवित्तए ' इति, तेन सहितं सकारणं समूत्रं सार्थं सोन्नयमिति प्रतीतिं.

संदेह-

व्या०

१६७

अथ सार्थत्वं कथमध्ययनस्य, नह्यत्र टीकादाविवार्थः पृथग्व्याख्यातोऽस्ति, सत्यं, सूत्रस्यार्थानां-
रीयकत्वाददोषः, तथा सव्याकरणं, व्याकरणं पृष्टापृष्टार्थकथनं तत्सहितमित्यर्थः, ' इति वेमिति ' इति ब्रवीमि, श्रीभट्टबाहुस्वामी स्वशिष्यान् प्रति ब्रूते, नेदं स्वमनीषिकया ब्रवीमि, किंतु तीर्थकर-
गणधरोपदेशेनेति, अनेन च गुरुपारतंत्र्यमभिहितमिति. इतेः स्वरांतश्च द्विरिति झलोपे तकारस्य च द्वित्वे ' उवदंसइति ' इतिरूपः ' पङ्क्तोसवणाकण्ठो समत्तोत्ति ' पर्युषणाकट्यः समाप्त इति.

पर्युषणा वर्षासु एकक्षेत्रनिवासस्तस्य संबंधी कट्यः, समाचारी साधून् प्रतीत्य विधिप्रतिषेधरू-
पे इति कर्तव्यता, तदभिधेययोगादध्ययनमपि पर्युषणाकट्यो रत्नपरीक्षागजशिष्यादिवत्, स च द-
शाश्रुतस्कंधमध्ययनं, समाप्तः समर्थित इति. ॥ श्रीरस्तु ॥

आ ग्रंथ श्रीजामनगरनिवासी पंडित श्रावक हीरालाल हंसराजे स्वपरना श्रेयमाटे

पोताना श्रीजैनभास्करोदय णपखानामां णपी प्रसिद्ध कर्यो ठे.

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथो गुरुश्रीमच्चारित्रविजयसुप्रसादात् ॥

શ્રીવાનાપુરી જીને સંગ મારગ્યા

॥ શ્રીસંદેહવિષૌષધી સમાપ્ત ॥